

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony

I. OBECNÁ ČÁST

A. Zhodnocení platného právního stavu – Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

SHRNUTÍ ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA

1. Základní identifikační údaje	
Název návrhu zákona: <i>Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony</i>	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: <i>Ministerstvo financí</i>	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozveďte <i>účinnost zákona patnáctým dnem po jeho vyhlášení</i>
Implementace práva EU: <i>částečně ano; do zákonů se implementují následující směrnice a nařízení:</i>	
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU.</i> 2. <i>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES.</i> 3. <i>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012.</i> 4. <i>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu).</i> 	
- uveďte termín stanovený pro implementaci: <i>Lhůta pro transpozici MiFID II uplyne dne 3. 7. 2016.</i> <i>Lhůta pro adaptaci MiFIR uplyne dne 3. 1. 2017.</i> <i>Lhůta pro adaptaci MAR skončí dne 3. 7. 2016.</i> <i>Lhůta pro transpozici CSMAD uplyne dnem 3. 7. 2016.</i>	
- uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: <i>V některých případech ano.</i>	
2. Cíl návrhu zákona	
<i>Cílem úpravy je dosažení souladu právních předpisů ČR a EU, implementace evropských předpisů do českého právního řádu a harmonizace právní úpravy v zákoně č. 256/2014 Sb., zákon</i>	

o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů. Novela zákona přispěje k vyšší atraktivitě fondového podnikání a českého kapitálového trhu a zajistí jeho lepší fungování při současném zvýšení ochrany spotřebitele.

3. Agregované dopady návrhu zákona

Návrh zákona nemá žádné dopady na životní prostředí.

Navrhovaná úprava není v rozporu se zákazem diskriminace.

Návrh zákona nezasahuje do ochrany soukromí či osobních údajů.

Navrhovaná úprava nepředpokládá žádná korupční rizika.

3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty:

Navrhovaná úprava nebude mít dopad na státní rozpočet. Z navrhovaného zákona nevyplývá zvýšení nároků na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty, zejména rozpočty obcí a krajů, protože z úpravy nevyplývají povinnosti ani opatření, jejichž zajištění by vyžadovalo vynaložení finančních prostředků. V některých případech může navrhovaná právní úprava znamenat zvýšené náklady pro Českou národní banku.

3.2 Dopady na podnikatelské subjekty:

Návrh zákona bude mít dopad zejména na investiční zprostředkovatele, a to z důvodu zpřísnění požadavků na evropské úrovni a provádění dalších změn souvisejících s harmonizací podmínek distribuce finančních produktů. Návrh zákona zpravidla neukládá povinnosti nad rámec vyžadovaný směrnicemi, proto by měly být negativní dopady minimalizovány na nejnižší přípustnou úroveň. Současně evropské směrnice nabízí nové možnosti podnikání (trh malých a středních podniků, organizovaný obchodní systém a poskytovatelé služeb hlášení údajů). Trh malých a středních podniků může mít teoreticky pozitivní dopad na financování malých a středních podnikatelů. Některé subjekty, které doposud nebyly dotčenou legislativou regulovány, mohou nově být subjekty, u nichž se vyžaduje povolení České národní banky, a to z důvodu zúžení výjimek ve směrnici MiFID II. Toto se týká zejména obchodníků s komoditami a komoditními deriváty (včetně energetických produktů), obchodníků s emisními povolenkami a obchodníků využívajících k obchodování automatizovaných systémů. Významné dopady vynucené směrnicí na obchodníky s cennými papíry lze očekávat zejména v oblasti pravidel jednání se zákazníky. Nové povinnosti jsou obligatorně ukládány i organizátorům trhů s investičními nástroji, a to i přímo použitelnými předpisy Evropské unie.

3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Návrh zákona nemá žádné dopady na územní samosprávné celky.

3.4 Sociální dopady:

Navrhovaná úprava nemá sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny. Vliv úpravy se neprojeví na rovnosti mužů a žen a nebude mít ani jiné sociální dopady.

3.5 Dopady na životní prostředí:

Návrh zákona nemá žádné dopady na životní prostředí.

1 Důvod předložení a cíle

1.1 Definice problému

Důvodem pro předložení návrhu zákona je potřeba implementace nových evropských předpisů na úseku kapitálového trhu do českého právního řádu. Konkrétně se jedná o následující předpisy:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (dále též „**MiFID II**“),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (dále též „**MiFIR**“),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (dále též „**MAR**“),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu, dále též „**CSMAD**“).

Z členství ČR v EU vyplývá závazek odpovídajícím způsobem zapracovat unijní legislativu do českého práva. Vzhledem k tomu, že tyto evropské předpisy nahrazují, popřípadě pozměňují dosavadní unijní úpravu, která však již byla implementována do příslušných sektorových zákonů, je tak nezbytné uvést tyto zákony do souladu s novou unijní regulací.

1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Z věcného hlediska se výše uvedená unijní legislativa týká následujících českých právních předpisů:

1. zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZPKT**“),
2. zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZDKT**“),
3. zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZISIF**“),
4. zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZoB**“),
5. zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZSÚD**“),
6. zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZoSP**“),
7. zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**TZ**“),
8. zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále též „**TŘ**“).

Podstatná část textu těchto zákonů má transpoziční povahu a je v souladu s platným evropským právem. Nová unijní legislativa nicméně novelizuje či nahrazuje řadu dosavadních

evropských předpisů, které jsou v uvedených zákonech promítnuty. Z tohoto důvodu vyvstává potřeba příslušná ustanovení dotčených právních předpisů upravit tak, aby byla uvedena do souladu s požadavky nové unijní legislativy.

1.3 Identifikace dotčených subjektů

Mezi tzv. dotčené subjekty, tj. osoby, u kterých je účelné posuzovat dopady jednotlivých variantních kroků, tedy posuzovat přínosy a náklady možných řešení, se řadí zejména:

- Česká národní banka (dále též „ČNB“)
- účastníci kapitálového trhu
- investoři
- emitenti cenných papírů
- účastníci řízení před ČNB
- fyzické a právnické osoby, které spáchají trestný čin
- orgány činné v trestním řízení

1.4 Popis cílového stavu

Cílem úpravy je dosažení souladu právních předpisů ČR a EU prostřednictvím implementace nově přijatých evropských předpisů do českého právního řádu.

1.5 Zhodnocení rizika

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementaci evropských předpisů do českého právního řádu tak, aby byl tento v souladu s evropskou regulací kapitálového trhu. Jejím nepřijetím by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení pro porušení čl. 258, příp. 260, Smlouvy o fungování Evropské unie.

2 Návrh variant řešení

A. Zhodnocení platného právního stavu – Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)	- 1 -
1 Důvod předložení a cíle.....	- 3 -
1.1 Definice problému	- 3 -
1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	- 3 -
1.3 Identifikace dotčených subjektů.....	- 4 -
1.4 Popis cílového stavu	- 4 -
1.5 Zhodnocení rizika	- 4 -
2 Návrh variant řešení	- 5 -
2.1 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle MiFID II a MiFIR včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení	- 7 -
a) diskrece k čl. 3 MiFID II.....	- 7 -
b) diskrece k čl. 3 odst. 2 MiFID II.....	- 11 -
c) diskrece k čl. 4 odst. 1 bodu 1 MiFID II.....	- 13 -
d) diskrece k čl. 9 odst. 6 MiFID II.....	- 16 -
e) diskrece k čl. 11 odst. 1 MiFID II.....	- 19 -
f) diskrece čl. 12 odst. 4 MiFID II.....	- 21 -
g) diskrece čl. 16 odst. 11 MiFID II.....	- 22 -
h) diskrece k čl. 24 odst. 5 MiFID II.....	- 24 -
i) diskrece k čl. 24 odst. 12 MiFID II.....	- 27 -
j) diskrece k čl. 28 odst. 2 MiFID II.....	- 28 -
k) diskrece k čl. 29 odst. 2 MiFID II.....	- 30 -
l) diskrece k čl. 29 odst. 3 MiFID II.....	- 32 -
m) diskrece čl. 29 odst. 4 MiFID II.....	- 34 -
n) diskrece k čl. 29 odst. 6 MiFID II.....	- 36 -
o) diskrece k čl. 30 odst. 3 MiFID II.....	- 38 -
p) diskrece k čl. 30 odst. 4 MiFID II.....	- 41 -
q) diskrece k čl. 39 odst. 1 MiFID II.....	- 43 -
r) diskrece k čl. 48 odst. 9 MiFID II.....	- 46 -
s) diskrece k čl. 70 odst. 1 MiFID II.....	- 48 -
t) diskrece k čl. 70 odst. 7 MiFID II.....	- 50 -
u) diskrece k příloze II, části II bodu 1 MiFID II.....	- 53 -
v) diskrece k čl. 46 odst. 4 MiFIR.....	- 55 -
2.2 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle MAR včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení	- 59 -

a) diskrece k čl. 17 odst. 4 MAR.....	- 59 -
b) diskrece k čl. 19 odst. 2 MAR.....	- 61 -
c) diskrece k čl. 19 odst. 3 MAR.....	- 63 -
d) diskrece k čl. 23 odst. 2 MAR.....	- 66 -
e) diskrece k čl. 30 odst. 1 MAR.....	- 68 -
f) diskrece k čl. 30 odst. 3 MAR.....	- 70 -
g) diskrece čl. 32 odst. 4 MAR.....	- 73 -
B. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy	- 76 -
1 MiFID II	- 76 -
2 MiFIR	- 77 -
3 MAR.....	- 77 -
4 CSMAD.....	- 77 -
C. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku	- 78 -
D. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky.....	- 78 -
E. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie	- 78 -
F. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhovaného řešení na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a podnikatelské prostředí České republiky	- 79 -
Náklady	- 79 -
Přínosy.....	- 79 -
Vyhodnocení variant	- 79 -
G. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána	- 79 -
H. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny	- 79 -
I. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení na životní prostředí.....	- 80 -
J. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace	- 80 -
K. Zhodnocení dopadů ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů.....	- 80 -
L. Zhodnocení korupčních rizik	- 80 -
M. Implementace doporučené varianty a vynucování	- 80 -
Vynucování	- 80 -
Přezkum účinnosti regulace	- 80 -
Konzultace a zdroje dat	- 80 -
N. Zkratky	- 81 -

2.1 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle MiFID II a MiFIR včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

a) diskrece k čl. 3 MiFID II

Tato kapitola se týká diskrece v oblasti působnosti MiFID II, která umožňuje členskému státu směrnici neuplatňovat na určité skupiny osob, pro které je dotyčný členský stát domovským státem, a které povoluje a reguluje na vnitrostátní úrovni. Jde o tři skupiny osob:

- osoby, které poskytují pouze investiční služby přijímání a předávání pokynů týkajících se převoditelných cenných papírů a podílových jednotek subjektů kolektivního investování nebo poskytování investičního poradenství ve vztahu k těmto finančním nástrojům; tyto osoby nesmí držet peněžní prostředky nebo cenné papíry zákazníků a směji při poskytování služeb předávat pokyny pouze určitým osobám;
- osoby poskytující investiční služby výhradně v oblasti komodit, povolenek na emise nebo jejich derivátů výlučně za účelem zajištění obchodních rizik svých zákazníků, pokud jsou těmito zákazníky výlučně místní elektroenergetické nebo plynárenské podniky, pokud tito zákazníci společně drží 100 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv těchto osob, vykonávají společnou kontrolu a jsou vyňati z oblasti působnosti MiFID II; a
- osoby poskytující investiční služby výhradně ve vztahu k povolenkám na emise nebo jejich derivátům výlučně za účelem zajištění obchodních rizik svých zákazníků, pokud jsou těmito zákazníky výlučně provozovatelé ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a pokud tito zákazníci společně drží 100 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv těchto osob, vykonávají společnou kontrolu a jsou vyňati z oblasti působnosti MiFID II.

První skupina osob zůstává v porovnání se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**MiFID I**“) stejná, další dvě skupiny jsou však zcela nové. V rámci první skupiny osob působí v České republice 7511 investičních zprostředkovatelů, zatímco další dvě skupiny se u nás zřejmě nevyskytují.

Platná právní úprava

Současný ZPKT využívá původní diskrece z MiFID I a zejm. v § 29 až 32 upravuje investiční zprostředkovatele. Tito patří do první výše uvedené skupiny osob.

Návrh variant řešení

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití. Navrženy byly celkem 3 varianty:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy ponechání využití starší části diskrece (zachování investičního zprostředkovatele v současné podobě) a nevyužití nové části diskrece. Tato varianta zachovává kontinuitu právní úpravy, zároveň však nevyužívá

nové možnosti.

- Varianta 1 vychází z varianty 0, když také ponechává využití starší části diskrece. Nově však využívá i novou část diskrece, umožňuje tedy druhé a třetí skupině osob (viz výše) zůstat mimo působnost MiFID II. Je však otázkou, zda na českém kapitálovém trhu vůbec takovéto osoby existují, případně zda existuje alespoň poptávka po jejich vzniku.
- Varianta 2 znamená úplné nevyužití diskrece. Případné osoby druhé a třetí skupiny (viz výše) by zůstaly v působnosti MiFID II a zároveň by do její působnosti byly vtaženy i osoby z první skupiny (tedy investiční zprostředkovatelé). Jejich regulace by tak byla silnější (a byli by pod silnějším dohledem), mohli by však těžit např. z výhody evropského pasu.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 1: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití starší části diskrece

Tabulka 2: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Varianta 2 – úplné nevyužití diskrece

Tabulka 3: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 4: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultace

Asociace pro kapitálový trh (dále též „AKAT“): „U této otázky nepanuje mezi dotazovanými členy shoda, viz níže přehled odpovědí. Variabilita může být dána využíváním a preferencí různých distribučních modelů našimi členy:

Za nejvhodnější považujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu. Možná by byla i varianta 1, dle našeho názoru však v ČR neexistují osoby, které by spadaly do druhé nebo třetí skupiny a nezaznamenali jsme ani poptávku po jejich vzniku. V žádném případě nepodporujeme variantu 2, která by vedla k likvidaci stávajících investičních zprostředkovatelů.

Varianta 0, s tím, že dáváme za zvážení, zda nezavést dvojitý režim pro investiční zprostředkovatele v tom smyslu, že by měli možnost volby mezi dvěma možnostmi:

- a) plně podléhat režimu obchodníka s CP a mít možnost těžit z jednotného evropského pasu. Tato varianta by některým společnostem se sídlem v ČR mohla usnadnit distribuci investičních produktů v jiných zemích EU*
- b) mít „volnější režim“, tzn. takový, který jim dává stávající právní úprava, přičemž v tomto případě by nemohli využívat evropský pas*

Varianta 1 - připouštíme existenci ze směrnice vyňatých subjektů pro futuro, jejich případné zahrnutí pod MiFID II by znamenalo zcela zbytečnou zátěž pro dotčené podnikatele.“

Česká národní banka (dále též „ČNB“): „ČNB považuje za užitečné využít diskrece k vynětí osob ve druhé a třetí skupině, což je v souladu s pozicí uplatňovanou ČR v rámci příprav

návrhu MiFID II, a to bez ohledu na případnou neexistenci skupin těchto osob na českém kapitálovém trhu. Tyto služby dosud zvláštní regulaci nepodléhaly, aniž by to mělo na český trh negativní dopad.

Vzhledem k dlouhodobě neuspokojivé situaci v činnosti investičních zprostředkovatelů však ČNB požaduje, aby došlo ke zrušení institutu investičních zprostředkovatelů, s možností transformování v současnosti existujících investičních zprostředkovatelů na „malé OCP“ (tj. obchodníky s cennými papíry ve zjednodušeném režimu přiměřeném omezenému rozsahu činnosti a nepřijímání prostředků zákazníků, s nižším počátečním kapitálem, bez požadavků na konsolidaci apod.).

ČNB tedy požaduje podřazení „investičních zprostředkovatelů“ pod působnost MiFID II. Jsme názoru, že uvedený krok může napomoci dlouhodobé stabilitě a ochraně investorů v sektoru investičních služeb. Podmínky pro vstup na trh v sektoru investičních služeb formou institutu investičního zprostředkovatele totiž nenastavují dostatečný práh pro to, aby opakovaně na trhu nezačínaly působit též subjekty, jejichž podnikatelská strategie je při reálném provozování činnosti postavena na jiných principech než na poskytování investičních služeb s odbornou péčí, ale spíše na principech, jež mohou být označovány mnohdy jako praktiky predátorské.

S tím, že tento proces je potřebné nastavit tak, aby reálně umožnil přelicencování zájemců na „malé“ OCP, jak z hlediska přípravy dotčených zprostředkovatelů, tak z hlediska licenčních kapacit ČNB (žádoucí by tedy bylo prodloužení lhůt pro udělení povolení OCP a přechodné ustanovení, že do rozhodnutí o žádosti mohou investiční zprostředkovatelé poskytovat služby v rámci stávající registrace).“

Česká spořitelna (dále též „**ČS**“): *„Za nejvhodnější považujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu. Možná by byla i varianta 1, dle našeho názoru však v ČR neexistují osoby, které by spadaly do druhé nebo třetí skupiny a nezaznamenali jsme ani poptávku po jejich vzniku. V žádném případě nepodporujeme variantu 2, která by vedla k likvidaci stávajících investičních zprostředkovatelů.“*

Burza cenných papírů Praha (dále též „**PSE**“): *„Prošli jsme interně všechny výjimky, které je možno uplatnit a jsme stejného názoru jako MF, tedy žádné výjimky neuplatňovat. Vzhledem k tomu, že se tyto závěry měly odůvodňovat pouze, pokud by se výjimky aplikovat měly, tak nic neodůvodňujeme.“*

Unie společností finančního zprostředkování a poradenství (dále též „**USF**“): *„Považujeme za nejvhodnější variantu 0, tedy ponechání stávajícího stavu. Žádné osoby spadající do druhé či třetí skupiny nám nejsou známy a nepovažujeme tedy za vhodné tímto směrem diskreci prohlubovat. Na druhé straně nevyužití diskrece by znamenalo fatální regulatorní diskontinuitu s vysoce negativním dopadem na tržní subjekty. Benefity harmonizovaného stavu jsou pak pro stávající IZ – s přihlédnutím k fatálním nákladům – spíše virtuální.“*

Shrnutí konzultace: *Většina respondentů se vyslovila pro zachování stávajícího stavu, tedy ponechání využití starší části diskrece (zachování investičního zprostředkovatele v současné*

podobě) a nevyužití nové části diskrece z důvodu neexistence těchto subjektů. Jeden účastník konzultace navrhl tuto diskreci nevyužít a zrušit tak fakticky právní úpravu investičních zprostředkovatelů.

b) diskrece k čl. 3 odst. 2 MiFID II

Tato diskrece navazuje na předchozí diskreci, když umožňuje osobám vyjmutým z působnosti MiFID II výše uvedenou diskreci, aby se na ně nevztahoval systém pro odškodnění investorů (u nás jde o Garanční fond obchodníků s cennými papíry). Podmínkou tohoto vyloučení je, aby tyto osoby měly pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání, které s přihlédnutím k velikosti, rizikovému profilu a právnímu statusu těchto osob zajišťuje rovnocennou ochranu jejich zákazníků.

Platná právní úprava

Jde o nové ustanovení, MiFID I srovnatelné ustanovení neměl. Dle ZPKT investiční zprostředkovatel (tedy jedna z osob dle předchozí diskrece) není účasten v Garančním fondu obchodníků s cennými papíry a ani nemá povinnost mít pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání.

Návrh variant řešení

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití. Navrženy byly celkem 3 varianty:

- Varianta 0 představuje nevyužití diskrece, tedy požadování účastenství na systému pro odškodnění investorů pro všechny osoby vyjmuté dle přechozí diskrece. Samotná konkrétní úprava tak závisí na zvolení varianty aplikace předchozí diskrece.
- Varianta 1 představuje využití diskrece. Osobám vyjmutým diskrecí z působnosti MiFID II (tedy i popř. současným investičním zprostředkovatelům) by tak stačilo povinné pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání (v případě současných investičních zprostředkovatelů by tak šlo o novou povinnost) a systému pro odškodnění investorů by se tak neúčastnily.
- Varianta 2 by mohla umožnit osobám vyjmutým z působnosti MiFID II si vybrat, zda se pojistí, nebo zda se budou účastnit systému pro odškodnění investorů. Znamenala by však nutné rozsáhlé změny v oblasti právní úpravy systému pro odškodnění investorů, když jeho současná konstrukce nepočítá s osobami, které nemohou držet majetek zákazníků.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 5: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena

Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše snížen
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 6: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše zvýšen

Varianta 2 – nevyužití diskrece

Tabulka 7: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše zvýšena

Výsledky konzultace

AKAT: „Na trhu převažuje názor příklánějící se k variantě 2, níže uvádíme argumentaci pro variantu 1 i 2:

- Za nejvhodnější považujeme variantu 2, tj. umožnit investičním zprostředkovatelům (a případně dalším osobám vyjmutým z působnosti MiFID II) vybrat si, zda se pojistí, nebo zda se budou účastnit systému pro odškodnění investorů. Tato varianta umožní, aby si povinné subjekty zvolily pro ně nejvhodnější variantu řešení.

- Varianta 1 (navazuje na volbu varianty v předchozím případě; účast v Garančním fondu v případě existující kategorie investičních zprostředkovatelů považujeme za nesystémovou vzhledem k tomu, že není umožněno, aby tyto subjekty přebíraly majetek zákazníků – vyžadovalo by jinak změnu koncepce Garančního fondu; pro případ nově vzniklé kategorie subjektů vyňatých z působnosti MIFID II – viz první otázka – by měla volba záviset na tom, jestli takové osoby budou moci přijímat majetek zákazníků).“

ČNB: „Pokud jde o investiční zprostředkovatele, viz odpověď k předchozí otázce.“

ČNB požaduje zrušení investičních zprostředkovatelů, resp. jejich transformaci na obchodníky s cennými papíry. Vzhledem k tomu není odpověď na využití diskrece ve vztahu k investičním zprostředkovatelům relevantní.

U druhé a třetí skupiny považujeme za vhodnější povinné pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání.

Rozsah pojistného krytí by neměl překračovat stávající rozsah ochrany zákazníků OCP (tedy náhradu za svěřený majetek zákazníků, který nelze v případě finančních potíží poskytovatele služby vydat, typicky pro zpronevěru).“

ČS: „Za nejvhodnější považujeme variantu 2, tj. umožnit investičním zprostředkovatelům (a případně dalším osobám vyjmutým z působnosti MiFID II) vybrat si, zda se pojistí, nebo zda se budou účastnit systému pro odškodnění investorů. Tato varianta umožní, aby si povinné subjekty zvolily pro ně nejvhodnější variantu řešení.“

USF: „Preferujeme jednoznačně variantu 1, tedy povinné pojištění. Systém garančního fondu je z podstaty věci zaměřen na krytí subjektů přímo nakládajících s majetkem zákazníka (OCP) a není jasné, jak by mohl být zapojen do krytí IZ. Pojištění je oproti tomu efektivním nástrojem jak pro zprostředkovatele, tak potažmo i zákazníky a lze čerpat z již existujícího know-how (např. exkluzivní produkt pojištění odpovědnosti, které USF sjednala pro své členy).“

Shrnutí konzultace: V tomto bodě se respondenti vyslovili zčásti pro povinné pojištění odpovědnosti investičního zprostředkovatele za škodu při výkonu povolání, zčásti pro možnost volby mezi pojištěním a účastenstvím v systému pro odškodnění investorů.

Tabulka 8: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 1/2
	částečné využití diskrece
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/+
Rozvoj trhu	0/+
Náklady	
Náklady	Spíše zvýšené / Beze změny

c) diskrece k čl. 4 odst. 1 bodu 1 MiFID II

Obecně platí, že obchodník s cennými papíry (dále též „OCP“) - „investment firm“ –

má formu právnické osoby, nicméně ustanovení čl. 4 odst. 1 bodu 1 MiFID II členským státním umožňuje, aby ve své právní úpravě definovaly OCP též jako fyzickou osobu. Využití této diskrece je podmíněno několika požadavky. V první řadě musí právní postavení takovéto fyzické osoby zajistit zájmům třetích osob ochranu ekvivalentní ochraně poskytované právnickými osobami. Dále musí podléhat obezřetnostnímu dohledu odpovídajícímu jejich právní formě. Poskytuje-li tato fyzická osoba služby, jež zahrnují též držbu majetku zákazníka, smí být považována za OCP pouze při splnění několika dalších podmínek směřujících k ochraně majetku třetích osob:

- majetek zákazníka musí být chráněn pro případ platební neschopnosti obchodníka s cennými papíry nebo jeho vlastníků, exekuce, započtení pohledávek nebo jakýchkoli jiných úkonů věřitelů obchodníka s cennými papíry nebo jeho vlastníků,
- podnik musí podléhat pravidlům vytvořeným za účelem sledování platební schopnosti OCP a jeho vlastníků,
- roční účetní závěrky OCP musí být ověřeny auditorem podle zvláštního zákona,
- má-li OCP pouze jediného vlastníka, musí tento vlastník přijmout opatření na ochranu investorů pro případ, že by zemřel nebo by jeho svéprávnost byla omezena.

Tato diskrece nepředstavuje žádné novum, již ustanovení čl. 4 odst. 1 bodu 1 MiFID I obsahovalo zcela totožné znění.

Platná právní úprava

ZPKT vymezuje OCP jako právnickou osobu s právní formou akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, která poskytuje investiční služby na základě povolení ČNB k činnosti OCP. Stávající právní úprava tohoto institutu tedy s jinou než právnickou osobou nepočítá a diskrece poskytnutá členským státním v ustanovení čl. 4 odst. 1 bodu 1 MiFID I tak zůstala ze strany ČR nevyužita.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. OCP by se i nadále mohla stát pouze právnická osoba. Tato varianta zachovává kontinuitu právní úpravy a respektuje dřívější rozhodnutí o nevyužití této diskrece při transpozici MiFID I, jež bylo učiněno na podkladě konzultací vedených s širokou odbornou veřejností a ČNB.
- Varianta 1 znamená připuštění existence OCP jako fyzické osoby, tj. využití diskrece. Tato varianta by vyžadovala větší zásah do stávající právní úpravy, zejména z hlediska požadavků kladených na takovou osobu při posuzování žádosti o povolení k činnosti OCP a rozsahu a druhu povolených investičních služeb. Nepochybně by vyvstala potřeba též zohlednit specifika postavení OCP jakožto fyzické osoby též z hlediska obezřetnostních pravidel jeho podnikání. Dále by bylo žádoucí normativně upravit vztah takovéto osoby k OCP jako právnické osobě, jakož i k institutu investičního zprostředkovatele a vázaného zástupce.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 9: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta I - využití diskrece

Tabulka 10: Aspekty varianty I

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Zachována
Rozvoj trhu	Spíše beze změny

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 11: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu
Přínosy	
Atraktivita České republiky	0/+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/+
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultace

AKAT: „Přikláníme se k variantě 0, tj. ponechání stávajícího stavu, který nepočítá s tím, že by obchodníkem s cennými papíry („OCP“) mohla být fyzická osoba. Neexistují věcné důvody,

ani poptávka po tom, aby obchodníkem s cennými papíry mohla být i fyzická osoba. S ohledem na český trh finančních služeb a jeho minulost preferujeme existenci právnických osob na úkor fyzických, v opačném případě spatřujeme riziko snížení důvěryhodnosti. Zavedení OCP jako fyzické osoby by také vedlo k dualismu podmínek poskytování investičních služeb, kdy by fyzické osoby musely plnit menší požadavky než osoby právnické, což by mohlo být rizikové pro zákazníky.“

ČNB: *„Považujeme za vhodné ponechání stávajícího stavu (varianta 0), tedy nevyužití diskrece, jež by připustila OCP jakožto fyzickou osobu. Dle zákona o obchodních korporacích (ZOK) nic nebrání fyzické osobě bez větších nákladů založit s.r.o. (viz požadavek na minimální vklad 1 Kč dle § 142 odst. 1 ZOK) s tím, že forma obchodníka s cennými papíry ve formě s.r.o./a.s. je v ČR tradiční a jiná varianta by představovala zásadnější zásah do ZPKT, k čemuž není důvod. Fyzická osoba může navíc jen obtížně naplnit požadavky na udržení provozuschopnosti, rozsah regulatorních požadavků neumožňuje činnost samotné fyzické osoby, tj. musela by i tak zaměstnávat řadu zaměstnanců, zajistit řádný řídicí a kontrolní systém, velmi obtížně by se zajišťovalo pravidlo čtyř očí na úrovni nejvyššího řízení OCP. Také z trhu jsme nezaznamenali poptávku po tomto institutu (ani po umožnění dalších forem právnických osob). Dostatečnou liberalizací bylo připuštění formy s.r.o. v roce 2008 (do té doby pouze a.s. se zaknihovanými akciemi), už tehdy se zvažovaly i další formy obchodních společností a byly z výše uvedených důvodů odmítnuty.“*

To platí i při vědomí potřeby transformace dnešních investičních zprostředkovatelů – kteří jsou často fyzickou osobou – na obchodníky s cennými papíry.“

ČS: *„Přikláníme se k variantě 0, tj. ponechání stávajícího stavu, který nepočítá s tím, že by obchodníkem s cennými papíry („OCP“) mohla být fyzická osoba. Neexistují věcné důvody, ani poptávka po tom, aby obchodníkem s cennými papíry mohla být i fyzická osoba.“*

USF: *„Preferujeme variantu 0. Domníváme se, že pro připuštění OCP ve formě fyzické osoby není objektivní důvod.“*

Shrnutí konzultace: V otázce možnosti existence obchodníka s cennými papíry jakožto fyzické osoby obecně panovala shoda v preferenci zachování stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece a zachování možnosti být OCP pouze pro právnické osoby.

d) diskrece k čl. 9 odst. 6 MiFID II

Tato diskrece umožňuje, aby OCP mohl být fyzická osoba nebo právnická osoba, která je řízena právě jednou fyzickou osobou. V takovémto případě však musí být vyžadováno, aby existovala jiná náhradní opatření, která zajistí řádné a obezřetné vedení těchto OCP a patřičné zohlednění zájmu zákazníků a integrity trhu; a aby dotyčné fyzické osoby měly dostatečně dobrou pověst, dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti a věnovaly dostatek času výkonu svých povinností.

Platná právní úprava

MiFID I obdobnou diskreci obsahoval, tato diskrece však nijak využita nebyla. Dle ZPKT OCP nemůže být fyzickou osobou, a v případě právnických osob musí mít nejméně dvě vedoucí osoby, které však nemusí být statutárním orgánem.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje nevyužití diskrece, tedy i nadále by fyzická osoba nemohla být OCP a OCP jako právnická osoba by nemohl být řízen právě jednou fyzickou osobou.
- Varianta 1 by znamenala umožnění existence OCP jako fyzické osoby. Otázkou však je, zda by bez dalších změn mohla fyzická osoba splňovat současné podmínky v § 6 ZPKT, zejména pak v odst. 1 písm. f) (věcné, personální a organizační předpoklady pro výkon činnosti OCP a pro plnění jeho povinností).
- Varianta 2 by znamenala povolení, aby právnická osoba OCP mohla být řízena jednou fyzickou osobou. I zde je otázkou zda by taková právnická osoba byla za těchto podmínek schopna splňovat současné podmínky v § 6 ZPKT, zejména pak v odst. 1 písm. f).

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 12: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Zachována
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 13: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena
Kontinuita regulatorního rámce	Spíše zachována
Ochrana investora	Spíše snížena
Rozvoj trhu	Spíše zachován

Varianta 2 – využití diskrece

Tabulka 14: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena
Kontinuita regulatorního rámce	Spíše zjednodušena
Ochrana investora	Spíše snížena
Rozvoj trhu	Spíše zvýšena

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 15: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0/2
	ponechání stávajícího stavu / povolení, aby právnická osoba OCP mohla být řízena jednou fyzickou osobou
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0/-
Ochrana investorů	0/+
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny /spíše zvýšené

Výsledky konzultace

AKAT: „Ohledně této otázky nepanuje shoda, proto níže posíláme přehled jednotlivých odpovědí spolu s argumentací pro variantu 0 i 2

- Přikláníme se k variantě 0, tj. aby i nadále fyzická osoba nemohla být OCP a OCP jako právnická osoba by nemohl být řízen právě jednou fyzickou osobou (z hlediska odpovědnosti a s ohledem na kauzy v době nedávné preferujeme obezřetnostní přístup).

- Varianta 2. Myslíme si, že OCP PO by mohla vést pouze jedna vedoucí osoba FO – zvýší se tak možnost vstupu do podnikání pro řadu subjektů, větší konkurence = výhoda pro klienta. Dvě vedoucí osoby nejsou automaticky zárukou, že uvnitř OCP je vše v pořádku, naopak jedna vedoucí osoba neznamená, že tomu tak není.“

ČNB: „Viz předchozí odpověď, stejně tak se nedomníváme, že je žádoucí povolit pouze jednu vedoucí osobu OCP z důvodu narušení základních pravidel řídicího a kontrolního systému. Preferujeme tedy zachování současného stavu tj. variantu 0.“

ČS: „Přikláníme se k variantě 0, tj. aby i nadále fyzická osoba nemohla být OCP a OCP jako právnická osoba by nemohl být řízen právě jednou fyzickou osobou.“

USF: „Preferujeme variantu 0. Stávající praxe ukazuje, že jakkoliv by povinnost pouze jedné vedoucí osoby mohla snížit regulatorní zátěž, domníváme se, že jde o benefit marginální a preferujeme zachování dosavadních pravidel.“

Shrnutí konzultace: Respondenti se povětšinou nedomnívají, že je žádoucí povolit pouze jednu vedoucí osobu OCP. Pro tuto variantu pak hovoří především argumenty narušení základních pravidel řídicího a kontrolního systému a preference obezřetnostního přístupu. V této souvislosti se ale objevil i názor, že by se umožněním řízení OCP jednou fyzickou osobou, zvýšila možnost vstupu do podnikání pro řadu subjektů, což by znamenalo větší konkurenci.

e) diskrece k čl. 11 odst. 1 MiFID II

Tato diskrece umožňuje neuplatňovat prahovou hodnotu 30% pro oznamování (a schvalování) zvýšení kvalifikované účasti na OCP. Tato hodnota nemusí být uplatňována v případě, kdy je v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „TD I“) uplatňována prahová hodnota ve výši jedné třetiny.

Platná právní úprava

MiFID I shodnou diskreci obsahoval, tato diskrece však nijak využita nebyla, když ČR neuplatňuje prahovou hodnotu ve výši jedné třetiny v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) TD I.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje nevyužití diskrece, tedy i nadále by byla uplatňována prahová hodnota 30%.
- Varianta 1 by znamenala využití diskrece v TD I a následně i v MiFID II, tedy využití prahové hranice jedné třetiny místo 30%. Vzhledem k již zažité hranici 30% lze však jen těžko pro takovouto změnu hledat argumenty.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 16: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Zachována /+

Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Beze změny
Rozvoj trhu	Spíše zachován

Varianta I - využití diskrece

Tabulka 17: Aspekty varianty I

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Spíše zvýšení
Ochrana investora	Zachována
Rozvoj trhu	Spíše zachován

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 18: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu
Přínosy	
Atraktivita České republiky	0/+
Kontinuita regulatorního rámce	0/+
Ochrana investorů	0
Rozvoj trhu	0/+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Viz výsledky konzultací s dotčenými subjekty:

AKAT: „Přikláníme se k variantě 0, tedy zachování právní kontinuity, protože neshledáváme důvody, proč by se neměla nadále uplatňovat prahová hodnota 30%. Podle našeho názoru není třeba jiná varianta, v praxi se moc neřeší a nevyužije.“

ČNB: „Nedomníváme se, že jsou zde důvody pro takovou změnu. Oproti dřívější úpravě navíc zákon o korporacích podstatně omezil počet případů, kdy je k schválení usnesení valné hromady nutný souhlas alespoň 2/3 společníků (s tím, že stanovy mohou nastavit kvora pro

hlasování zcela jinak). Proto není vhodné měnit prahovou hodnotu, preferujeme tedy variantu 0 spočívající v nevyužití diskrece.“

ČS: „Přikláníme se k variantě 0, protože neshledáváme důvody, proč by se neměla nadále uplatňovat prahová hodnota 30%.“

Shrnutí konzultace: Ohledně prahové hodnoty pro oznamování zvýšení kvalifikované účasti na OCP dominoval souhlas s tím, aby byla zachována stávající hodnota 30%. Nebyl shledán žádný důvod pro změnu a stávající stav byl označen za vyhovující.

f) diskrece čl. 12 odst. 4 MiFID II

Tato diskrece umožňuje, aby příslušný orgán mohl po ukončení posuzování souhlasu s navrhovaným nabytím podílu na OCP svůj nesouhlas s tímto nabytím zveřejnit, a to i bez souhlasu navrhovaného nabyvatele.

Platná právní úprava

MiFID I shodnou diskreci obsahoval, tato diskrece však využita nebyla.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nesouhlasná rozhodnutí by tedy i nadále nebyla zveřejňována.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tedy povinné zveřejňování nesouhlasných rozhodnutí. Takováto úprava by byla plně v souladu se zásadou legitimního očekávání a také v souladu s aktuálně prosazovaným přístupem k docílení tzv. „transparentní veřejné správy“, který se prosazuje nejen na úrovni Evropské unie. Pro příslušný správní orgán by toto zveřejňování znamenalo jen nízké dodatečné náklady, když již nyní disponuje počítačovým systémem pro zveřejňování správních rozhodnutí. Některé zákony na úseku kapitálového trhu totiž již dnes obsahují ustanovení o povinném zveřejňování (např. § 14 odst. 1 ZDKT).

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 19: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny / -
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Beze změny / -

Rozvoj trhu	Zachován
-------------	----------

Varianta I - stanovení přísnějších požadavků tj. využití diskrece

Tabulka 20: Aspekty varianty I

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena / 0
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Zvýšena
Rozvoj trhu	Zachován / +

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 21: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0 / 1
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků / využití diskrece
Přínosy	
Atraktivita České republiky	0/-
Kontinuita regulatorního rámce	0/+
Ochrana investorů	+
Rozvoj trhu	0/-
Náklady	
Náklady	Beze změny /spíše zvýšené

Shrnutí konzultace: Tato diskrece umožňuje, aby příslušný orgán mohl po ukončení posuzování souhlasu s navrhovaným nabytím podílu na OCP svůj nesouhlas s tímto nabytím zveřejnit, a to i bez souhlasu navrhovaného nabyvatele. Jednotlivé názory na využití této diskrece se různily. Pro zachování stávajícího stavu hovořily argumenty ve smyslu dostatečné stávající úpravy. Naopak pro zveřejňování daných rozhodnutí hovoří, dle konzultantů, princip transparentnosti veřejné správy, či příklad Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který zveřejňuje i negativní rozhodnutí o spojení soutěžitelů.

g) diskrece čl. 16 odst. 11 MiFID II

Tato diskrece umožňuje za výjimečných okolností uložit OCP požadavky týkající se ochrany majetku zákazníků nad rámec MiFID II a jeho prováděcích aktů. Takové požadavky musí být

objektivně odůvodněné a přiměřené, tak aby řešily, v souvislosti s ochranou majetku a peněžních prostředků zákazníků OCP, zvláštní rizika spojená s ochranou investorů nebo integritou trhu, která jsou zvláště významná vzhledem k okolnostem struktury trhu daného státu.

Platná právní úprava

Jde o novou diskreci. Co se týče požadavků týkajících se ochrany majetku zákazníků nad rámec MiFID II či dalších evropských předpisů, zejm. směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES (když tyto se promítají i do zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů) či prováděcích předpisů k MiFID I (zejm. směrnice Komise 2006/73/ES), ZPKT takovéto v současnosti neobsahuje. Jistou ochranu v tomto směru však představuje rozdělení OCP dle výše počátečního kapitálu v § 8a ZPKT, když OCP dle odst. 3, 4 a 7 uvedeného ustanovení nejsou oprávněni přijímat peněžní prostředky nebo investiční nástroje od zákazníků. I tato úprava však převážně vyplývá z evropských předpisů (zejm. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, dále též „**CRD IV**“).

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Ochrana majetku zákazníků by byla zajištěna na úrovni ochrany stanovené v MiFID II (a prováděcích aktů) či v jiných evropských předpisech.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tedy stanovení dalších požadavků týkajících se ochrany majetku zákazníků OCP. Takovéto požadavky by mohly zlepšit ochranu majetku zákazníků, znamenaly by však další náklady pro OCP.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 22: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny / +
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše snížena
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta I - stanovení přísnějších požadavků tj. využití diskrece

Tabulka 23: Aspekty varianty I

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Zvýšena
Rozvoj trhu	0/ negativní dopad

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 24: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	0/+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+/0
Náklady	
Náklady	Beze změn

Shrnutí konzultace: Dle názoru respondentů je dostačující, aby ochrana majetku zákazníků byla zajištěna na úrovni ochrany stanovené v MiFID II či v jiných evropských předpisech. Proto se přiklání k ponechání stávajícího stavu.

h) diskrece k čl. 24 odst. 5 MiFID II

Vedle obecné povinnosti jednat kvalifikovaně, čestně a v nejlepším zájmu zákazníků, musí OCP plnit řadu souvisejících požadavků směřujících k zajištění ochrany investorů. V rámci pravidel jednání se zákazníky se vyžaduje poskytování relevantních informací týkajících se zejména OCP a jeho investičních služeb (viz čl. 24 odst. 4 a 9 MiFID II), a to ve srozumitelné podobě, aby byli zákazníci schopni pochopit povahu a rizika investiční služby, jakož i nabízeného investičního nástroje, a následně učinit informované investiční rozhodnutí. V této souvislosti vyvstává do popředí otázka formy poskytování těchto informací, kterou MiFID II nikterak nespecifikuje. Členským státům nicméně nabízí možnost ve své národní úpravě stanovit, že lze tuto informační povinnost plnit ve standardizované

formě. Text MiFID I v odpovídající části ustanovení pouze uváděl, že je možné uvedené informace poskytovat ve standardizované formě, a členským státům tak nedával žádnou diskreci (čl. 19 odst. 3 MiFID I). Rozdílem oproti MiFID I je též rozšíření okruhu poskytovaných informací.

Platná právní úprava

Platná právní úprava výslovně standardizovanou formu poskytování informací zákazníkům neupravuje, nicméně ji v souladu se zněním MiFID I ani nezakazuje. V praxi OCP zpravidla připravují pro své vlastní účely standardizované formuláře pro informování zákazníků, které naplňují zákonné požadavky na srozumitelnost a zároveň odpovídají povaze a typu daného OCP a rovněž kategorii zákazníka jakožto adresáta těchto sdělení.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje nevyužití diskrece, tj. žádné legislativní změny ve stávající právní úpravě.
- Varianta 1 znamená využití diskrece, a to implicitním umožněním, aby si OCP zvolili pro informování zákazníků standardizovanou podobu. Tato varianta nepřináší žádné zásahy do stávající právní úpravy. Ve své podstatě sleduje zásadu legální licence, tj. co není zakázáno, je dovoleno. Varianta 1 se tedy realizuje tím, že tento způsob informování zákazníků není zakázán, tj. je dovozen.
- Varianta 2 představuje využití diskrece, a to explicitním umožněním, aby OCP poskytovali příslušné informace zákazníkům ve standardizované formě. Tato varianta vyžaduje úpravu v ZPKT. Z hlediska rozsahu a podoby úpravy spojené s variantou 2 se lze omezit na pouhé výslovné uvedení v textu zákona, že tu existuje takovýto způsob splnění povinnosti poskytovat informace zákazníkům. Dále je možné vedle tohoto explicitního zákonného povolení nastavit určitý rámec pro strukturu standardizovaného formuláře, případně lze tyto detaily zcela ponechat na rozhodnutí samotného OCP.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 25: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše snížena / 0
Rozvoj trhu	Zachován / -

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 26: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena / 0
Rozvoj trhu	Spíše snížen / 0

Varianta 2 – využití diskrece

Tabulka 27: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen / 0

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 28: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 1
	využití diskrece
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+ / 0
Kontinuita regulatorního rámce	+
Ochrana investorů	0/+
Rozvoj trhu	0/-
Náklady	
Náklady	Spíše zvýšené / 0

Shrnutí konzultace: Jako nejvhodnější bylo konzultanty shledáno využití diskrece, a to implicitním umožněním, aby si OCP zvolili pro informování zákazníků standardizovanou podobu. Tato varianta nepřináší potřebu žádných zásahů do stávající právní úpravy. Ve své

podstatě sleduje zásadu legální licence, tj. co není zakázáno, je dovoleno. Explicitní umožnění standardizovaných materiálů by dle názorů účastníků konzultace zvýšilo regulatorní jistotu jak distributorů, tak zákazníků, aniž by vedlo k rigidní a příliš detailní regulaci.

i) diskrece k čl. 24 odst. 12 MiFID II

V čl. 24 MiFID II jsou zakotveny obecné principy ochrany investorů a informování zákazníků. Vzhledem k významu těchto otázek je členským státům nově umožněno, aby v této oblasti upravily dodatečné požadavky pro OCP. Stanovení dodatečných požadavků je však omezeno splněním několika kumulativních podmínek:

- lze je stanovit pouze ve výjimečných případech, musí být objektivně opodstatněné
- a přiměřené,
- musí řešit určitá rizika pro ochranu investorů nebo integritu trhu, která jsou zvláště významná vzhledem k okolnostem tržní struktury daného členského státu a
- nesmějí omezit ani jinak ovlivnit práva OCP týkající se volného pohybu investičních služeb a činností a založení pobočky.

O případném rozhodnutí o využití této diskrece, tj. o zavedení dodatečných požadavků, jakož i o jejich zdůvodnění je třeba bezodkladně informovat Komisi.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MiFID I, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se ochrany investorů.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje nevyužití diskrece, tj. omezení se pouze na transpozici požadavků zakotvených v MiFID II bez stanovení dodatečných požadavků k ochraně investorů.
- Varianta 1 počítá s využitím diskrece, tedy s doplněním dodatečných požadavků nad rámec ustanovení čl. 24 MiFID II. Vzhledem k tomu, že čl. 24 MiFID II představuje celkem obsažný a podrobný základ pro ochranu investorů, která je více rozvedena v navazujících člancích, nezůstává pro využití diskrece příliš velký prostor. Podmínky pro její uplatnění navíc tento prostor ještě více zužují. Z pohledu povinných subjektů je žádoucí zachovat rovnováhu a nevystavovat je nadbytečné finanční a administrativní zátěži, s níž by případné dodatečné požadavky mohly být spojeny.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 29: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
---------------	-----------------

Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny / -
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 30: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen / 0

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 31: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+ / 0
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+ / 0
Náklady	Beze změny

Shrnutí konzultace: V tomto bodě považují všichni zúčastnění za nejvhodnější omezení se pouze na transpozici požadavků zakotvených v MiFID II bez stanovení dodatečných požadavků k ochraně investora.

j) diskrece k čl. 28 odst. 2 MiFID II

Ohledně zpracování pokynů zákazníků platí ve vztahu k pokynům ostatních zákazníků nebo pokynům na vlastní účet zásada, že OCP tak musí činit neprodleně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů (čl. 28 odst. 1 MiFID II). V případě limitních pokynů k obstarání koupě

nebo prodeje akcií, které byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu nebo na převodním místě, a které nemohly být bez zbytečných průtahů provedeny z důvodu aktuálně převažujících podmínek na trhu, se v čl. 28 odst. 2 MiFID II stanoví povinnost zpřístupnit takové informace ostatním účastníkům trhu, ledaže zákazník požaduje jinak. Zároveň je členským státům dána možnost rozhodnout, že OCP tuto povinnost splní předáním limitního pokynu zákazníkovi převodnímu místu. Znění čl. 28 odst. 2 MiFID II je v podstatě kopií textu čl. 22 odst. 2 MiFID I, a tudíž v tomto směru nepřináší nic nového.

Platná právní úprava

Otázky zpracování pokynů zákazníků jsou upraveny v ZPKT a ve vyhlášce č. 303/2010 Sb. Podle ustanovení § 15o odst. 1 písm. e) ZPKT zavede OCP pravidla pro zpracování pokynů, jimiž se v případě limitních pokynů k obstarání koupě nebo prodeje akcií, jež byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, a které nemohly být provedeny bez zbytečných průtahů z důvodu aktuálně převažujících podmínek na trhu, a zajistí zpřístupnění takové informace ostatním účastníkům trhu způsobem stanoveným v nařízení Komise (ES) č. 1287/2006. Ustanovení § 31 odst. 5 vyhlášky č. 303/2010 Sb. stanoví, že tato povinnost nemusí být splněna, jestliže zákazník výslovně požaduje, aby OCP limitní pokyn nezpřístupnil ostatním účastníkům trhu, nebo limitní pokyn má, ve srovnání s obvyklým tržním objemem, velký rozsah, stanovený v nařízení Komise (ES) č. 1287/2006. Lze tedy shrnout, že stávající transpoziční úprava nabízenou diskreci nevyužila.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 znamená nevyužití diskrece, tj. zachování dosavadního přístupu v podobě transpozice textu MiFID II bez možných odchylek.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tj. stanovení, že v případě nemožnosti provedení limitních pokynů bez zbytečných průtahů kvůli aktuálně převažujícím podmínkám na trhu, splní OCP svou povinnost předáním limitního pokynu převodnímu místu. Tato varianta by vyžadovala zásah do již zažitě právní úpravy, byla by však pro OCP méně zatěžující.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 32: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše snížena
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 33: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena / 0
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena / 0
Rozvoj trhu	Spíše snížen / 0

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 34: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 1
	zavedení diskrece
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+ / 0
Kontinuita regulatorního rámce	0 / +
Ochrana investorů	0/ +
Rozvoj trhu	+ / 0
Náklady	
Náklady	Spíše zvýšeny

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace navrhují využití diskrece, tedy stanovení, že v případě nemožnosti provedení limitních pokynů bez zbytečných průtahů kvůli aktuálně převažujícím podmínkám na trhu, splní OCP svou informační povinnost předáním limitního pokynu převodnímu místu. Tato varianta bude podle nich vést k méně ztěžujícímu postupu pro OCP.

k) diskrece k čl. 29 odst. 2 MiFID II

Tato diskrece umožňuje vázanému zástupci OCP (dále též „VZ“) držet peněžní prostředky nebo finanční nástroje zákazníků na účet a na plnou odpovědnost OCP, za kterého jedná.

Platná právní úprava

MiFID I podobnou diskreci obsahoval, tato diskrece však využita nebyla.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. VZ OCP by ani nadále nemohli držet finanční prostředky nebo nástroje zákazníků OCP.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tedy umožnit VZ OCP držet finanční prostředky nebo nástroje zákazníků OCP. Toto by se nemohlo vztahovat na VZ investičních zprostředkovatelů, když ani samotní investiční zprostředkovatelé nemohou přijímat peněžní prostředky nebo investiční nástroje od zákazníků (viz § 29 odst. 1 písm. a) ZPKT a čl. 3 odst. 1 písm. a) MiFID II). Dále by se tato výhoda nemohla vztahovat na ty VZ OCP, jejichž OCP nejsou oprávněni přijímat peněžní prostředky nebo investiční nástroje zákazníků (§ 8a odst. 3 a násl. ZPKT). Takováto úprava by byla náročnější i z hlediska dohledového orgánu i odpovědnosti samotného OCP.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 35: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny / -
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován / -

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 36: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena / 0
Kontinuita regulatorního rámce	Spíše zvýšena
Ochrana investora	Beze změny
Rozvoj trhu	Zvýšen / 0

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 37: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 1/0
	ponechání stávajícího stavu / využití diskrece
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0/+
Ochrana investorů	0
Rozvoj trhu	+/0
Náklady	
Náklady	Beze změny

Shrnutí konzultace: Tato diskrece umožňuje VZ OCP držet peněžní prostředky nebo finanční nástroje zákazníků na účet a na plnou odpovědnost OCP, za kterého jedná. Respondenti vyjádřili jednak souhlas s využitím diskrece, tedy že by mělo být vázanému zástupci umožněno držet finanční prostředky nebo nástroje zákazníka, jednak nesouhlas, nesystémovosti řešení co do zažitých standardů obchodního styku a významnému riziku ohrožujícímu důvěryhodnost trhu zdůvodněný především kontinuitou ve vztahu k obdobné diskreci dle čl. 23 odst. 1 MiFID I.

1) diskrece k čl. 29 odst. 3 MiFID II

Jedná se o další diskreci ve vztahu k VZ. Tato diskrece umožňuje, aby OCP mohli, pokud jsou sami náležitě kontrolováni, ověřit, zda VZ, které jmenovali, mají dostatečně dobrou pověst, znalosti a dovednosti.

Platná právní úprava

MiFID I obdobné ustanovení obsahoval a v ZPKT byla tato diskrece využita, když dle ustanovení § 32c odst. 6 ZPKT OCP, pro kterého má VZ vykonávat své činnosti, ověřuje správnost a úplnost údajů uvedených v žádosti o zápis do seznamu vázaných zástupců a plnění podmínek stanovených v § 14 odst. 2 a § 32b ZPKT. Ustanovení § 14 odst. 2 ZPKT pak upravuje právě důvěryhodnost, znalosti a zkušenosti. ČNB posléze dle § 32c odst. 5 ZPKT žádost nezkontroluje z hlediska pravdivosti nebo přesnosti údajů v ní obsažených, a nepřezkoumává ani podmínky pro zápis VZ do seznamu.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy využití diskrece. OCP by tak i nadále u VZ zkoumal jejich dobrou pověst, znalosti a dovednosti.

- Varianta 1 představuje nevyužití diskrece, tedy že by dobrou pověst a znalosti a dovednosti zkoumal dozorový orgán. Takováto úprava by byla náročnější z hlediska zatížení dohledového orgánu, OCP by však ulehčila. Pro samotné VZ by však taková úprava byla zřejmě méně flexibilní.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 38: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 39: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 40: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	

Shrnutí konzultace: Za nejvhodnější považují účastníci konzultace zachování stávajícího stavu, tedy využití diskrece spočívající ve zkoumání dobré pověsti, znalostí a dovedností VZ samotnými OCP. OCP již mají vytvořené odpovídající kapacity, zatímco jiný orgán by je musel s vysokými náklady budovat. Jedním z názorů byl ovšem také návrh řešení, že by tuto povinnost měla mít ČNB, která by měla vykonávat dohled nad trhem a zkoumat pověst VZ.

m) diskrece čl. 29 odst. 4 MiFID II

Jde o další diskreci ve vztahu k VZ. Tato diskrece umožňuje, aby při registraci VZ a sledování toho, zda VZ splňují požadavky na ně kladené, spolupracovaly dozorové orgány s OCP a úvěrovými institucemi, jejich sdruženími a jinými subjekty. VZ by mohli být registrováni zejména OCP, úvěrovou institucí nebo jejich sdruženími a jinými subjekty pod dohledem příslušného orgánu.

Platná právní úprava

MiFID I shodné ustanovení obsahoval a v ZPKT byla tato diskrece částečně využita. Dle ustanovení § 32c odst. 9 ZPKT OCP, pro kterého má VZ vykonávat své činnosti, ověřuje správnost a úplnost údajů uvedených v žádosti o zápis do seznamu vázaných zástupců a plnění podmínek stanovených v některých částech ZPKT. I když samotnou registraci VZ provádí ČNB, žadatelem o zápis je dle § 32c odst. 2 ZPKT OCP, tedy nikoliv samotný VZ.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy současného využití diskrece. OCP by tedy i nadále spolupracovali při registraci VZ.
- Varianta 1 představuje nevyužití diskrece, tedy že celou registraci VZ včetně sledování splnění požadavků by měla na starosti ČNB. To by mohlo znamenat lepší kontrolu při registraci VZ, kladlo by to však větší nároky na ČNB, pravděpodobně by došlo i k prodloužení délky řízení o registraci VZ (samotné žádosti by v takovém případě nemohli podávat OCP).
- Varianta 2 představuje větší využití diskrece. To by mohlo znamenat mj. to, že by OCP (či jiné subjekty) mohli provádět i samotný zápis do seznamu VZ. Tento seznam však musí být veřejným rejstříkem (viz čl. 28 odst. 3), i takový by však mohla vést soukromá osoba (např. Česká bankovní asociace či Asociace pro kapitálový trh ČR).

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 41: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 42: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Varianta 2 – větší využití diskrece

Tabulka 43: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše zachována
Rozvoj trhu	Spíše zachován

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 44: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0/1/2
	kombinace diskrecí
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0

Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Shrnutí konzultace: Tato diskrece umožňuje, aby při registraci VZ a sledování toho, zda VZ splňují požadavky na ně kladené, spolupracovaly orgány dohledu s OCP a úvěrovými institucemi, jejich sdruženími a jinými subjekty. VZ by mohli být registrováni zejména OCP, úvěrovou institucí nebo jejich sdruženími a jinými subjekty pod dohledem příslušného orgánu. V reakcích respondentů byly zastoupeny hlasy pro všechny tři možné varianty. Nulová varianta je preferovaná z důvodů dobrého fungování stávajícího systému, varianta 1, která představuje nevyužití diskrece, měla ohlas především z důvodu, že přítomnost centrální autority snižuje riziko potenciálního podvodného jednání a konečně varianta 2, která znamená větší využití diskrece, byla preferovaná z důvodu možnosti OCP (či jiných subjektů) provádět i samotný zápis do seznamu vázaných zástupců.

n) diskrece k čl. 29 odst. 6 MiFID II

Jedná se o poslední diskreci ve vztahu k VZ. Tato diskrece umožňuje přijmout nebo zachovat předpisy přísnější než MiFID II, nebo stanovit další požadavky na VZ.

Platná právní úprava

MiFID I podobné ustanovení obsahoval a v ZPKT byla tato diskrece využita. Požadavky na samotnou osobu VZ obsahuje § 32b ZPKT a proces registrace VZ upravuje § 32c ZPKT.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy současného využití diskrece. Zachovány by byly současné požadavky na VZ.
- Varianta 1 představuje nevyužití diskrece, tedy redukci požadavků na VZ pouze na úroveň MiFID II.
- Varianta 2 představuje větší využití diskrece. To by mohlo znamenat zavedení dalších požadavků na VZ.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 45: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována

Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 46: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Uvolnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zachována
Rozvoj trhu	Spíše zachován

Varianta 2 – využití diskrece

Tabulka 47: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 48: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0/1/2
	kombinace diskrecí
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+/0
Kontinuita regulatorního rámce	0/+
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+/0
Náklady	

Náklady

Beze změny / spíše zvýšené

Shrnutí konzultace: V otázce přísnějších požadavků na VZ našla mezi konzultanty podporu všechna tři nabízená řešení. Jako pádné důvody pro zachování stávajícího stavu jsou zmiňovány zachování právní kontinuity (současné využití diskrece), již dostatečné požadavky na osobu VZ (§ 32b ZPKT) i proces jejich registrace (§ 34 ZPKT). Klíčovým v této variantě je, že VZ jednají na plnou odpovědnost osoby, kterou zastupují. V návrzích možných řešení byla i možnost redukce požadavků na VZ na úroveň MiFID II. Poslední varianta znamenající zvýšení požadavků na VZ byla preferovaná z důvodu, že zatímco banky nebo OCP jsou při poskytování služeb povinni hlídat reputační riziko, u VZ jsou služby často poskytovány bez ohledu na toto riziko. Zavedení dalších požadavků by vedlo k tomu, že vstup na trh by se omezil pouze na „kvalitnější“ VZ se zájmem o poskytování služeb klientům.

o) diskrece k čl. 30 odst. 3 MiFID II

Z hlediska třídění zákazníků nepřináší MiFID II žádné změny, i nadále úprava rozeznává dvě základní kategorie zákazníků: zákazníka, který není profesionálním zákazníkem a profesionálního zákazníka. V rámci skupiny profesionálních zákazníků se rozlišuje ještě podmnožina označovaná jako způsobilá protistrana. Způsobilé protistrany se ještě dále člení na tři podskupiny: způsobilá protistrana *per se*, způsobilá protistrana s předchozím souhlasem, způsobilá protistrana na žádost. Kategorizace zákazníků tak zůstává po formální i obsahové stránce totožná s původní úpravou v MiFID I.

V čl. 30 odst. 3 MiFID II je členským státům podobně jako v předchozí úpravě dána diskrece uznat za způsobilé protistrany i jiné profesionální zákazníky (*per se*) než ty, kteří jsou způsobilými stranami (*per se*), a to s jejich předchozím výslovným souhlasem. Na základě čl. 30 odst. 4 MiFID II mají členské státy volné uvážení uznat za způsobilé protistrany též osoby ze třetích zemí, které odpovídají kategorii způsobilé protistrany *per se* nebo způsobilé protistrany s předchozím souhlasem. Text čl. 30 odst. 3 a 4 MiFID II byl zcela převzat z čl. 24 odst. 3 a 4 MiFID I, nejedná se tedy o nová ustanovení.

Platná právní úprava

Ustanovení § 2d odst. 1 ZPKT definuje způsobilou protistranu *per se* odkazem na § 2a odst. 1 ZPKT. Dále přiznává statut způsobilé protistrany i fyzické osobě s bydlištěm nebo právnické osobě se sídlem v jiném členském státě Evropské unie, a to na základě předchozího výslovného souhlasu takové osoby. Z tohoto souhlasu musí jasně vyplývat, na jaký obchod či obchody s investičním nástrojem nebo na jakou investiční službu se vztahuje. Podle ustanovení § 2d odst. 2 ZPKT se za způsobilou protistranu považují i profesionální zákazník uvedený v § 2a odst. 2 ZPKT („*large undertakings*“) a profesionální zákazník na žádost, pokud o to tento zákazník písemně požádá. Z této žádosti rovněž musí být zřejmé, jakého obchodu či obchodů s investičním nástrojem nebo jaké investiční služby se týká. V rámci transpozice MiFID I tak byly diskrece nabízené v čl. 24 odst. 3 a 4 po konzultacích s odbornou veřejností využity s tím, že došlo ke sloučení podskupiny způsobilých protistran s předchozím souhlasem s podskupinou způsobilých protistran na žádost.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece v čl. 30 odst. 3 MiFID II se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 je spojená s nevyužitím diskrece, tj. nerozšiřování okruhu osob se statutem způsobilé protistrany nad rámec požadovaný v čl. 30 odst. 2 MiFID II. Tato varianta by však vyžadovala zásah do stávajícího právního stavu, neboť platná právní úprava připouští, aby se za způsobilou protistranu považovaly i další osoby, a to na základě jejich žádosti. Jedná se o osoby, které jsou vzhledem ke své povaze způsobilé být rovnocenným partnerem obchodníka s cennými papíry.
- Varianta 1 směřuje k využití diskrece, a to způsobem, jakým k němu přistoupila stávající úprava v ZPKT. V tomto směru by tato varianta znamenala zachování dosavadní úpravy.
- Varianta 2 představuje rovněž využití diskrece, avšak s odlišným přístupem než nabízí platná právní úprava. V této souvislosti lze zejména zvážit, zda v národní úpravě nesledovat filosofii MiFID II a nerozlišovat tak důsledně všechny tři podskupiny způsobilých protistran. Dále je možné uvažovat rozšíření statutu způsobilé protistrany ještě na další osoby.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 49: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 50: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Varianta 2 – využití diskrece

Tabulka 51: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 52: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací:

AKAT: „Ohledně této otázky nepanuje na trhu zcela jednoznačný názor – členové argumentovali jak pro variantu 1, tak pro variantu 2. Zastánci nevyužití diskrece argumentovali tím, že v dikci textace současného ZPKT není vyzdvihnut význam způsobilé protistrany jako samostatného pojmu, který by navrhnutí definovat samostatně, což by významně přispělo k zpřehlednění úpravy klasifikace zákazníků v ZPKT.“

ČNB: „Za žádoucí považujeme ponechání platné právní úpravy, tedy využití diskrece způsobem, jak k němu přistoupila stávající úprava obsažená v ZPKT (varianta 1), a to z důvodu, že nepovažujeme za přínosné narušení právní kontinuity a dosavadní praxe v kategorizaci způsobilé protistrany.“

ČS: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece, a to způsobem, jakým k němu přistoupila stávající úprava v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu. Máme za to, že je vhodné zachovat dosavadní úpravu.“

Shrnutí konzultace: V otázce obchodu se způsobilými protistranami nepanuje mezi účastníky konzultace jednoznačná shoda, nicméně dominuje názor na využití diskrece a zachování právní kontinuity současného právního stavu. Opozitní minoritní názor argumentuje tím, že v současné právní úpravě ZPKT není vyzdvihnout význam způsobilé protistrany jako samostatného pojmu a tedy ho navrhuje definovat samostatně, což by mělo přispět k zpřehlednění úpravy klasifikace zákazníků v ZPKT.

p) diskrece k čl. 30 odst. 4 MiFID II

Platná právní úprava

Viz předchozí diskrece.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece v čl. 30 odst. 4 MiFID II se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 by vedla k nevyužití diskrece, tj. nezahrnutí osob ze třetích zemí odpovídajících kategorií způsobilé protistrany *per se* či kategorií způsobilé protistrany s předchozím souhlasem mezi způsobilé protistrany. S touto variantou by byly spojeny zásahy do platné právní úpravy, jimiž by se v podstatě odstranilo dřívější využití totožných diskrecí v MiFID I. Varianta 0 by vedla k úpravě, jež by činila rozdíly mezi subjekty pocházejícími z členských států EU a osobami ze třetích států. V praxi by to přineslo vyšší ochranu osobám z nečlenských zemí, bez ohledu na jejich odborné znalosti či zkušenosti v oblasti investic, přičemž by jim ani nemohlo být přiznáno postavení způsobilé protistrany. Varianta 0 by pravděpodobně byla zatěžující jak pro samotné OCP, tak pro osoby ze třetích zemí, které by neměly možnost získat statut způsobilé protistrany, byť by to vzhledem k jejich pozici či činnosti na finančním trhu bylo jinak opodstatněné.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tj. udělení statutu způsobilé protistrany osobám ze třetích zemí, je-li jejich postavení ekvivalentní kategorii způsobilé protistrany *per se* nebo kategorii způsobilé protistrany s předchozím souhlasem. Fakticky by volba této varianty znamenala zachování stávající úpravy v ZPKT, která v rámci transpozice využila též diskrece nabízené v MiFID I. Dále by z hlediska míry poskytované ochrany postavila na roveň osoby z členských i nečlenských států.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 53: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny/ +
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy

Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 54: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše snížena
Rozvoj trhu	Spíše zachován / -

Tabulka 55: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	+/0
Ochrana investorů	0/+
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Preferujeme variantu 1 - zachování rovnosti přístupu k subjektům ze třetích států a z členských států EU.“

ČNB: „Preferujeme variantu 1, spočívající ve využití diskrece, jež by znamenala zachování stávající úpravy ZPKT, která uděluje status způsobilé protistrany osobám ze třetích zemí, je-li jejich postavení ekvivalentní kategorii způsobilé protistrany per se nebo kategorii způsobilé protistrany s předchozím souhlasem, neboť nevidíme věcný důvod činit rozdíly mezi subjekty pocházejícími z členských států EU a osobami ze třetích zemí. Stejně tak není důvod komplikovat tuzemským OCP poskytování služeb osobám ze třetích zemí více než osobám z EU.“

Shrnutí konzultace: V otázce využití této diskrece panuje jednoznačný názor konzultantů pro využití diskrece, což znamená zachování stávající úpravy ZPKT, a tedy udělování statusu způsobilé protistrany osobám ze zemí mimo Evropskou unii, je-li jejich postavení ekvivalentní kategorii způsobilé protistrany *per se* nebo způsobilé protistrany s předchozím souhlasem. Konzultanti nevidí důvod v činění rozdílů mezi subjekty pocházejícími z členských států Evropské unie a subjekty z jiných zemí. Stejně tak není důvod komplikovat tuzemským OCP poskytování služeb osobám ze třetích zemí více než osobám z Evropské unie.

q) diskrece k čl. 39 odst. 1 MiFID II

Čl. 39 odst. 1 MiFID II nově přiznává členským státům možnost vyžadovat, aby podnikatel ze třetí země, jenž hodlá na jejich území poskytovat investiční služby nebo vykonávat investiční činnosti společně s poskytováním nebo bez poskytování doplňkových služeb pro zákazníky, kteří nejsou profesionálními zákazníky, nebo profesionální zákazníci na žádost, založil v daném členském státě pobočku. K založení pobočky je třeba povolení orgánu dohledu tohoto členského státu, které se udělí při splnění následujících podmínek:

- na poskytování služeb, pro něž podnikatel ze třetí země žádá o povolení, se vztahuje povolení a dohled ve třetí zemi, kde má tento žadatel sídlo nebo bydliště a řádné povolení,
- orgán dohledu náležitě zohlednil doporučení Finančního akčního výboru proti praní peněz a financování terorismu v souvislosti s praním peněz a bojem proti financování terorismu,
- existuje dohoda o spolupráci mezi orgánem dohledu v členském státě, v němž má být pobočka založena, a orgánem dohledu jiného státu, v němž má žadatel sídlo nebo bydliště, přičemž tato dohoda upravuje výměnu informací pro účely zachování integrity trhu a ochrany investorů,
- žadatel má dostatečný počáteční kapitál,
- jsou jmenovány jedna nebo dvě osoby odpovědné za vedené pobočky, které splňují požadavek stanovený v čl. 9 odst. 1 MiFID II,
- třetí země, v níž má žadatel sídlo nebo bydliště, uzavřela s členským státem, v němž má být pobočka založena, dohodu, která zcela splňuje normy stanovené v článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku a zajišťuje účinnou výměnu informací v daňových otázkách, včetně případných mnohostranných daňových dohod,
- žadatel se účastní záručního systému, ze kterého se vyplácejí náhrady zákazníkům, jenž je povolen a uznán v souladu se směrnicí o systémech pro odškodnění investorů.

Jedná se o zcela nové ustanovení, které původní úprava v MiFID I neobsahovala. MiFID I navíc ani poskytování investičních služeb podnikateli ze třetích zemí výslovně neupravoval.

Platná právní úprava

Stávající právní úprava umožňuje, aby zahraniční osoba, která má sídlo v nečlenské zemi, poskytovala investiční služby na území ČR, avšak pouze pokud získá povolení ČNB k poskytování investičních služeb prostřednictvím organizační složky, resp. pobočky (§ 28 ZPKT). K udělení příslušného povolení je nezbytné splnit řadu požadavků, které jsou

obdobou požadavků, jež musí splnit žadatel o povolení OCP. Na rozdíl od povolení udělovaného OCP je ČNB dána možnost stanovit další podmínky, které musí organizační složka splnit před zahájením povolené činnosti nebo dodržovat při výkonu této činnosti. Na zahraniční osobu z třetích zemí s příslušným povolením ČNB se též vztahují všechny povinnosti, které právní předpisy ukládají OCP.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 znamená nevyužití diskrece, tj. nevyžadovat po zahraniční osobě ze třetí země, která hodlá na území ČR poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost, aby zde založila pobočku. Vzhledem k tomu, že platná právní úprava v takovém případě založení pobočky předpokládá, vedla by varianta 0 k určitým změnám stávajícího přístupu k zahraničním osobám ze třetích zemí. Zároveň by vyvstala potřeba řešit, jakým jiným způsobem umožnit či neumožnit zahraničním osobám ze třetích zemí, aby zde poskytovaly investiční služby.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tedy požadavek na založení pobočky, hodlá-li zahraniční osoba ze třetí země poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost. Tato varianta by znamenala zachování kontinuity právní úpravy z hlediska přístupu k uvedeným osobám. Nicméně by s ohledem na výše uvedené podmínky využití diskrece vyžadovala rovněž určité úpravy v ZPKT. Rovněž by bylo třeba zohlednit vázanost nabízené diskrece na nabízení investičních služeb pouze určitým kategoriím zákazníků, tj. zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 56: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny / -
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 57: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 58: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultace

AKAT: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece, tedy zachovat požadavek na založení pobočky, hodlá-li zahraniční osoba ze třetí země poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost. Tím by došlo k zachování určité kontinuity právní úpravy z hlediska přístupu k uvedeným osobám, protože nevidíme důvody, pro které by se dosavadní úprava měla v tomto ohledu změnit. Nevidíme navíc důvod, aby OCP ze třetích zemí profitoval z nižších regulatorních požadavků v zemi mimo EU a na základě toho by v podstatě poskytoval služby v ČR, aniž by musel splnit požadavky místní regulace.“

ČNB: „Preferujeme variantu 1, která umožňuje zachovat požadavek na založení pobočky alespoň v případě nabízení služeb „retailovým“ zákazníkům. Jsme si vědomi, že dosavadní úprava ZPKT bude muset být upravena vzhledem k omezení diskrece pouze ve vztahu k „retailu“, tj. v případě profesionálních zákazníků nebude nadále možné pobočku vyžadovat. Domníváme se, že nevyužití diskrece by ve svém důsledku mohlo vést ke zhoršení ochrany retailových zákazníků a k poškození trhu (domácích OCP), kdy subjekty ze třetích zemí by mohly těžit ze situace, kdy dohledový orgán ve vztahu k nim by měl ztížené postavení při vymáhání jejich povinností.“

ČS: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece, tedy zachovat požadavek na založení pobočky, hodlá-li zahraniční osoba ze třetí země poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost. Tím by došlo k zachování určité kontinuity právní úpravy z hlediska přístupu k uvedeným osobám, protože nevidíme důvody, pro které by se dosavadní úprava měla v tomto ohledu změnit.“

Shrnutí konzultace: V otázce diskrece při zřizování pobočky byl vysloven jednoznačný názor konzultantů, kteří v tomto směru preferují využití diskrece, tedy zachovat požadavek na založení pobočky, hodlá-li zahraniční osoba ze země mimo EU poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost. Tím by došlo k zachování určité kontinuity právní úpravy z hlediska přístupu k uvedeným osobám, protože nejsou zřejmé důvody, pro které by se dosavadní úprava měla v tomto ohledu změnit.

r) diskrece k čl. 48 odst. 9 MiFID II

Tato diskrece umožňuje, aby regulovaný trh ukládal za zadání pokynu, který je následně zrušen, vyšší poplatek než za zadání pokynu, který je proveden. Dále umožňuje ukládat vyšší poplatek účastníkům zadávajícím vysoký poměr zrušených pokynů vůči provedeným pokynům a účastníkům používajícím způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí tak, aby to odráželo dodatečnou zátěž pro kapacitu systému.

Platná právní úprava

MiFID I podobné ustanovení neobsahoval, ZPKT žádnou úpravu poplatků regulovaného trhu dosud neobsahuje.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Poplatky regulovaného trhu by i nadále nebyly regulovány.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tedy částečnou regulaci poplatků regulovaného trhu ve smyslu výše uvedené diskrece. Taková regulace by mohla omezit výše uvedené pokyny a zlepšit tak transparentnost cen a omezit algoritmické obchodování. V podmínkách nepřiliš likvidního českého kapitálového trhu by však

taková regulace byla spíše kontraproduktivní, protože by ještě více snížila jeho likviditu.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 59: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 60: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Shrnutí konzultace: Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 61: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	

Výsledky konzultace

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece- přikláníme se k tomu, aby poplatky regulovaného trhu nadále nebyly regulovány, protože taková regulace není dostatečně odůvodněna. Souhlasíme také s názorem ministerstva, že regulace poplatků by ještě více ohrozila likviditu na pražské burze cenných papírů. „

ČNB: „Nedomníváme se, že podmínky na českém trhu umožňují využít této diskrece, která by ve svém důsledku znamenala snížení likvidity trhu. Využití diskrece navíc považujeme za nežádoucí veřejnoprávní ingerenci do cenotvorby. Preferujeme tedy variantu 0, tj. nezavádět vyšší poplatky pro zrušené pokyny pro algoritmické obchodování.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece, protože se přikláníme k tomu, aby poplatky regulovaného trhu nadále nebyly regulovány, protože taková regulace není dostatečně odůvodněna. Souhlasíme také s názorem ministerstva, že regulace poplatků by ještě více ohrozila likviditu na pražské burze cenných papírů.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace odpověděli jednomyslným názorem na nevyužití této diskrece týkající se odolnosti systémů, přerušovacích mechanismů a elektronického obchodování. Obávají se, že v případě využití diskrece dojde ke snížení likvidity trhu. Využití diskrece navíc považují za nežádoucí veřejnoprávní ingerenci do cenotvorby.

s) diskrece k čl. 70 odst. 1 MiFID II

Diskrece členského státu spočívá v možnosti nestanovit pravidla pro správní sankce za porušení předpisů v případě, trestní právo daného členského státu obsahují trestní sankce, které se vztahují na tato porušení. V případě, že členský stát této diskrece využije, pak má povinnost sdělit Komisi všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení předpisů. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MiFID I.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MiFID I, která členskými státy nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se nestanovení pravidel, již obsažených v trestněprávních předpisech členského státu.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. V případě využití diskrece by byly do ZPKT transponovány všechny správní sankce za porušení

MiFID II.

- Varianta 1 znamená nestanovení pravidel pro správní sankce za porušení MiFID II, pokud jsou obsaženy v trestněprávních předpisech, tj. využití diskrece. V případě využití diskrece vyvstane potřeba notifikovat Komisi všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení MiFID II.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 62: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 63: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Shrnutí konzultace: Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 64: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-

Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Ohledně této otázky nepanuje na trhu zcela jednoznačný názor – členové argumentovali ve prospěch varianty 1 i 0. Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece v tom smyslu, že pokud existují trestněprávní sankce za porušení MiFID II, nebudou již stanoveny správní sankce. Varianta 0 – zachování právní kontinuity aneb preference správních sankcí před trestními.“

ČNB: „Diskreci v zásadě není žádoucí využít, s ohledem na tradici v ČR. Jiný než správní postih má význam jen vůči odpovědným osobám ve finančních institucích (manažerům), kterým dnešní předpisy žádné povinnosti neukládají a diskrece ve vztahu k nim není relevantní.“

ČS: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece v tom smyslu, že pokud existují trestněprávní sankce za porušení MiFID II, nebudou již stanoveny správní sankce.“

Shrnutí konzultace: V této otázce nepanuje mezi účastníky konzultace jednoznačná shoda. Dotčené strany tvrdí, že v případě existence trestněprávních sankcí nedojde ke stanovení správních sankcí. Dále ovšem také uvádějí, že diskreci není žádoucí využít s ohledem na tradici v České republice, jelikož jiný než správní postih má význam jen vůči odpovědným osobám ve finančních institucích (manažerům) a k těm je diskrece nerelevantní.

t) diskrece k čl. 70 odst. 7 MiFID II

Diskrece členského státu spočívá v možnosti zmocnit příslušný orgán k uložení dodatečných druhů sankcí doplňující sankce uvedené čl. 70 odst. 6, případně v uložení vyšších pokut než těch, které jsou stanoveny ve zmiňovaném ustanovení. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MiFID I.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MiFID I, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se stanovení vyšších pokut či dodatečných sankcí než těch, které stanovuje evropská regulace.

Pro ilustraci vkládáme orientační tabulku sankcí:

Tabulka 65: Tabulka sankcí

Subjekt	Výše pokuty ke 12.6.2014	přepočten v Kč (fiktivní kurz 27,50)	přepočten v Kč ke 17. 6. 2015 (kurz 27,420)	přepočten na kurz 30
právnícká osoba	5 mil. EUR	137 500 000	137 100 000	150 000 000
fyzická osoba	5 mil. EUR	137 500 000	137 100 000	150 000 000

Byla využita varianta spočívající v tom, že kurz eura se pro účely stanovení výše pokut počítá ve výši 30 Kč/ 1 EUR, ačkoliv ve skutečnosti je o něco nižší (k 17. 6. 2015 byl kurz 27,420 Kč / 1 EUR). V podmínkách českého finančního trhu je toto řešení dostatečné.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že do ZPKT budou transponovány sankce a výše pokut v rozsahu, v jakém jsou stanovené v článku 70 odst. 6 MiFID II.
- Varianta 1 znamená stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec čl. 70 odst. 6 MiFID II, tj. využití diskrece. Toto využití diskrece může mít podobu stanovení dodatečných sankcí, vyšších pokut, případně obojího.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 66: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 67: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Shrnutí konzultace: Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé,

že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 68: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a ponechání stávajícího stavu, protože nevidíme důvody, které by odůvodňovaly dodatečné sankce a vyšší pokuty, než které stanoví MiFID II. Jedná se o zachování právní kontinuity za předpokladu, že výčet sankcí v MiFID II umožňuje ČNB vycházet z principu přiměřenosti a brát ohled na rozsah a závažnost provinění; u správních sankcí je nutno vycházet z principu toho, že lze sankcionovat pouze to, co je zákonem dovoleno).“

ČNB: „V podmínkách českého finančního trhu považujeme již transponování sankcí a výše pokut dle požadavků MiFID II za výrazné zpřísnění oproti stávajícímu stavu. Výše pokut se zcela vymyká správnímu trestání v ČR (5 mil eur, tj. cca 140 mil. Kč). Možnost odvozovat výši pokuty od konsolidovaného obrátu (až 10 %) zajišťuje přiměřenost výše sankce majetkovým poměrům i v případě mimořádně velkých delikventů. Využití diskrece tedy nepovažujeme za přínosné.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a ponechání stávajícího stavu, protože nevidíme důvody, které by odůvodňovaly dodatečné sankce a vyšší pokuty, než které stanoví MiFID II.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace navrhují nevyužít možnost diskrece, a plédují tedy pro ponechání stávajícího právního stavu. Jejich názorem je, že v podmínkách českého finančního trhu považují již transponování sankcí a výše pokut dle požadavků MiFID II za výrazné zpřísnění oproti stávajícímu stavu. Výše pokut se zcela vymyká správnímu trestání

v České republice (5 mil. eur, tj. cca 140 mil. Kč). Možnost odvozovat výši pokuty od konsolidovaného obratu (až 10 %) zajišťuje přiměřenost výše sankce majetkovým poměrům i v případě mimořádně velkých delikventů.

u) diskrece k příloze II, části II bodu 1 MiFID II

MiFID II shodně s MiFID I rozlišuje profesionální zákazníky *per se* a zákazníky, s nimiž může být jako s profesionálními zákazníky zacházeno na jejich žádost. Zákazník jiný než profesionální zákazník *per se* má možnost požádat, aby byl zařazen jako profesionální zákazník. Této žádosti lze vyhovět, splní-li tento zákazník alespoň dvě ze třech stanovených kritérií a má-li ve vztahu k předpokládaným obchodům nebo investičním službám potřebné zkušenosti a odborné znalosti, aby byl schopen činit investiční rozhodnutí a chápal související rizika. S výjimkou šestého pododstavce je text Přílohy II, části II bodu 1 MiFID II v podstatě totožný se zněním odpovídajících ustanovení MiFID I. Zmíněný pododstavec přiznává členským státům volné uvážení z hlediska stanovení předpokladů nezbytných pro zařazení územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti („*municipalities and local public authorities*“) mezi profesionální zákazníky na žádost. Takové předpoklady mohou jak nahradit podmínku splnění dvou ze třech stanovených kritérií, tak ji pouze doplňovat.

Platná právní úprava

Platná právní úprava je v této oblasti důsledně transpoziční a odpovídající text MiFID I, týkající se profesionálních zákazníků na žádost, je promítnut v ustanovení § 2b ZPKT. Na základě tohoto ustanovení se tak profesionálním zákazníkem rozumí též osoba, která OCP požádá, aby s ní zacházel jako s profesionálním zákazníkem, a ten se žádostí souhlasí, splňuje-li alespoň dvě ze stanovených kritérií. Tato kritéria reflektují svou předlohu v MiFID I. OCP navíc může souhlasit jen v případě, že jsou tyto podmínky splněny a osoba žádající o zařazení mezi profesionální zákazníky má potřebné zkušenosti a odborné znalosti ohledně obchodu či obchodů s investičním nástrojem nebo investiční služby, jichž se žádost týká, a je schopna činit vlastní investiční rozhodnutí a chápe související rizika. Vzhledem k tomu, že je výše uvedená diskrece novinkou, neobsahuje stávající právní úprava žádné členění v rámci kategorie profesionálních zákazníků na žádost a stanovená kritéria jsou jednotná pro všechny osoby žádající o zařazení mezi profesionální zákazníky.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 vede k nevyužití diskrece, tj. zachování stávající právní úpravy, která navazuje na odpovídající ustanovení MiFID I týkající se profesionálních zákazníků na žádost. Tento přístup nenarušuje právní kontinuitu a zavedenou praxi.
- Varianta 1 znamená využití diskrece, tj. stanovení doplňujících či alternativních podmínek ke kritériím požadovaných v MiFID II. Tato varianta by vedla k určité vnitřní kategorizaci profesionálních zákazníků na žádost, neboť by existovaly odlišné předpoklady podmiňující změnu zařazení pro zákazníky, jimiž jsou zemní samosprávné celky při výkonu samostatné působnosti, a pro ostatní zákazníky. Tento

přístup by vyžadoval zvážení, jaké podmínky a v jakém rozsahu stanovit pro územní samosprávné celky při výkonu samostatné působnosti žádající o zařazení mezi profesionální zákazníky.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 69: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 70: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 71: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+

Náklady

Náklady

Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a zachování stávající právní úpravy, která navazuje na odpovídající ustanovení MiFID I týkající se profesionálních zákazníků na žádost. Máme za to, že neexistují důvody pro narušení právní kontinuity a zavedené praxe.“

ČNB: „Domníváme se, že by se nabízené diskrece využít nemělo (varianta 0), neboť další reglementaci již dnes příliš složité kategorie profesionálních zákazníků nepovažujeme za přínosnou, stejně tak jako nepovažujeme za přínosné narušení právní kontinuity a dosavadní praxe v kategorizaci zákazníků. Současně nevidíme žádný věcný důvod pro různý přístup k obcím a k dalším drobným (neprofesionálním) zákazníkům.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a zachování stávající právní úpravy, která navazuje na odpovídající ustanovení MiFID I týkající se profesionálních zákazníků na žádost. Máme za to, že neexistují důvody pro narušení právní kontinuity a zavedené praxe.“

Shrnutí konzultace: V této otázce účastníci konzultace dospěli ke shodnému názoru nevyužít možnost nabízené diskrece. Argumentovali zejména zachováním stávající právní praxe z důvodu nulové přínosnosti v případě přijetí diskrece. Současně nevidí žádný věcný důvod pro různý přístup k obcím a k dalším drobným (neprofesionálním) zákazníkům.

v) diskrece k čl. 46 odst. 4 MiFIR

Čl. 47 odst. 1 MiFIR stanoví, že Komise přijme rozhodnutí o rovnocennosti ve vztahu ke třetím zemím v souladu s přezkumným postupem stanoveným v MiFIR. Takové rozhodnutí přijme Komise jen tehdy, pokud právní a dohledová opatření v uvedené třetí zemi zajišťují, že podniky povolené v dané zemi odpovídají právně závazným požadavkům na obezřetnostní jednání a obchodní činnost. Tyto požadavky musejí mít rovnocenný účinek jako požadavky stanovené v MiFIR, MiFID II a CRD IV a jejich prováděcími opatřeními. Nový čl. 46 odst. 4 třetí pododstavec MiFIR obsahuje diskreci pro členské státy, spočívající v možnosti povolit podnikům ze třetích zemí poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II v souladu s vnitrostátními předpisy na území členského státu, v případě, že Komise nepřijme rozhodnutí v souladu s čl. 47 odst. 1 MiFIR či pokud takové rozhodnutí pozbylo účinnosti. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MiFID I.

Platná právní úprava

Právní úprava je obsažena v ustanovení § 28 ZPKT, které upravuje udělení povolení k činnosti pobočky zahraniční osoby, která má sídlo ve státě, který není členským státem EU a poskytuje investiční služby v ČR. MiFID I tuto oblast neharmonizovala, šlo tedy o čistě národní úpravu.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že i v případě, že Komise nevydá rozhodnutí o rovnocennosti (či takové rozhodnutí přijaté Komisí pozbyde platnosti), pak česká právní úprava podnikání na kapitálovém trhu nebude stanovovat možnost, aby obchodník s cennými papíry z jiného než členského státu získal povolení k poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II.
- Varianta 1 znamená, využití diskrece to znamená, že v ZPKT bude upravena možnost poskytnout povolení k poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II pro obchodníky s cennými papíry z jiného než členského státu za předpokladu, že Komise nevydá rozhodnutí o rovnocennosti (případně takovéto rozhodnutí pozbyde platnosti), a to ať sám, nebo prostřednictvím pobočky.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 72: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 73: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena

Rozvoj trhu	Spíše snižen
-------------	--------------

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 74: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu, kdy česká právní úprava nebude stanovovat možnost, aby obchodník s cennými papíry z jiného než členského státu získal povolení k poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II. Pokud Komise nevydá rozhodnutí o rovnocennosti, nevidíme důvod, aby měl OCP ze země mimo EU možnost získat povolení v ČR.“

ČNB: „U poboček OCP z třetích zemí, vůči nimž nebude přijato rozhodnutí Komise o rovnocennosti dle čl. 47 MiFIR, či pokud takové rozhodnutí pozbylo účinnosti, preferujeme ponechání dosavadní právní úpravy obsažené v § 28 ZPKT, tj. povinnost zahraničního obchodníka s cennými papíry zřídit pobočku a fungovat podle pravidel ZPKT.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu, kdy česká právní úprava nebude stanovovat možnost, aby obchodník s cennými papíry z jiného než členského státu získal povolení k poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II.“

Shrnutí konzultace: Dle názoru účastníků konzultace je žádoucí ponechán stávající právní úpravy obsažené v § 28 ZPKT, a tedy nevyužití možnosti diskrece. Česká právní úprava by tedy neměla stanovovat možnost, aby obchodník s cennými papíry z jiného než členského státu získal povolení k poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností

spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II. U poboček OCP z třetích zemí, vůči nimž nebude přijato rozhodnutí Komise o rovnocennosti dle čl. 47 MiFIR, či pokud takové rozhodnutí pozbylo účinnosti, preferují účastníci konzultace ponechání dosavadní právní úpravy obsažené v § 28 ZPKT, tj. povinnost zahraničního obchodníka s cennými papíry zřídit pobočku a fungovat podle pravidel ZPKT.

2.2 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle MAR včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

a) diskrece k čl. 17 odst. 4 MAR

Nový čl. 17 odst. 4 MAR upřesňuje, že orgán dohledu (který určí Evropská komise podle čl. 17 odst. 3 MAR) má být o rozhodnutí odložit uveřejnění vnitřní informace informován bez zbytečného odkladu poté, co byla vnitřní informace (jejíž uveřejnění bylo odloženo) uveřejněna. Kromě toho má být tomuto orgánu dohledu poskytnuto vysvětlení, jakým způsobem byly naplněny podmínky pro odložení uveřejnění. Členské státy však mohou stanovit, že toto vysvětlení se nezasílá automaticky, ale poskytne se příslušnému orgánu dohledu na jeho žádost.

Platná právní úprava

Původní úprava v čl. 6 odst. 2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu; dále též „MAD“) podmiňovala odložení uveřejnění vnitřní informace tím, že emitent o svém rozhodnutí informoval orgán dohledu. Transpozice MAD v § 125 odst. 2 ZPKT upřesňovala, že orgán dohledu má být informován o obsahu vnitřní informace a o důvodu pro její odložení.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Emitenti, případně účastníci trhu s povolenkami na emise, budou okamžitě po odložení zveřejnění vnitřní informace automaticky poskytovat příslušnému orgánu vysvětlení o tom, jakým způsobem byly splněny podmínky stanovené v čl. 17 odst. 4 MAR.
- Varianta 1 znamená, že záznam o vysvětlení, jakým způsobem byly naplněny podmínky pro odložení uveřejnění, nebude emitenty, nebo účastníky trhu s povolenkami na emise, zasílán automaticky, ale bude poskytnut příslušnému orgánu na jeho žádost, tj. využití diskrece.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 75: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 76: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Shrnutí konzultace: Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 77: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece, kdy záznam o vysvětlení, jakým způsobem byly naplněny podmínky pro odložení uveřejnění, nebude emitenty, nebo účastníky trhu s povolenkami na emise, zasílán automaticky, ale bude poskytnut příslušnému orgánu na jeho žádost. Toto může zmírnit administrativní zátěž jak na straně OCP, tak na straně ČNB omezením pouze na skutečně relevantní případy.“

ČNB: „Navrhujeme nevyužít diskrece (varianta 0, tj. emitent by měl automaticky zasílat orgánu dohledu vysvětlení). Tato varianta nebude znamenat zvýšenou zátěž pro emitenty, protože odložení uveřejnění vnitřní informace se vyskytuje pouze ve výjimečných případech, v případě emitentů kótovaných cenných papírů jsou emitenti připraveni a problémy to nečiní. Zasilání informace ČNB má významnou preventivní úlohu z hlediska řádného postupu při uveřejňování vnitřních informací (dotčené osoby si mnohem lépe uvědomí, zda jsou důvody pro odložení uveřejnění dostatečné, současně to brání účelovým ex post vytvářeným důvodům odložení).“

ČS: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece, kdy záznam o vysvětlení, jakým způsobem byly naplněny podmínky pro odložení uveřejnění, nebude emitenty, nebo účastníky trhu s povolenkami na emise, zasílán automaticky, ale bude poskytnut příslušnému orgánu na jeho žádost.“

Shrnutí konzultace: V otázce využití této diskrece nepanuje mezi účastníky konzultace shoda. Nicméně většina účastníků konzultace se kloní k názoru tuto diskreci využít v případě, kdy záznam o vysvětlení, jakým způsobem byly naplněny podmínky pro odložení uveřejnění, nebude emitenty nebo účastníky trhu s povolenkami na emise zasílán automaticky, ale bude poskytnut příslušnému orgánu na jeho žádost. Odpůrci využití diskrece naopak zastávají názor, že využití diskrece bude znamenat zvýšenou zátěž pro emitenty, protože odložení uveřejnění vnitřní informace se vyskytuje pouze ve výjimečných případech, v případě emitentů kótovaných cenných papírů jsou emitenti připraveni a problémy to nečiní.

b) diskrece k čl. 19 odst. 2 MAR

Nový čl. 19 odst. 2 MAR stanovuje povinnost, aby všechny obchody uskutečněné na vlastní účet osobami s řídicími pravomocemi, jakož i osobami, jež jsou s nimi úzce propojené, byly oznámené těmito osobami příslušným orgánům. Touto povinností zároveň nesmí být dotčeno právo členských států uložit i jiné oznamovací povinnosti než ty, které jsou stanoveny v čl. 19 MAR. Jedná se o novou diskreci členského státu, která dříve nebyla obsažena v MAD.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAD, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se oznamovacích povinností.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece členského státu obsažené v čl. 19 odst. 2 MAR by znamenalo, že nebudou stanoveny další oznamovací povinnosti ohledně obchodů osob s řídicí pravomocí nad rámec čl. 19 MAR.
- Varianta 1 znamená, že v ZPKT budou stanoveny i jiné oznamovací povinnosti nad rámec čl. 19 MAR, tj. využití diskrece.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 78: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 79: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 80: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu, kdy nebudou stanoveny další oznamovací povinnosti ohledně obchodů osob s řídicí pravomocí nad rámec čl. 19 MAR. Otázka však směřuje spíše na orgány dohledu.“

ČNB: „Navrhujeme ponechání stávajícího stavu (varianta 0). Z dosavadní praxe nevyvstala potřeba dalších oznamovacích povinností ve vztahu k uvedeným obchodům, a tedy využití diskrece nepovažujeme za nutné. Stávající oznamovací povinnosti (§ 125 odst. 5 ZPKT) považujeme za dostatečné a další zatěžování povinných osob za zbytečné.“

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu, kdy nebudou stanoveny další oznamovací povinnosti ohledně obchodů osob s řídicí pravomocí nad rámec čl. 19 MAR. Stávající požadavky plní dostatečně účel regulace. Otázka však směřuje spíše na orgány dohledu.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace jednoznačně vyjádřili názor, že využití diskrece dle tohoto ustanovení je nežádoucí. Zásadní připomínkou bylo konstatování, že možnost zvážení přijetí této diskrece ze své podstaty směřuje zejména k orgánům dohledu, tedy ČNB. Ta konstatuje, že z dosavadní praxe nevyvstala potřeba dalších oznamovacích povinností ve vztahu k uvedeným obchodům, a tedy využití diskrece nepovažuje za nutné. Stávající oznamovací povinnosti (§ 125 odst. 5 ZPKT) považuje za dostatečné a další zatěžování povinných osob za zbytečné.

c) diskrece k čl. 19 odst. 3 MAR

Nový čl. 19 odst. 3 MAR upravuje povinnost emitentů nebo účastníků trhu s povolenkami na emise skleníkových plynů, aby v souladu s odstavcem 1 zmiňovaného článku zajistili, že informace oznámené osobami s řídicí pravomocí, jakož i osobami, jež jsou s nimi úzce propojené, byly uveřejněny neprodleně a způsobem, který umožní rychlý a nediskriminační přístup k těmto informacím. Čl. 19 odst. 3 MAR zároveň obsahuje diskreci členského státu, spočívající v možnosti stanovit v zákoně, že zmiňované informace může zveřejnit přímo příslušný orgán. Jedná se o novou diskreci členského státu, která dříve nebyla obsažena v MAD.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAD, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému stanovení alternativ zveřejnění oznamovaných informací.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že emitenti, případně účastníci trhu s povolenkami na emise zajistí, že informace oznámené jejich osobami s řídicí pravomocí, případně osobami,

jež jsou s nimi úzce propojené, budou uveřejněné do tří pracovních dnů ode dne, kdy se obchod uskutečnil a umožní tak rychlý a nediskriminační přístup k těmto informacím.

- Varianta 1 znamená stanovení povinnosti příslušnému orgánu zveřejnit výše popsané informace, tj. využití diskrece. Využití diskrece by znamenalo, že odpovědnost za zveřejnění informací ohledně obchodů osob s řídicí pravomocí by nesl příslušný orgán, nikoli emitent či účastník trhu s povolenkami na emise.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 81: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 82: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Shrnutí konzultace: Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 83: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0

Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Ohledně této otázky nepanuje na trhu zcela jednoznačný – členové argumentovali ve prospěch varianty 1 i 0.

- Navrhujeme variantu 0, protože využití diskrece by přinášelo zátěž pro orgány dohledu bez jakékoliv přidané hodnoty.

- Varianta 1 – stanovení povinnosti zveřejnit informaci o obchodech regulátorem.

Uvedená povinnost dle MAR vyžaduje, aby:

- došlo ke zveřejnění v rozsahu technických standardů, které aktuálně neexistují a budou vytvořeny až dodatečně, což znamená problém implementovat regulatorní požadavek bez znalosti právní úpravy;
- požadavek regulace je, aby uvedená informace byla navíc zveřejněna prostřednictvím sdělovacích prostředků, na něž se lze rozumně spolehnout, že zajistí účinné rozšíření informací veřejnosti v celé Unii, což může jednotlivým emitentům způsobovat technické problémy (zejména pokud jde o malé EU země); jsme toho názoru, že regulatorní orgány budou schopny stanovit společně kanály, které informace zveřejní;
- pokud informaci bude zveřejňovat emitent, může vzniknout střet zájmů mezi osobou s řídicí pravomocí a zaměstnanci emitenta zveřejňující informaci, aby informace byla zveřejněna prostřednictvím jiných kanálů, než které by daný zaměstnanec považoval za vhodné;
- ochrana údajů – pokud informace bude zveřejňovat regulátor, bude hrozit menší riziko případného sporu mezi emitentem a osobou s řídicí pravomocí ohledně výkladu splnění povinnosti (např. rozsah dodržení povinnosti).“

ČNB: „Nejedná se o zcela nové ustanovení. Podle § 125 odst. 5 ZPKT již dnes ČNB manažerské transakce uveřejňuje na svém webu (v rámci centrálního úložiště regulovaných informací). MAR pouze rozšiřuje okruh povinných osob o manažery účastníků trhu s povolenkami na emise a okruh investičních nástrojů, které se oznamují, o povolenky. Navrhujeme vycházet ze stávajícího stavu (rozšířeného o nový okruh povinných osob a investičních nástrojů), a tedy využití diskrece (varianta 1).“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, protože využití diskrece by přinášelo zátěž pro orgány dohledu bez jakékoliv přidané hodnoty.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace v této otázce nezaujali jednoznačné stanovisko. Zastánci přijetí diskrece argumentují tím, že se nejedná o zcela nové ustanovení. Podle § 125 odst. 5 ZPKT již dnes ČNB manažerské transakce uveřejňuje na svém webu (v rámci centrálního úložiště regulovaných informací). MAR pouze rozšiřuje okruh povinných osob

o manažery účastníků trhu s povolenkami na emise a okruh investičních nástrojů, které se oznamují, o povolenky.

d) diskrece k čl. 23 odst. 2 MAR

Nový čl. 23 MAR stanovuje způsoby, jakým příslušné orgány vykonávají své funkce a pravomoci. Odstavec 2 zmiňovaného ustanovení upravuje minimální dohledové a vyšetřovací pravomoci příslušných orgánů, které jim v souladu s vnitrostátním právem náleží, aby byly schopni plnit povinnosti stanovené MAR. Tím, že čl. 23 odst. 2 stanovuje minimální dohledové a vyšetřovací pravomoci, obsahuje diskreci členského státu stanovovat i jiné dohledové a vyšetřovací pravomoci nad rámec MAR. Jedná se o novou diskreci členského státu, která dříve nebyla obsažena v MAD.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAD, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému stanovení dalších dohledových a vyšetřovacích pravomocí nad rámec pravomocí obsažených v platných právních předpisech a v MAD.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že příslušný orgán bude disponovat dohledovými a vyšetřovacími pravomocemi v minimálním rozsahu, jak jsou stanovené v MAR.
- Varianta 1 znamená stanovení jiných dohledových a vyšetřovacích pravomocí příslušného orgánu nad rámec čl. 23 odst. 2 MAR, tj. využití diskrece.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 84: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 85: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 86: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, která představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece, přičemž příslušný orgán bude disponovat dohledovými a vyšetřovacími pravomocemi v minimálním rozsahu, jak jsou stanovené v MAR. Máme za to, že neexistují důvody pro to, aby se dohledové a vyšetřovací pravomoci příslušného orgánu rozšiřovaly nad rámec MAR.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, která představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece, přičemž příslušný orgán bude disponovat dohledovými a vyšetřovacími pravomocemi v minimálním rozsahu, jak jsou stanovené v MAR. Máme za to, že neexistují důvody pro to, aby se dohledové a vyšetřovací pravomoci příslušného orgánu rozšiřovaly nad rámec MAR.“

ČNB: „Z dosavadní praxe nevystala potřeba dalších dohledových a vyšetřovacích pravomocí, a tedy využití diskrece nepovažujeme za nutné.“

Shrnutí konzultace: V otázce využití diskrece se účastníci konzultace vyjádřili jednomyslně a sice pro možnost nevyužití diskrece, přičemž orgán dohledu bude disponovat dohledovými a vyšetřovacími pravomocemi v minimálním rozsahu, jak jsou stanovené v MAR. Má se za to, že neexistují důvody pro to, aby se dohledové a vyšetřovací pravomoci příslušného orgánu rozšiřovaly nad rámec MAR. Z dosavadní praxe totiž nevystala potřeba dalších dohledových a vyšetřovacích pravomocí, a tedy využití diskrece nepovažují za nutné.

e) diskrece k čl. 30 odst. 1 MAR

Diskrece členského státu spočívá v možnosti nestanovit pravidla pro správní sankce za porušení předpisů v případě, že k 3. červenci 2016 trestní právo daného členského státu obsahují trestní sankce, které se vztahují na tato porušení. V případě, že členský stát této diskrece využije, pak má povinnost sdělit Komisi a Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (European Securities and Market Authority) všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení předpisů. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MAD. Zmiňované trestní sankce budou vycházet i z transpozice nové směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) a budou doplňovat trestněprávní ustanovení postihující manipulaci trhu a zneužití vnitřních informací. Jedná se zejména o ustanovení § 250 a 255 zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, které upravují postih manipulace s kurzem investičních nástrojů a zneužití postavení v obchodním styku.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAD, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se nestanovení pravidel, již obsažených trestněprávních předpisech členského státu. Původní úprava čl. 14 MAD upravovala správní sankce, ovšem neobsahovala obdobnou diskreci pro členské státy.

Tabulka 87: Tabulka sankcí

Subjekt	Výše pokuty ke 12.6.2014	přepočít v Kč (fiktivní kurz 27,50)	přepočít v Kč ke 17. 6. 2015 (kurz 27,420)	přepočít na kurz 30
právnícká osoba	15 mil. EUR	412 500 000	137 100 000	150 000 000
	2,5 mil. EUR	68 750 000	68 550 000	75 000 000

	1 mil. EUR	27 500 000	27 420 000	30 000 000
fyzická osoba	5 mil. EUR	137 500 000	137 100 000	150 000 000
	1 mil. EUR	27 500 000	27 420 000	30 000 000
	500 tis. EUR	13 750 000	13 710 000	15 000 000

Byla využita varianta spočívající v tom, že kurz eura se pro účely stanovení výše pokut počítá ve výši 30 Kč/ 1 EUR, ačkoliv ve skutečnosti je o něco nižší (k 17. 6. 2015 byl kurz 27,420 Kč / 1 EUR). V podmínkách českého finančního trhu je toto řešení dostatečné.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. V případě využití diskrece by byly do ZPKT transponovány všechny správní sankce za porušení MAR.
- Varianta 1 znamená nestanovení pravidel pro správní sankce za porušení MAR, pokud jsou obsaženy v trestněprávních předpisech, tj. využití diskrece. V případě využití diskrece vyvstane potřeba notifikovat Komisi a Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení MAR.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 88: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 89: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy

Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snižen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 90: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Shrnutí konzultace: Ohledně této otázky nepanuje mezi účastníky konzultace jasná shoda. Stávající stav, kdy porušení předpisů na finančním trhu může postihovat přímo ČNB, je efektivnější (jiná situace je v případě manažerů, kteří dnes nejsou samostatně postihováni ve správním řízení). Avšak hájeno je i případné využití diskrece v tom smyslu, že pokud existují trestněprávní sankce za porušení MAR, nebudou již stanoveny správní sankce.

f) diskrece k čl. 30 odst. 3 MAR

Diskrece členského státu spočívá v možnosti zmocnit příslušný orgán k uložení dodatečných druhů sankcí doplňující sankce uvedené čl. 30 odst. 2, případně v uložení vyšších pokut než těch, které jsou stanoveny ve zmiňovaném ustanovení. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MAR.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAR, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se stanovení vyšších pokut či dodatečných sankcí než těch, které stanovuje evropská regulace.

Tabulka 91: Tabulka sankcí

Subjekt	Výše pokuty ke 12.6.2014	přepočít v Kč (fiktivní kurz 27,50)	přepočít v Kč ke 17. 6. 2015 (kurz 27,420)	přepočít na kurz 30
právnícká osoba	15 mil. EUR	412 500 000	137 100 000	150 000 000
	2,5 mil. EUR	68 750 000	68 550 000	75 000 000
	1 mil. EUR	27 500 000	27 420 000	30 000 000
fyzická osoba	5 mil. EUR	137 500 000	137 100 000	150 000 000
	1 mil. EUR	27 500 000	27 420 000	30 000 000
	500 tis. EUR	13 750 000	13 710 000	15 000 000

Byla využita varianta spočívající v tom, že kurz eura se pro účely stanovení výše pokut počítá ve výši 30 Kč/ 1 EUR, ačkoliv ve skutečnosti je o něco nižší (k 17. 6. 2015 byl kurz 27,420 Kč / 1 EUR). V podmínkách českého finančního trhu je toto řešení dostatečné.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že do ZPKT budou transponovány sankce a výše pokut v rozsahu, v jakém jsou stanoveny v článku 30 odst. 2 MAR.
- Varianta 1 znamená stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec čl. 30 odst. 2 MAR, tj. využití diskrece. Toto využití diskrece může mít podobu stanovení dodatečných sankcí, vyšších pokut, případně obojího.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 92: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 93: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 94: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a ponechání stávajícího stavu, protože nevidíme důvody, které by odůvodňovaly dodatečné sankce a vyšší pokuty, než které stanoví MAR.“

ČNB: „Viz obdobně odpověď na otázky k čl. 70 odst. 7 MiFID II. V podmínkách českého finančního trhu považujeme transponování sankcí a vyšší pokut dle požadavků MAR za dostatečné.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a ponechání stávajícího stavu, protože nevidíme důvody, které by odůvodňovaly dodatečné sankce a vyšší pokuty, než které stanoví MAR.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace považují současnou právní úpravu za dostatečnou, a tudíž se kloní k možnosti tuto diskreci nevyužít. V podmínkách českého finančního trhu považují transponování sankcí a výší pokut dle požadavků MAR za dostatečné.

g) diskrece čl. 32 odst. 4 MAR

Článek 32 odst. 4 MAR umožňuje členským státům zavést finanční pobídky pro osoby, které nabídnou informace o možném porušení MAR. Dle MAR musí být poskytnuté informace relevantní k vyšetřování správního deliktu a jejich poskytování musí být v souladu s vnitrostátním právem. Členský stát může osobám poskytnout finanční pobídky za oznamování porušení MAR za předpokladu, že tyto osoby nemají povinnost oznamovat porušení MAR na základě jiných právních předpisů či na smluvním základu. Dále zde MAR stanovuje podmínku, že poskytnuté informace musí být nové, a že povedou k uložení správní či trestní sankce, nebo přijetí jiného správního opatření za porušení MAR. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MAR.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAR, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému poskytnutí finančních pobídek osobám, které nabízejí relevantní informace o možném porušení MAR.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. V případě nevyužití diskrece nebudou do českého právního řádu zavedeny finanční pobídky pro osoby, které budou poskytovat relevantní informace o možném porušení MAR.
- Varianta 1 znamená zavedení finančních pobídek, tj. využití diskrece. Využití diskrece by znamenalo zavedení finančních pobídek pro osoby, které oznámí porušení MAR, respektive poskytnou nové relevantní informace o možném porušení MAR, které povedou k uložení správní či trestní sankce, nebo přijetí jiného správního opatření za porušení MAR

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 95: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována

Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 96: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Shrnutí konzultace: Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 97: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a nezavádění institutu finanční pobídky pro osoby, které budou poskytovat relevantní informace o možném porušení MAR, do českého právního řádu. Máme za to, že zavádění takových finančních pobídek není v souladu s právní kulturou a právními tradicemi ČR. Takové finanční pobídky jsou typické např. pro právní systém USA, kde státní orgány (např. FBI) mohou vypisovat odměny za informace vedoucí k dopadení pachatelů určitých trestných činů. V českém trestním právu takovýto institut neexistuje, proto by bylo paradoxní a nesystémové, pokud by se tento institut zaváděl v oblasti regulace podnikání na kapitálovém trhu. Navíc by taková situace vedla k absurdním

situacím, kdy by téměř kdokoliv jen za účelem svého zisku nahodile reportoval různá domnělá porušení ze strany dohlížených osob, která by ve většině případů ani nemusela vést k uložení žádné sankce, pouze k administrativní zátěži jak na straně orgánu dohledu, tak i následně na dotázaných napadených subjektech kapitálového trhu. Dále by bylo nejasné, jak by subjekty, které podají takové informace, se mohly domáhat svých nároků na tuto finanční odměnu, a zda by rozhodnutí o výši takové odměně bylo opět správním rozhodnutím - pakliže ano, mohlo by využití této diskrece vést k tomu, že by tato rozhodnutí byla předmětem rozhodování správních soudů, přičemž revize takových rozhodnutí vydaných orgánem dohledu by mohla znamenat další dodatečné náklady pro orgán dohledu. Zavedení pobídek nepovažujeme za vhodné, může vést k nárůstu nepodložených oznámení porušení, která budou motivována čistě vidinou finanční odměny, což přinese dodatečnou zátěž i pro ČNB, která by musela všechny takové podněty prošetřovat. Pobídky by tak mohly vést k šikanózním oznámením ze strany zaměstnanců resp. bývalých zaměstnanců, kdy místo kontaktování příslušných zaměstnanců daného OCP se budou raději obracet na orgán dohledu s vidinou možného výdělku ve smyslu „za pokus to stojí“. Vzhledem k tomu, že většina zaměstnanců emitentů nemá detailní znalost regulace, tito zaměstnanci by za porušení mohli považovat často i jednání, které takové znaky nevykazuje. Oznámení regulátorovi by vedlo k šetřením ze strany regulátora, což by zatěžovalo příslušné zaměstnance emitenta komunikací s regulátorem i v případech, kdy se zjevně nebude jednat o porušení regulace. Možnost oznamovat případné porušení regulátorovi existuje a bude existovat i s novou MAR.“

ČNB: *„Využití diskrece nedoporučujeme. Považujeme takové pobídky na evropské úrovni, a zejména v české právní kultuře, za nestandardní a nevyzkoušený model. Máme za to, že finanční odměny za informace vedoucí k dopadení mohou být považovány za značně kontroverzní, například z důvodu motivace osob usilujících o pobídku k tomu, aby v rámci porušitele přispěly (např. i svou nečinností) k porušení MAR.“*

ČS: *„Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a nezavádění institutu finanční pobídky pro osoby, které budou poskytovat relevantní informace o možném porušení MAR, do českého právního řádu. Máme za to, že zavádění takových finančních pobídek není v souladu s právní kulturou a právními tradicemi ČR. Takové finanční pobídky jsou typické např. pro právní systém USA, kde státní orgány (např. FBI) mohou vypisovat odměny za informace vedoucí k dopadení pachatelů určitých trestných činů. V českém trestním právu takovýto institut neexistuje, proto by bylo paradoxní a nesystémové, pokud by se tento institut zaváděl v oblasti regulace podnikání na kapitálovém trhu.“*

Navíc by taková situace vedla k absurdním situacím, kdy by téměř kdokoliv jen za účelem svého zisku nahodile reportoval různá domnělá porušení ze strany dohlížených osob, která by ve většině případů ani nemusela vést k uložení žádné sankce, pouze k administrativní zátěži jak na straně orgánu dohledu, tak i následně na dotázaných napadených subjektech kapitálového trhu. Dále by bylo nejasné, jak by subjekty, které podají takové informace, se mohly domáhat svých nároků na tuto finanční odměnu, a zda by rozhodnutí o výši takové odměně bylo opět správním rozhodnutím - pakliže ano, mohlo by využití této diskrece vést k tomu, že by tato rozhodnutí byla předmětem rozhodování správních soudů, přičemž revize takových rozhodnutí vydaných orgánem dohledu by mohla znamenat další dodatečné náklady pro orgán dohledu.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace se vyjádřili jednoznačným názorem na nevyužití této diskrece. Má se za to, že zavádění takových finančních pobídek není v souladu s právní kulturou a právními tradicemi České republiky. Finanční odměny za informace vedoucí k dopadení mohou být považovány za značně kontroverzní, například z důvodu motivace osob usilujících o pobídku k tomu, aby v rámci porušitele přispěly (např. i svou nečinností)

k porušení MAR. Zavedení pobídek nepovažují za vhodné, může vést k nárůstu nepodložených oznámení, která budou motivována čistě vidinou finanční odměny, což přinese dodatečnou zátěž i pro ČNB, která by musela všechny takové podněty prošetřovat.

B. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Odůvodnění předložení návrhu zákona a jeho základní charakteristika

Návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony, se v návaznosti na novou unijní legislativu novelizují ZPKT, ZDKT, ZISIF, ZoB a ZSÚD .

Návrh zákona byl vypracován v souladu s Plánem legislativních prací vlády na rok 2015, který schválila vláda svým usnesením ze dne 15. prosince 2014.

Návrh zákona obsahuje změny, jimiž se sleduje implementace nově přijatých evropských právních předpisů na úseku kapitálového trhu. Tato unijní legislativa přináší řadu změn a diskrecí, které s ohledem na jejich komplexnost a rozsah vyžadují rozsáhlou revizi stávajícího znění relevantních národních předpisů, zejména zákona o podnikání na kapitálovém trhu. V této souvislosti vyvstala potřeba konzultací se širokým okruhem dotčených subjektů z dohledového a tržního sektoru. Výsledky těchto konzultací a otevřených diskusí byly v návrhu zákona odpovídajícím způsobem zohledněny s cílem přispět k vytvoření kvalitního a vyváženého právního rámce pro podnikání na kapitálovém trhu a zároveň zajistit zachování ustálené praxe v oblasti finančních trhů, jakož i následnou snazší aplikaci a pochopení nové úpravy ze strany jejích adresátů.

V návrhu zákona jsou zapracovány následující unijní předpisy:

1 MiFID II

Podstatnou část návrhu zákona představuje transpozice MiFID II.

Touto směrnicí se nahrazuje původní směrnice o trzích finančních nástrojů Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS, tj. MiFID I.

MiFID II má za cíl stanovit základní regulační rámec pro poskytování investičních služeb bankami a obchodníky s cennými papíry a pro provozování obchodních platforem s investičními nástroji. Tato směrnice přináší řadu změn, zejména zařazení emisních povolenek mezi investiční nástroje, úpravu nové obchodní platformy - organizovaného obchodního systému, regulaci algoritmického obchodování, harmonizaci správních sankcí a přístupu k poskytovatelům služeb se sídlem mimo Evropskou unii. V návaznosti na novou obchodní platformu zavádí též další hlavní investiční službu provozování organizovaného obchodního systému. Dále pak vyžaduje získání licence také pro poskytování některých informačních služeb na kapitálovém trhu v podobě poskytování konsolidovaných tržních dat, schváleného mechanismu pro plnění informačních povinností a systému pro uveřejňování

tržních informací. MiFID II reaguje na rozšíření algoritmického obchodování, předně vysokofrekvenčního obchodování a upravuje podmínky jejich používání.

Lhůta pro transpozici MiFID II uplyne dne 3. 7. 2016.

2 MiFIR

MiFIR nahrazuje prováděcí nařízení k MiFID I (nařízení Komise (EU) č. 1287/2006) a částečně zahrnuje i úpravu, která byla původně obsažena právě v MiFID I. Z hlediska působnosti se úprava MiFIR zaměřuje na otázky související s uveřejňováním informací o obchodování, hlášení obchodů příslušným orgánům, povinné obchodování derivátů v organizovaných obchodních systémech a některé pravomoci orgánů dohledu ve vztahu k obchodování s investičními nástroji. MiFIR nově upravuje zejména předobchodní a poobchodní transparentnost non-equity nástrojů, tj. dluhopisů a derivátů. Cílem zavedené transparentnosti je poskytnutí přístupu k informacím investorům, usnadnění tvorby cen a provádění obchodů a zajištění rovných podmínek pro účastníky trhu.

Lhůta pro adaptaci MiFIR uplyne dne 3. 1. 2017.

3 MAR

MAR nahrazuje původní směrnici o zneužívání trhu (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES). Za rozhodnutím upravit oblast zneužívání trhu prostřednictvím nařízení stojí zejména snaha regulovat tyto otázky jednotně a zamezit odlišnému výkladu a aplikaci práva v jednotlivých členských státech. Materiálně MAR přebírá dosavadní úpravu a zároveň reaguje na poslední vývoj v podobě významných judikátů Soudního dvora Evropské unie (C-45/08 Spector Photo a C-19/11 Geltl) na úseku zneužívání trhu. Oproti původní úpravě přináší MAR řadu novinek a rovněž reflektuje změny provedené MiFID II, zejména zavedení nové obchodní platformy - organizovaného obchodního systému. Nově MAR doplňuje i mnohostranný obchodní systém, který byl zaveden již v MiFID I, nicméně původní směrnice o zneužívání trhu ho nezahrnovala. Působnost MAR se nyní vztahuje i na emisní povolenky. Dále se rozšiřuje definice vnitřní informace a výslovně se zakazuje pokus o zneužití trhu. V nově úpravě se reaguje i na manipulaci s úrokovou sazbou LIBOR a v této souvislosti se výslovně zakazuje manipulace s referenčními hodnotami. Určité novum oproti dřívější úpravě představuje i harmonizace sankcí, a to zejména sjednocením minimální výše horní sazby pokut.

Lhůta pro adaptaci MAR skončí dne 3. 7. 2016.

4 CSMAD

CSMAD je doplňkem evropských předpisů týkajících se kapitálového trhu. Tato směrnice vyžaduje, aby členské státy trestněprávně postihovaly jednání spočívající v obchodování zasvěcené osoby, nedovoleném zpřístupnění vnitřní informace a v manipulaci s trhem. Trestní

zákoník již v současné době obsahuje skutkové podstaty trestných činů manipulace s kurzem investičních nástrojů a zneužití informace a postavení v obchodním styku, které však plně neodpovídají požadavkům směrnice, především v oblasti terminologie a výše trestních sazeb.

Lhůta pro implementaci CSMAD skončí dne 3. 7. 2016.

C. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementaci evropských předpisů (MiFID II, MiFIR, MAR, CSMAD) do českého právního řádu tak, aby byl tento v souladu s evropskou regulací kapitálového trhu, a tím dostát závazkům vyplývajícím z členství v Evropské unii. Nepřijetím návrhu zákona by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení pro porušení čl. 258, příp. 260, Smlouvy o fungování Evropské unie, které by vyvíjelo značný tlak na urychlenou transpozici směrnice.

D. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona je v souladu s Ústavou založeným ústavním pořádkem České republiky. Ústavní pořádek České republiky neobsahuje specifické právní normy dopadající na oblast kapitálového trhu. Návrh zákona přihlíží zejména k čl. 98 odst. 1 Ústavy, podle kterého lze do činnosti České národní banky zasahovat pouze zákonem.

Návrh zákona respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky, např. zásady vyplývající z pojmu demokratického právního státu (čl. 1 Ústavy), zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) a v oblasti trestání zásadu *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege* (čl. 39 Listiny základních práv a svobod).

E. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh zákona je v souladu s právem Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Návrh zákona odpovídá principům, z nichž vychází Smlouva mezi Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Českou republikou, Estonskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Polskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii, jak bylo publikováno sdělením Ministerstva zahraničních věcí

ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 44/2004 Sb. m. s. Návrh zákona je v souladu s Dohodou o Evropském hospodářském prostoru jakožto i ostatním primárním a sekundárním právem Evropské unie.

F. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhovaného řešení na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a podnikatelské prostředí České republiky

Náklady

Navrhovaná úprava nebude mít dopad na státní rozpočet. Vliv úpravy se neprojeví na životním prostředí ani na rovnosti mužů a žen a nebude mít ani sociální dopady. Z navrhovaného zákona nevyplývá zvýšení nároků na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty, zejména rozpočty obcí a krajů, protože z úpravy nevyplývají povinnosti ani opatření, jejichž zajištění by vyžadovalo vynaložení finančních prostředků. V některých případech může navrhovaná právní úprava znamenat zvýšené náklady pro Českou národní banku.

Přínosy

Hlavními přínosy navrhované úpravy jsou především lepší fungování kapitálového trhu, jeho vyšší atraktivita a posílení ochrany spotřebitele. V konečném důsledku tedy půjde o prorůstové opatření.

Vyhodnocení variant

Návrh zákona byl konzultován s Českou národní bankou a řada jejích návrhů byla zohledněna. Návrh zákona byl dále konzultován se zástupci odborné veřejnosti, zejména s Asociací pro kapitálový trh ČR.

G. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, uvedené zejména v článku 26 Modelové daňové smlouvy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj o příjmech a majetku a která zajišťuje výměnu informací v daňových záležitostech a v článku 26 vzorové úmluvy Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj o daních z příjmu a majetku.

H. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny

Navrhovaná úprava nemá sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny.

I. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení na životní prostředí

Návrh zákona nemá žádné dopady na životní prostředí.

J. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Navrhovaná úprava není v rozporu se zákazem diskriminace.

K. Zhodnocení dopadů ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Návrh zákona nezasahuje do ochrany soukromí či osobních údajů. Návrh zákona žádným způsobem nemění dosavadní praxi v této oblasti. Návrh zákona není v rozporu s Úmluvou o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (vyhlášené pod č. 115/2001 Sb. m. s.), směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně jednotlivců v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, ani se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

L. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná úprava nepředpokládá žádná korupční rizika.

M. Implementace doporučené varianty a vynuovení

Vynuovení

S ohledem na soukromoprávní povahu právní úpravy se ponechává ochrana ochráněných zájmů pouze soudní moci, zásadně bez zásahů exekutivy.

Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti a vhodnosti nové úpravy za současného hodnocení dopadů regulace by měl být v souvislosti s vývojem finančního trhu průběžně prováděn Ministerstvem financí jako ústředním orgánem státní správy pro finanční trh. Zohledněny by měly být poznatky nabyté při vlastní úřední činnosti i připomínky dotčených subjektů, zejména pokud jde o praktické dopady na fungování českého kapitálového trhu.

Konzultace a zdroje dat

Návrh zákona byl konzultován s Českou národní bankou a se zástupci trhu, zejména s Asociací pro kapitálový trh ČR. Národní diskrece a možnosti změn národní úpravy byly konzultovány prostřednictvím několika konzultačních materiálů uveřejněných na internetových stránkách Ministerstva financí.

N. Zkratky

Seznam zkratk právních předpisů

CRD IV	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES
CSMAD	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu).
MAD	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu)
MAR	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES
MiFID I	Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, ve znění pozdějších předpisů
MiFID II	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (přepřacované znění)
MiFIR	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012
TD I	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, ve znění pozdějších předpisů
TD II	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES
ZDKT	Zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
ZISIF	Zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech
ZPKT	Zákon č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů

ZoB	Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů
ZoSP	Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
ZSÚD	Zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Seznam ostatních zkratek

AKAT	Asociace pro kapitálový trh
ČNB	Česká národní banka
ČS	Česká spořitelna
PSE	Burza cenných papírů Praha
USF	Unie společností finančního zprostředkování a poradenství

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první, Čl. I

K bodům 1 a 2 (poznámky pod čarou č. 1 a 2):

Výčet příslušných unijních předpisů uvedený v poznámkách pod čarou č. 1 a 2 se rozšiřuje o MiFID II, MiFIR a MAR a jejich prováděcí úpravu.

K bodům 3 a 6 (poznámky pod čarou č. 2b, 2c, 2e, 2h, 3b, 3c, 3d, 3e, 10c, 10d, 15, 16, 17, 22a a 22b):

Zrušují se poznámky pod čarou, jimiž se odkazuje na zrušené evropské předpisy.

K bodu 4 (§ 1 odst. 3):

Působnost České národní banky a správní delikty jsou v ZPKT upraveny nově v návaznosti i na MiFIR a MAR.

K bodu 5 (§ 2):

V novém § 2 se v souladu s definicemi v MiFID II vymezují některé pojmy vyskytující se v ZPKT na vícero místech. Zároveň se vyjasňuje vztah pojmosloví v ZPKT k terminologii používané v unijních přímo použitelných předpisech.

K bodům 7 a 8 (§ 2a až 2h):

V zájmu zachování přehlednosti se dosavadní ustanovení § 2a až 2d nahrazují novou úpravou a zároveň se doplňují nové § 2e až 2h. Z převážné části se jedná o transpoziční ustanovení, jejichž předlohou se stala zejména Příloha II MiFID II, která pro účely této směrnice upravuje profesionální zákazníky, a ustanovení čl. 30 MiFID II zakotvující institut způsobilé protistrany.

Ustanovení § 2a obsahuje vymezení typů zákazníků, které tak systematicky předchází samotné kategorizaci zákazníků. Z praktických důvodů, zejména z důvodu složitosti souvětí dochází k opuštění stávající terminologie „zákazník, který není profesionálním zákazníkem“ a její nahrazení pojmem „neprofesionální zákazník“. Vzhledem k tomu, že ustanovení týkající se kategorizace zákazníků a pravidel jednání se zákazníky se vztahují nejen na obchodníky s cennými papíry, ale též na další osoby vykonávající podnikatelskou činnost v oblasti finančních trhů, je žádoucí vztáhnout aplikaci těchto pravidel na tyto osoby přímo, a to zavedením souhrnného pojmu „poskytovatel investičních služeb“. Poskytovatelem investičních služeb se tak pro tyto účely rozumí nejen obchodník s cennými papíry, ale též investiční zprostředkovatel, investiční společnost poskytující uvedené investiční služby a zahraniční osoba poskytující investiční služby v ČR prostřednictvím pobočky.

Ustanovením § 2b se mění struktura dosavadních ustanovení týkajících se profesionálních zákazníků s cílem zpřehlednit úpravu a více ji přiblížit regulaci v MiFID II. Toto ustanovení uvádí výčet osob, které jsou považovány za profesionální investory ve vztahu ke všem

investičním službám a investičním nástrojům. Lze usuzovat, že mezinárodní institucí podle § 2b odst. 3 písm. c) se nad rámec uvedeného výčtu rozumí i Evropský stabilizační mechanismus, byť tento není v MiFID II výslovně uveden. Nepřímo však tato skutečnost vyplývá i z recitálu 33 MiFID II.

V ustanovení § 2c se na rozdíl od původního znění odpovídajícího ustanovení výslovně upravuje institut způsobilé protistrany tak, aby adresáti normy snáze identifikovali jednotlivé kategorie a s nimi spojené práva a povinnosti, a to i ve vztahu k zahraničí. Explicitní úpravou tohoto institutu se jednoznačně stanoví, které osoby mají statut způsobilé protistrany, a odstraňují se tak dosavadní výkladové nejasnosti.

Ustanovení § 2d stanoví předpoklady, při jejichž splnění jedná poskytovatel investičních služeb s neprofesionálním zákazníkem jako s profesionálním zákazníkem (tzv. profesionální zákazník na žádost), a to buď obecně, nebo ve vztahu k určité investiční službě či investičnímu nástroji.

Na základě ustanovení § 2e je poskytovatel investičních služeb povinen informovat zákazníka ještě před poskytnutím jakékoli služby, že ho na základě dostupných informací považuje za profesionálního zákazníka a bude s ním jako takovým jednat. MiFID II tento požadavek nestanoví výslovně pro způsobilou protistranu, nicméně je žádoucí upravit obdobnou povinnost i ve vztahu k tomuto typu zákazníka. Důvodem je i skutečnost, že se tato kategorie částečně překrývá s kategorií profesionálního zákazníka. Obecně by měl být zákazník informován o tom, že byl zařazen do kategorie, která snižuje úroveň jeho ochrany. Zakotvení tohoto principu zcela odpovídá cílům MiFID II a lze ho považovat za součást zásady odborné péče a jednání se zákazníky kvalifikovaně, čestně, spravedlivě a v jejich nejlepším zájmu.

Ustanovení § 2f umožňuje, aby se profesionální zákazník per se s poskytovatelem investiční služeb dohodl na jednání jako s neprofesionálním zákazníkem. Zároveň se staví najisto, že je na profesionálním zákazníkovi samotném, aby si požádal o vyšší úroveň ochrany, domnívá-li se, že není schopen řádně vyhodnotit nebo řídit příslušná rizika. Taková dohoda může být buď obecná, nebo se může týkat jen určité investiční služby, určitého obchodu, typu obchodu či investičního nástroje.

Ustanovení § 2g stanoví právo způsobilé protistrany požádat, aby vůči ní poskytovatel investičních služeb plnil povinnosti vyplývající z pravidel jednání se zákazníky. Rovněž zde se bude žádost vztahovat buď obecně na jakékoli investiční služby a investiční nástroje, nebo bude její rozsah omezen jen na určité služby či typu obchodů a produktů.

§ 2h obsahuje společná ustanovení týkající se zařazení zákazníků. Profesionální zákazník má poskytovatele investičních služeb informovat o jakékoli změně, která může ovlivnit jeho stávající zařazení. Poskytovatel investičních služeb v tomto směru není povinen nad rámec stanovených požadavků aktivně přezkoumávat, zda k takové změně došlo, nicméně dozví-li se o ní, musí přijmout odpovídající opatření. O případné změně ovlivňující zařazení by měl poskytovatel investičních služeb informovat i profesionální zákazník na žádost a způsobilá protistrana. Nicméně v případě profesionálního zákazníka na žádost je poskytovatel investičních služeb povinen učinit veškeré přiměřené kroky k tomu, aby zajistil, že tento zákazník splňuje podmínky pro jeho zařazení jako profesionálního zákazníka na žádost.

Logickou součástí takovýchto opatření pak může být právě průběžné ověřování, zda jsou tyto podmínky stále naplněny, tedy kontrola, zda nedošlo ke změně, která by měla vliv na zařazení tohoto zákazníka. MiFID II totiž postavení profesionálního zákazníka na žádost nepovažuje za ekvivalentní profesionálnímu zákazníkovi, neboť se u něj výslovně nepředpokládají zkušenosti a odborné znalosti, jimiž disponuje právě profesionální zákazník.

K bodu 9 (§ 3 a 4):

Novým zněním se text ustanovení § 3 zpřesňuje a více se přibližuje své evropské předloze, zejména oddílu C Přílohy I MiFID II, který obsahuje výčet jednotlivých typů investičních nástrojů.

Ustanovení čl. 5 až 8 prováděcího nařízení Komise k MiFID II (DA) upravuje: deriváty uvedené v § 3 odst. 1 písm. h), které mají vlastnosti velkoobchodních energetických produktů a které musí být fyzicky vypořádány, a energetické deriváty podle § 3 odst. 1 písm. h), deriváty podle § 3 odst. 1 písm. i), které mají vlastnosti jiných derivátů, a deriváty podle § 3 odst. 1 písm. j) a k), které mají vlastnosti jiných derivátů, s ohledem na to, zda jsou mimo jiné obchodovány na regulovaném trhu, v mnohostranném obchodním systému nebo v organizovaném obchodním systému.

Novým § 4 se zapracovává text oddílu A a B Přílohy I MiFID II, které uvádějí jednotlivé typy investičních služeb a činností a doplňkových služeb. Zároveň se dotčená ustanovení normativně precizují tak, aby důsledněji sledovala znění směrnice.

K bodu 10 (§ 4a):

Novelizované ustanovení se uvádí do souladu se zněním čl. 5 odst. 1 MiFID II, který vyžaduje předchozí povolení k poskytování hlavních investičních služeb, tj. hlavní investiční služby a činnosti.

K bodu 11 (§ 4b):

V souladu s čl. 2 odst. 1 MiFID II se upravují případy, kdy se povolení k poskytování hlavních investičních služeb nevyžaduje. Čl. 4 prováděcího nařízení Komise k MiFID II (DA) stanoví, kdy je činnost podle odst. 1 písm. c) vykonávána příležitostně. Prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) upravuje pro účely odstavce 1 písm. j) kritéria pro určení toho, kdy má být na úrovni skupiny určitá činnost považována za doplňkovou k hlavní podnikatelské činnosti.

K bodu 12 (§ 5 odst. 1):

Novelizační bod precizuje toto ustanovení.

K bodu 13 (§ 5 odst. 2):

Novelizační bod je legislativně technickou opravou.

K bodu 14 (nadpis pod § 6):

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu.

K bodu 15 (§ 6 odst. 1):

Novelizační bod zavádí nové znění odstavce 1, které stanoví požadavky, které musejí být splněny, aby ČNB udělila povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry, přičemž nově zákon stanoví, že žadatel může být i zakladatel společnosti.

Novelizační bod v požadavku stanovenému v písm. a) nově neuvádí povinnost, pokud se jedná o akciovou společnost, aby vydávala pouze listinné akcie na jméno nebo zaknihované akcie, neboť na tuto problematiku dopadá zákon č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů.

Ustanovení písmene g) a h) je transpozicí čl. 7 odst. 2 směrnice MiFID II, podle kterého OCP poskytne veškeré informace, včetně plánu obchodních činností, v němž jsou mimo jiné uvedeny typy předpokládaných obchodních činností a organizační struktura, nezbytné k tomu, aby se mohl příslušný orgán (tedy ČNB) přesvědčit, že OCP k okamžiku prvního udělení povolení přijal veškerá opatření nutná ke splnění svých povinností.

Novela v písmeni i) reflektovala změny v § 10 a 10a, které stanoví požadavky na vedoucí orgán, tím, že stanoví, že obchodník s cennými je povinen mít alespoň dva členy tohoto orgánu. Toto ustanovení je zároveň transpozicí čl. 9 odst. 6 MiFID II.

Ustanovení písmene j) je transpozicí čl. 9 odst. 1 MiFID II, podle kterého má OCP povinnost splňovat požadavky podle čl. 88 a 91 směrnice CRD IV.

Ustanovení písmene m) je transpozicí čl. 20 odst. 7 směrnice MiFID II a týká se zavedení nového typu obchodního systému, a to tzv. organizovaného obchodního systému (§ 73d a násl. ZPKT).

K bodu 16 (§ 6 odst. 2):

Novelizační bod precizuje toto ustanovení tím, že doplňuje slova „Ve výroku rozhodnutí o udělení“.

K bodu 17 (§ 6 odst. 3 a 4):

Novelizační bod vychází z požadavku MiFID II, který v čl. 21 odst. 1 stanoví povinnost, aby OCP trvale dodržoval požadavky uvedené v odst. 1.

K bodu 18 (nadpis pod § 6a):

Toto ustanovení zpřesňuje nadpis pod § 6a, čímž novela sleduje usnadnění orientace v textu zákona.

K bodu 19 (§ 6a odst. 7):

Novelizační bod ruší ustanovení, neboť jeho obsah byl přesunut do § 145, kam obsahově náleží. Novela tímto sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 20 (§ 6b):

Ustanovení byla zrušena pro nadbytečnost.

K bodu 21 (§ 7):

Novelizační bod transponuje do českého právního řádu čl. 7 odst. 3 MiFID II, které stanoví lhůtu pro rozhodnutí o žádosti o povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry. Ustanovení dále zjednodušuje a zlevňuje proces podání žádosti, neboť obligatorně stanoví pouze elektronickou formu žádosti. Náležitosti žádosti stanoví prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS).

K bodu 22 (§ 7a a poznámka pod čarou č. 32):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 23 (§ 8):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 177. Přesunem povinností České národní banky spolupracovat do části desáté, nové hlavy IV - Spolupráce České národní banky s orgány dohledu - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodům 24 a 72 [§ 9aj odst. 1, § 16a odst. 5 písm. b) a c)]:

Jedná se o legislativně technické úpravy, které mají za cíl sjednotit užívanou terminologii se zákonem o účetnictví.

K bodu 25 (§ 9aq odst. 2):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky. Přesunem informačních povinností České národní banky zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 26 (§ 9ar odst. 4):

Novelizační bod ruší poslední větu toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 172. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 27 (zrušení § 9ar odst. 6):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nových § 170 až §173. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodům 28 a 29 (§ 9at odst. 1 a 2):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu

tohoto ustanovení do nových § 171 až § 173. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zřehlednění textu zákona.

K bodu 30 (§ 9au odst. 3):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť obsahově náleží do § 14 ZDKT, kam jej novela zároveň přesouvá.

K bodu 31 (§ 10 a § 10a):

Novelizační bod v souladu s požadavky MiFID II nahrazuje ustanovení o vedoucích osobách úpravou vedoucího orgánu, a to v souladu s požadavkem čl. 9 MiFID II. Zároveň se do zákona vkládá odkaz na prováděcí nařízení Komise, které náležitosti žádosti podle § 10 a § 10a bude nově upravovat. Vzor a způsob oznámení podle odstavce 1 upravuje prováděcí nařízení Komise k MiFID II (ITS). Obsah oznámení podle odstavce 1 upravuje prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS).

K bodu 32 (§ 10d odst. 3):

Novelizační bod transponuje ustanovení čl. 12 odst. 2 MiFID II, které mimo jiné stanoví, že příslušné orgány (tedy ČNB) mohou vznést další žádost o doplnění nebo objasnění informací, ale takový postup nesmí vést ke stavení lhůty pro posouzení. ČNB má možnost žádat o doplnění informací vícekrát, ale lhůtu pro posouzení je možné stavit pouze jednou.

K bodu 33 (§ 10d odst. 4):

Ustanovení zjednodušuje a zlevňuje proces podání žádosti, neboť obligatorně stanoví pouze elektronickou formu žádosti. Náležitosti žádosti stanoví prováděcí nařízení Komise k MiFID II (ITS) a prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS).

K bodu 34 (§ 10d odst. 6):

Novelizační bod precizuje ustanovení tím, že do návěti tohoto ustanovení vkládá slova „s ohledem na zajištění řádného a obezřetného vedení obchodníka s cennými papíry nejsou důvodné obavy z“, čímž zároveň harmonizuje toto ustanovení s čl. 13 odst. 1 písm. a) MiFID II.

K bodu 35 [(§ 10d odst. 6 písm. b)]:

Ustanovení písmene b) reflektuje změny v § 10 a § 10a, který upravuje vedoucí orgán.

K bodu 36 (§ 10d odst. 8):

Novelizační bod v návaznosti na směrnici MiFID II stanoví, že podmínky, které musejí být splněny, aby Česká národní banka žádosti vyhověla, upraví prováděcí nařízení Komise k MiFID II.

K bodu 37 (§ 11a):

Novelizačním bodem dochází k upřesnění znění stávajícího textu ustanovení § 11a.

K bodu 38 (§ 12):

Novelizačním bodem dochází k harmonizaci úpravy řídicího a kontrolního systému podle ZPKT s jinými sektorovými zákony (např. ZISIF) a zároveň novelizačním bodem dochází k transpozici čl. 16 odst. 1 směrnice MiFID II.

K bodům 39 až 43 (§ 12a):

Novelizačními body dochází k harmonizaci úpravy řídicího a kontrolního systému podle ZPKT s jinými sektorovými zákony (např. ZISIF) a dále dochází k legislativně technickému zpřesnění odkazů na zrušované odstavce ustanovení § 12a a ke změně směřující k usnadnění orientace v zákoně, kdy se pod označením paragrafu nově zavádí nadpis.

K bodu 44 (§ 12b):

Novelizačním bodem dochází k harmonizaci úpravy řídicího a kontrolního systému podle ZPKT s jinými sektorovými zákony (např. ZISIF). Převážně nedochází k stanovení nových povinností, ale jde o přesun již stávajících povinností týkajících se řídicího a kontrolního systému.

Odstavec 1 stanovuje co vše je povinnou součástí řídicího a kontrolního systému obchodníka s cennými papíry. Jedná se zároveň o transpozici čl. 16 odst. 2 a druhé pododstavce odst. 5 MiFID II. Odstavec 2 stanovuje další obligatorní náležitosti řídicího a kontrolního systému a jedná se o transpozici čl. 16 odst. 3, odst. 3 první pododstavec, odst. 4 a odst. 5 třetí pododstavec a čl. 23 odst. 1 směrnice MiFID II. Dále dochází k zpřesnění transpozice čl. 88 odst. 1 a čl. 91 odst. 1 a 7 směrnice CRD IV. Řídicí a kontrolní systém musí zahrnovat strategické a operativní řízení, organizační uspořádání (a to včetně například řádných administrativních a účetních postupů a vnitřních předpisů), systém řízení rizik a vnitřní kontroly, systém vnitřní a vnější komunikace, systém řízení střetů zájmů (kdy v ustanovení odstavce 2 písmeno c) dochází ke zpřesnění transpozice čl. 88 směrnice CRD IV, jelikož jeho transpozice není úplná. Obchodník s cennými papíry doposud není explicitně povinen rozpoznávat a řídit možné střety zájmů (např. střet zájmů zaměstnance vzhledem k jeho členství v orgánu jiné podnikatelské právnické osoby s obdobnou činností jakou má obchodník s cennými papíry), zároveň se do odstavce 2 písmena c) transponuje čl. 16 odst. 5 třetí pododstavec a čl. 23 odst. 1 MiFID II, který stanovuje, že pravidla vnitřní kontroly zahrnují i kontinuální opatření týkající se zabezpečení a prověřování prostředků pro přenos informací a ochrany dat, včetně zamezení jejich úniku či neautorizovaného přístupu k nim, a to za účelem zachování důvěrnosti dat), kontrolní a bezpečnostní opatření při zpracování a evidenci informací, vyřizování stížností, zajišťování důvěryhodnosti a odborných znalostí osob, pomocí kterých obchodník s cennými papíry vykonává svou činnost, pravidla pro uzavírání obchodů apod.

Odstavec 3 je transpozicí čl. 74 odst. 2 směrnice CRD IV a nejedná se o stanovení nové povinnosti, ale pouze o přesun ustanovení ze stávajícího znění § 12a odst. 2, stejně tak text

odstavců 4 a 5 je přesunem ustanovení ze stávajícího § 12b odst. 3 a § 12a odst. 6 respektive.

Dále se novelizačním bodem doplňují odkazy na články prováděcí nařízení Evropské komise k směrnici MiFID II, které upravují další požadavky na řídicí a kontrolní systém a úpravu řízení střetů zájmů. Konkrétně další požadavky na řídicí a kontrolní systém upravují čl. 20 až 38, 41, 43 a 78 až 81 prováděcího nařízení Evropské komise k MiFID II (DA) a další požadavky řízení střetů zájmů upravují čl. 39 a 40 prováděcího nařízení Evropské komise k MiFID II (DA), jak je uvedeno v odstavci 6.

K bodu 45 (§ 12ba a 12bb):

Novelizačním bodem dochází k transpozici čl. 16 odst. 3 druhý až šestý pododstavec MiFID II. Odstavce 1 až 3, stanovující povinnost obchodníků s cennými papíry udržovat, uplatňovat a přezkoumávat postupy pro schvalování investičních nástrojů (včetně jejich významných změn) před jejich uvedením na trh či nabídnutí zákazníkům. Postupy zahrnují i povinnost obchodníka s cennými papíry určit cílovou skupinu v příslušné kategorii zákazníků, která bude stanovena pro každý investiční nástroj a bude zohledňovat posouzení veškerých rizik souvisejících s daným cílovým trhem a soulad zamýšlené distribuční strategie s určeným cílovým trhem.

Odstavec 4 stanoví, že při nabízení investičních nástrojů (nebo jejich uvádění na trh), musí obchodník s cennými papíry průběžně zohledňovat veškeré skutečnosti, které mají potenciál ovlivnit rizika spojená s trhem, na kterém jsou tyto investiční nástroje umísťovány a zároveň posuzuje skutečnost, zda dané investiční nástroje splňují potřeby trhu a zda jsou v souladu s distribuční strategií daného trhu.

Dle odstavce 5 obchodník s cennými papíry, který vytváří investiční nástroj, má povinnost poskytnout distributorovi veškeré informace související s investičním nástrojem a postupem jeho schvalování. Odstavec 6 stanoví, že další požadavky na řízení produktů podle odstavců 1 až 5 upravují čl. 45 a 46 prováděcího nařízení Evropské komise k MiFID II (DA).

Dle nového § 12bb za předpokladu, že obchodník s cennými papíry nabízí investiční nástroj, který sám nevytváří, či nabízí poradenství týkající se takového investičního nástroje, má povinnost zavést vhodné postupy k získání výše popsaných informací a dále se s těmito informacemi seznamuje.

K bodu 46 (nadpis pod § 12c):

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu, kdy se pod označení paragrafu nově vkládá nadpis.

K bodům 47 až 49 (§ 12d odst. 1, 2 a úvodní část odst. 5)

Novelizačním bodem dochází k harmonizaci úpravy řídicího a kontrolního systému podle ZPKT s jinými sektorovými zákony (např. ZISIF). Zároveň dochází k zpřesnění transpozice čl. 16 odst. 5 první pododstavec první a druhá věta týkající se outsourcingu.

K bodům 50, 54 a 73 [§ 12e odst. 3, § 12f písm. c) bod 5, § 16a odst. 10 písm. d)]:

Jedná se o legislativně technické změny, jimiž dochází ke sjednocení terminologie v celém textu zákona, pokud jde o označení „auditor“.

K bodu 51 (nadpis pod § 12f):

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu, kdy se pod označení paragrafu nově vkládá nadpis.

K bodu 52 (§ 12f úvodní část ustanovení)

Novelizačním bodem se do výčtu doplňuje prováděcí nařízení Evropské komise ke směrnici MiFID II.

K bodu 53 [§ 12f písm. a)]:

Jedná se o legislativně technickou úpravu odkazu na jiné ustanovení zákona.

K bodům 55 až 56 [(nadpis pod § 12g a 12h)]:

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu, kdy se pod označení paragrafu nově vkládá nadpis.

K bodům 57 a 59 (§ 12i):

Novelizační bod si klade za cíl zpřehlednit text zákona vložím nového nadpisu pod § 12i, který upravuje materii tzv. *whistleblowingu*, tedy postupu ochrany osob, které hlásí podezření na porušení zákona a jiných předpisů.

Novelou se dále na základě požadavku MiFID II vkládají MAR a MiFIR mezi výčet předpisů, jejichž dodržování zákon prostřednictvím *whistleblowingu* vyžaduje a podporuje.

K bodu 61 (§ 12j a poznámka pod čarou č. 56):

K odstavci 1

Pravidla pro rozhodování valné hromady o odměňování jsou stanovena v zákoně. Pouze valná hromada a pouze na návrh statutárního orgánu vypracovaný podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 může rozhodovat o vyšších variabilních odměnách. Oproti dosavadní úpravě není již potřeba upravovat odměňování ve stanovách. Rovněž se ruší dosavadní § 12j písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu, když i u společností s německým modelem a u společností s monistickým systémem vnitřní struktury se zakládá výlučná působnost valné hromady k rozhodování o variabilních odměnách. Pokud jde o stanovení osob s rizikovým profilem na činnost obchodníka s cennými papíry, odkazuje se na přímo použitelné nařízení Evropské komise (EU) č. 604/2014. Nařízení upravuje, kdo je takovou osobou (např. to vyplývá z členství v orgánu) nebo jak takovou osobu určit.

K odstavci 2

Valná hromada může rozhodovat pouze na návrh statutárního orgánu, který může takový návrh se znalostí situace v obchodníkovi s cennými papíry a v souladu s nařízením Komise

v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 zpracovat. Výslovně se vylučuje předložení návrhu jiným svolatelem. Jiný svolatel nemůže identifikovat osoby s rizikovým vlivem. Obsah odůvodnění návrhu je stanoven v souladu s čl. 94 odst. 1 písm. g) CRD IV. Ustanovení § 12j odst. 2 předpokládá, že pravidla odměňování schvalována valnou hromadou se mohou u jednotlivých osob, resp. skupin osob s rizikovým profilem lišit (jinak u výkonné funkce, jinak u člena kontrolního orgánu apod.).

K odstavci 3

Odstavec 3 upravuje proces schvalování rozhodnutí valné hromady o vyšších variabilních odměnách. Transponuje čl. 94 odst. 1 písm. g) bod (ii) druhá a šestá alinea CRD IV. Vylučují se ustanovení zákona o obchodních korporacích o právu akcionáře uplatňovat návrhy a protinávry, případně zvláštní úprava ve stanovách. Společníci hlasují o návrhu statutárního orgánu en bloc a nemají možnost na návrhu nic měnit. Tímto způsobem je zajištěno, že budou schváleny vyšší variabilní odměny pro osoby s rizikovým vlivem v souladu s evropskou regulací a zabráněno nepromyšleným změnám navrženým akcionáři.

K odstavci 4

V odstavci 4 se upravuje způsob, jakým lze revokovat rozhodnutí valné hromady. Lze měnit dílčí parametry (např. nové vymezení osob s rizikovým vlivem nebo jiná výše stropu pro osoby s rizikovým vlivem, pokud neodporuje hranici stanovené v CRD IV), ale v takovém případě podá statutární orgán nový odůvodněný návrh a uplatní se postup podle odstavce 1 až 3. Valné hromadě je tímto ustanovením umožněno revokovat své dřívější rozhodnutí i tak, že rozhodnutí zruší en bloc, a to i bez návrhu statutárního orgánu. V takovém případě může nechat svolat valnou hromadu také kvalifikovaný akcionář.

K odstavci 5

Ustanovení řeší situaci, kdy bude existovat nové rozhodnutí valné hromady o výši odměn. Pokud obchodník s cennými papíry přestane splňovat kapitálové požadavky, statutární orgán svolá valnou hromadu, která zruší navýšení odměn, ale osoby s rizikovým vlivem by mohly odmítnout souhlasit se změnou smlouvy. U smluv o výkonu funkce se předpokládá pozbytí účinnosti ustanovení, které stanoví poměr mezi pevnou a pohyblivou složkou, pokud valná hromada přijme nové rozhodnutí (ať už modifikaci předchozího, nebo jeho zrušení en bloc). U osob v pracovním poměru existuje značná variabilita stanovení odměn (např. vnitřním předpisem, mzdovým výměrem, tabulkami apod.). Pokud by splnily podmínky stanovené obchodníkem s cennými papíry pro přiznání odměn, pak by bylo nutné vyplácet a nové rozhodnutí valné hromady by se použilo až u nově uzavíraných pracovních smluv. Navržené ustanovení je reakcí na tento problém. Právní jednání, kterým se stanoví výše odměny zaměstnance, lze po uplynutí jednoho roku ze strany obchodníka s cennými papíry jednostranně změnit.

K bodu 61 (§ 13 odst. 1):

Z důvodu adaptace ZPKT na čl. 25 odst. 1 MiFIR a pro zajištění většího uživatelského komfortu adresátů zákona je v návěti stávajícího znění ustanovení § 13 odstavce 1 stanoveno,

že obchodník s cennými papíry je povinen vést deník v souladu s čl. 25 MiFIR.

K bodu 62 (§ 13 odst. 3 a poznámka pod čarou č. 3a):

Novelizačním bodem dochází k vypuštění úpravy obsažené v prováděcím nařízení Komise k MiFID I. Lze očekávat, že toto nařízení prováděcí nařízení Komise bude zrušeno v souvislosti s přijetím nové úpravy obsažené v MiFID II a MiFIR.

K bodům 63 až 65 (§ 14 včetně nadpisu):

Jedná se o legislativně technickou úpravu, kterou se zpřesňuje a zpřehledňuje úprava požadavků na statutární orgán, správní radu a dozorčí radu a dále personální vybavení tak, aby obě tyto oblasti, jakožto navzájem nesouvisející materie, byly upraveny ve vlastním ustanovení.

K bodu 66 (§ 14a):

Náležitá odbornost osob poskytujících investiční služby je důležitým předpokladem pro řádné poskytování služeb spotřebitelům. Představuje nástroj na pomezí obezřetnostní regulace a ochrany spotřebitele, který má zajišťovat, aby na finanční trh a do konkrétních spotřebitelských vztahů vstupovaly pouze osoby dostatečně odborně způsobilé. Regulační systém odbornosti by měl představovat garanci určité minimální a objektivně prokazatelné úrovně získaných odborných znalostí jakožto i dovedností, a to u všech osob, které poskytují investiční služby spotřebiteli. Tím by měl také přispívat ke kredibilitě osob poskytujících distribuční služby v oblasti kapitálového trhu, a tedy i zvyšovat celkovou důvěru zákazníků k finančnímu trhu jako celku. Lze zvažovat různé způsoby prokázání odbornosti – např. složením odborné zkoušky, nabytím určité praxe na finančním trhu, absolvováním odborného studia apod. Tyto způsoby je dále možné vzájemně kombinovat (např. zkouška plus praxe), resp. nahrazovat (např. zkouška nebo alespoň odborné studium). Povinná odborná zkouška je v současnosti zakotvena v úpravě distribuce penzijních produktů.

Zavádí se systém prokazování odbornostních požadavků poskytovatelů investičních služeb, jejich zaměstnanců a dalších osob, prostřednictvím kterých poskytovatelé investičních služeb poskytují tyto služby. Ty se budou nově prokazovat výhradně dokladem o absolvování odborné zkoušky. Prokáže-li uchazeč své odborné předpoklady složením odborné zkoušky, měl by být k výkonu činnosti poskytování objektivně způsobilý. Jiné stávající způsoby prokazování odbornosti, ať už v podobě doplňkových požadavků (na praxi) či alternativ (absolvováním odborného studia) tuto objektivitu značně relativizují, a pro prokázání odbornosti se tak již nově nepožadují. Tím samozřejmě není nijak dotčena možnost osoby odpovědné za výkon činnosti osoby jí podřízené, aby požadavek na adekvátní praxi uplatňovala v rámci své personální politiky, a zvyšovala tak úroveň svých služeb.

S ohledem na obtížnou věcnou i procesní aplikovatelnost zákona č. 179/2006 Sb., o uznávání výsledků dalšího vzdělávání, se navrhuje rozsah minimálních požadovaných odborných znalostí a dovedností upravit tímto zákonem. Podrobnější požadavky na znalosti a dovednosti jakožto i požadavky na formu odborné zkoušky budou stanoveny podle skupin odbornosti v prováděcím právním předpise.

Všeobecné znalosti se budou ve všech případech prokazovat vysvědčením o maturitní zkoušce, nebo dokladem o dosažení vyššího vzdělání.

K bodu 67 (§ 14b až 14l):

S ohledem na dosavadní zkušenosti s ověřováním odborné způsobilosti v sektoru financí, které ukazují na silnou formálnost nezaručující kvalitu, stát deleguje zkušební systém na soukromoprávní subjekt a zřizuje tak, obdobně jako v případě pojišťovacích zprostředkovatelů a zprostředkovatelů penzijního spoření, nový subjekt, tzv. akreditovanou osobu, jež má výlučné oprávnění pořádat zkoušky zaměřené na prokázání odborné způsobilosti v oblasti poskytování investičních služeb. Získání akreditace nebude nijak institucionálně omezené, pořádat odborné zkoušky bude moci každá osoba, a to jak právnická, tak fyzická, která splní zákonem stanovené požadavky; možné omezení dostupnosti licence akreditované osoby pouze na určité typy institucí (profesní asociace, vzdělávací zařízení) by bylo nedůvodně diskriminační a zřejmě by bylo naplňováno pouze formálně. Činnost akreditované osoby bude moci vykonávat i poskytovatel investičních služeb, avšak v souladu s podmínkami stanovenými zákonem, na jehož základě získal oprávnění k činnosti poskytovatele investičních služeb.

Náklady spojené s provozem tohoto systému ponесou plně subjekty na trhu. Vzhledem ke skutečnosti, že již dnes některé banky, resp. jejich distribuční sítě fakticky fungují jako akreditované osoby, tj. mají určitým způsobem upraven proces vzdělávání a školení svých zaměstnanců resp. obchodníků, očekávají se dodatečné náklady na implementaci a provoz nového systému relativně nevýznamné a vzhledem k jeho potenciálním přínosům se jeví jako účelné. Vlastní cenu odborné zkoušky vykonané u budoucí akreditované osoby lze v tuto chvíli předjímat pouze řádově (tj. cca ve výši několika tisíc Kč). Lze totiž očekávat, že se bude lišit např. v závislosti na rozsahu a obsahu vykonané zkoušky (nad rámec minimálního požadovaného standardu), na renomé zkušební apod.

Stanoví se základní pravidla týkající se složení odborné zkoušky, jako je minimální počet členů zkušební komise, včasné zveřejnění termínů konání odborné zkoušky včetně počtu míst, úplaty za tuto zkoušku a zkuškového řádu na internetu. Požadavky na zkuškový řád a požadavky na průběh, formu, rozsah a způsob hodnocení odborné zkoušky stanoví prováděcí právní předpis.

O výsledku odborné zkoušky je akreditovaná osoba povinna zkoušeného informovat bez zbytečného odkladu a v případě jejího úspěšného složení také povinna vydat zkoušenému osvědčení o absolvování odborné zkoušky se stanovenými údaji. Osvědčení je platné po dobu 5 let od vykonání odborné zkoušky a každý poskytovatel, kdo bude chtít vykonávat svou činnost kontinuálně, bude povinen si svou odbornost pravidelně obnovovat, resp. skládat odbornou zkoušku každých 5 let. V opačném případě přestane splňovat jednu z podmínek stanovených zákonem pro výkon této činnosti a budou mu, nebo jemu nadřizovanému, hrozit odpovídající sankce.

S ohledem na zajištění řádného výkonu dohledu nad činností akreditovaných osoba a celým systémem ověřování odbornosti, resp. i nad plněním podmínky odborné způsobilosti povinnými osobami, se akreditovaným osobám stanoví povinnost uchovávat po zákonem

stanovenou dobu dokumenty týkající se provádění odborných zkoušek.

K bodu 68 (nový oddíl 5 v části druhé hlavě II dílu 3):

MiFID II v mnoha ohledech přináší řadu změn, které vyžadují patrnější zásahy do stávajícího znění pravidel jednání se zákazníky. V zájmu zachování přehlednosti se proto dosavadní celý oddíl 5 nahrazuje novou úpravou. Pravidla jednání se zákazníky dále výslovně vztahují i na jiné poskytovatele investičních služeb, než jen na obchodníky s cennými papíry. V ustanoveních týkajících se pravidel jednání se promítají zejména čl. 24 až 28 MiFID II.

V ustanovení § 15 je zakotvena stěžejní zásada pravidel jednání se zákazníky, a to povinnost poskytovatele investičních služeb jednat ve vztahu k zákazníkům kvalifikovaně, čestně, spravedlivě a v jejich nejlepším zájmu. K dodržení této obecné zásady je nezbytné postupovat zejména v souladu s požadavky vyplývajícími z oddílu 5 hlavy II části druhé ZPKT. Zároveň se staví najisto, že určitá pravidla jednání se zákazníky se dodržují i vůči potenciálním zákazníkům. Rovněž jsou stanoveny výjimky v případech, kdy se z povahy věci požadavek na dodržování určitých pravidel jeví bezdůvodným. Předně se jedná o situaci, kdy dochází k uzavírání obchodů mezi členy či účastníky mnohostranného obchodního systému nebo evropského regulovaného trhu. U výjimky pro členy nebo účastníky evropského regulovaného trhu se jedná o transpozici čl. 53 odst. 4 MiFID II.

Ustanovením § 15 odst. 3 až 5 se transponuje čl. 16 odst. 7 čtvrtý až šestý a devátý pododstavec a odst. 10 MiFID II, který ukládá poskytovatelům investičních služeb (tedy i obchodníkům s cennými papíry) povinnost ve vztahu k zákazníkům dodržovat povinnosti podle ustanovení § 15 a násl. a zakazuje jim uzavřít smlouvu o finančním zajištění převodem vlastnického práva za účelem zajištění dluhů zákazníka s neprofesionálním zákazníkem. Dále zmiňované ustanovení ukládá poskytovateli investičních služeb povinnost upozornit zákazníka na skutečnost, že komunikace týkající se pokynů je zaznamenávána. Nebude-li zákazník předem upozorněn na tuto skutečnost, nesmí mu poskytovatel investičních služeb poskytnout službu, která by zahrnovala přijetí, předání nebo provedení jeho pokynů. Na žádost poskytne obchodník s cennými papíry zákazníkovi záznamy podle ustanovení § 17 odst. 1 až 5.

Smyslem ustanovení § 15a je v souladu s požadavky evropské předlohy zakotvit povinnost poskytovatele investičních služeb zajistit, aby jím vytvářené a distribuované investiční nástroje odpovídaly potřebám a zájmům určené cílové skupiny koncových zákazníků. Nabízí-li nebo doporučuje-li poskytovatel investičních služeb produkty, které sám nevytvořil, musí mít zavedeny vhodné postupy pro získání a pochopení relevantních informací týkajících se postupu schválení produktu, včetně určené cílové skupiny koncových zákazníků a povahy tohoto produktu. Povinnost stanovená v § 15a platí bez ohledu na hodnocení přiměřenosti nebo vhodnosti, které poskytovatel investičních služeb provádí následně v rámci poskytování investičních služeb ve vztahu k jednotlivým zákazníkům na základě jejich osobních potřeb, vlastností a cílů.

Ustanovení § 15b zakazuje, aby poskytovatel investičních služeb motivoval své zaměstnance prostřednictvím odměny či hodnocení výkonnosti k jednání, které by nebylo v souladu s jeho povinností jednat v nejlepším zájmu svých zákazníků.

V ustanovení § 15c se promítá důvod existence institutu způsobilé protistrany, která s ohledem na svou povahu nepotřebuje tak vysokou úroveň ochrany, jaká je poskytována jiné kategorii zákazníků. Trvání na totožné úrovni ochrany by v tomto případě bylo pro poskytovatele investičních služeb navíc nepřiměřeně zatěžující a neopodstatněné. Poskytovatel investičních služeb proto není povinen dodržovat pravidla jednání ve vztahu ke způsobilé protistraně, s výjimkou výslovně uvedených ustanovení. Nicméně i vůči tomuto typu zákazníka musí vždy jednat kvalifikovaně, čestně a spravedlivě a nesmí při komunikaci s ním používat nejasné, nepravdivé, zavádějící nebo klamavé informace.

Ustanovení § 15d vyžaduje, aby poskytovatel investičních služeb při komunikaci se zákazníkem nepoužíval nejasné, nepravdivé, zavádějící nebo klamavé informace.

Na základě § 15e je poskytovatel investičních služeb povinen poskytnout včas základní informace o své osobě, poskytovaných investičních službách, investičních nástrojích, navrhovaných investičních strategiích, převodních místech a veškerých nákladech. Poskytují-li investiční poradenství týkající se investičních nástrojů, musí mimo jiné poskytnout také informaci o tom, zda se jedná o nezávislé poradenství či nikoli. Požadované informace je třeba poskytnout takovým způsobem, aby byl zákazník schopen pochopit podstatu a rizika nabízené služby a nabízeného investičního nástroje, a následně tak mohl učinit informované investiční rozhodnutí.

Ustanovení § 15f stanoví výjimku z aplikace § 15e a 15d, kterou se zamezuje zdvojení požadavků na poskytovatele investičních služeb. Uvedená ustanovení se tak nepoužijí v případě, kdy je investiční služba nabízena jako součást finančního produktu, na který se již vztahují jiná ustanovení upravující poskytování informací bankami nebo spořitelny a úvěrovými družstvy a poskytování informací v souvislosti se spotřebitelským úvěrem.

Ustanovení § 15g klade speciální požadavky na poskytovatele investičních služeb, který zákazníka informoval o tom, že poskytuje nezávislé investiční poradenství a obhospodařování majetku. Předně je poskytovatel investičních služeb povinen posoudit dostatečně širokou škálu investičních nástrojů dostupných na trhu, přičemž se nesmí omezit jen na produkty vydané či poskytované jím samotným. Zároveň se také musí vyvarovat přijetí či ponechání si pobídky poskytnuté ve vztahu k poskytování této investiční služby zákazníkům.

Ustanovení § 15h obecně zakazuje pobídky a zároveň stanoví podmínky, za nichž jsou pobídky přípustné. Poskytovatel investičních služeb je navíc povinen zákazníka informovat o existenci, povaze a výši přípustné pobídky.

§ 15i pak upravuje informační povinnosti v případě vázaného prodeje, tj. za situace, kdy je investiční služba nabízena spolu s jinou službou či produktem jako součást složeného produktu nebo jako podmínka pro uzavření téže smlouvy či nabytí složeného produktu. Ze strany poskytovatele investičních služeb musí být zákazník informován o tom, zda je možné jednotlivé produkty či služby v balíčku zakoupit odděleně a v takovém případě musí též uvést náklady zvlášť pro jednotlivé součásti tohoto složeného produktu. Informace musí být poskytnuty i ve vztahu k rizikům spojeným se složeným produktem a jeho jednotlivými složkami.

V § 15j a 15k se upravuje obligatorní hodnocení vhodnosti a přiměřenosti produktu pro

zákazníka. Hodnocení vhodnosti se uplatní v případě poskytování investičních služeb s poradenským prvkem, tj. u investičního poradenství a obhospodařování majetku zákazníka. Cílem je získat uvedené nezbytné informace o zákazníkovi v rozsahu, který poskytovateli investičních služeb umožní doporučit tomu zákazníkovi pouze takové produkty, které jsou pro něj vhodné. Hodnocení přiměřenosti se provádí při poskytování ostatních investičních služeb, přičemž poskytovatel investičních služeb má povinnost požádat zákazníka o stanovené informace. Opět tak musí učinit v rozsahu, který mu umožní vyhodnotit, zda je takový produkt pro zákazníka přiměřený. Dospěje-li poskytovatel investičních služeb při hodnocení k závěru, že daný produkt není pro zákazníka přiměřený, musí ho na toto zjištění upozornit. Jestliže zákazník neposkytne požadované informace, popřípadě je poskytne v nedostatečném rozsahu, je poskytovatel investičních služeb povinen tohoto zákazníka upozornit na skutečnost, že není schopen určit přiměřenost produktu.

Z povinného hodnocení přiměřenosti existuje výjimka, která je upravena v ustanovení § 15l. Tato výjimka (tzv. *execution only*) se uplatní pouze při poskytování investiční služby přijímání a předávání pokynů týkajících se jednoduchých investičních nástrojů nebo provádění pokynů týkajících se jednoduchých investičních nástrojů na účet zákazníka, a to pouze za splnění stanovených podmínek.

Ustanovení § 15m vyžaduje, aby poskytovatel investičních služeb zajistil, že fyzické osoby poskytující investiční služby jeho jménem nebo na jeho účet mají nezbytné znalosti a dovednosti k plnění shora uvedených pravidel jednání. Zároveň se zmocňuje Česká národní banka k vydání vyhlášky, kterou stanoví kritéria, jež bude uplatňovat při posuzování nezbytných znalostí a dovedností těchto osob. V ustanovení § 15n se pak upravuje odpovědnost při poskytování investičních služeb prostřednictvím jiného poskytovatele investičních služeb.

Ustanovení § 15o zakotvuje stěžejní pravidlo pro provádění pokynů zákazníka - povinnost poskytovatele investičních služeb provádět zákaznickovy pokyny za nejlepších podmínek (tzv. *best execution*), a to s ohledem na cenu, náklady, rychlost, pravděpodobnost provedení pokynu a vypořádání, objem, povahu nebo jakýkoli jiný faktor mající význam pro provedení pokynu. Z pravidla *best execution* existuje výjimka v případě, kdy poskytovatel investičních služeb obdrží ve vztahu k provedení pokynu specifické instrukce od zákazníka. Od své povinnosti provést pokyn za nejlepších podmínek se však poskytovatel investičních služeb smí odchýlit pouze v mezích těchto instrukcí. Povinnosti týkající se provádění pokynů upravují zejména čl. 17 a 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 a čl. 19 a 20 prováděcího nařízení Evropské komise k MiFIR (DA). § 15p pak poskytovateli investičních služeb zakazuje přijetí pobídky v souvislosti se směřováním pokynů do konkrétního obchodního systému nebo konkrétního převodního místa. § 15q pak vyžaduje zpřístupňování uvedených údajů a informací týkajících se zejména kvality prováděných obchodů. Tyto povinnosti jsou uloženy nejen poskytovateli investičních služeb, ale též provozovateli obchodního systému a provozovateli převodního místa. Obsah, formát a periodicitu zpřístupňování údajů podle § 15q odstavce 1 upravuje prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS). K zajištění povinností spojených s prováděním pokynů za nejlepších podmínek musí poskytovatel investičních služeb zavést a uplatňovat pravidla pro provádění pokynů podle § 15r. Poskytovatel investičních služeb navíc musí získat předchozí

souhlas svých zákazníků s těmito pravidly. V případě, že tato pravidla umožňují, aby byl pokyn proveden mimo obchodní systém, musí být o tom zákazník informován, a k realizaci pokynu mimo obchodní systém je dále nezbytný předchozí výslovný souhlas zákazníka podle § 15s. S cílem zvýšit ochranu investorů a umožnit jim snáze pochopit způsob provedení pokynů, jakož i sledovat soulad poskytovatele investičních služeb s pravidlem *best execution*, se v návaznosti na požadavky MiFID II v § 15t stanoví, že poskytovatel investičních služeb, který provádí pokyny zákazníků, uveřejní každý rok přehled pěti nejlepších převodních míst, na nichž prováděl pokyny svých zákazníků v posledním kalendářním roce, a to z hlediska objemu obchodů. Zároveň musí informovat i o kvalitě provedení pokynů. § 15u pak vyžaduje, aby poskytovatel investičních služeb na žádost České národní bance prokázal, že postupuje v souladu s povinnostmi podle § 15o až 15t.

Ustanovení § 15v vyžaduje, aby poskytovatel investičních služeb s povolením k poskytování investiční služby provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů zavedl a aplikoval postupy pro zajištění neprodleného, spravedlivého a rychlého provedení pokynů zákazníka vzhledem k pokynům jiných zákazníků nebo obchodním zájmům poskytovatele investičních služeb. Předně by tyto postupy měly zajistit, aby jinak srovnatelné pokyny zákazníků byly provedeny podle okamžiku, kdy byly poskytovatelem investičních služeb přijaty.

Ustanovení § 15w upravuje postup poskytovatele investičních služeb v případě, kdy se limitní pokyn zákazníka stal neproveditelným vlivem aktuálně převažujících podmínek na trhu. S cílem usnadnit co nejrychlejší možné provedení pokynu vyžaduje čl. 28 odst. 2 MiFID II, aby poskytovatel investičních služeb za této situace okamžitě uveřejnil pokyn způsobem snadno přístupným pro ostatní účastníky trhu. Zároveň se v MiFID II nabízí členským státům diskrece, která umožňuje stanovit, že tato povinnost se splní postoupením limitního pokynu obchodnímu systému. Navrhovaným ustanovením § 15w dochází k využití této diskrece.

§ 15x a § 15y upravují rozsah a obsah informací povinně poskytovaných zákazníkům na trvalém nosiči dat. Jedná se zejména o informace o poskytovaných službách, pravidelné komunikaci se zákazníkem, jakož i prohlášení o vhodnosti.

§ 15z vyjímá některá ustanovení o pravidlech jednání se zákazníky v případě investiční služby poskytované zákazníkovi ve vztahu k hypotečním zástavním listům vydaným za účelem zajištění financování smlouvy o spotřebitelském úvěru na bydlení.

K bodům 69 (nový oddíl 6 části druhé hlavě II dílu 3):

Jedná se o legislativně technickou změnu provedenou z důvodu přehlednosti zákona. Dále se v novém § 15za v rámci adaptace ZPKT na MiFIR odkazuje na úpravu hlášení obchodů v čl. 26 nařízení MiFIR. § 16 zůstává obsahově totožný s dosavadním ustanovením § 16.

K bodům 70,71, 213, 221, 223 a 254 [§ 16a odst. 2 písm. b) a c), § 135b odst. 1, § 136 odst. 2 písm. f) a n), § 152a odst. 1 písm. b)]:

Jedná se o legislativně technickou úpravu odkazů v zákoně.

K bodu 74 (§ 16c):

Z důvodů adaptace ZPKT na čl. 20 odst. 1 a 2 MiFIR dochází k zrušení stávajícího znění

ustanovení § 16c upravující uveřejňování údajů o obchodech. Pro zajištění většího uživatelského komfortu adresátů zákona je v novém znění ustanovení § 16c stanoveno, že uveřejňování údajů o obchodech je upraveno v čl. 20 MiFIR.

K bodu 75 (§ 17):

Novelizačním bodem dochází nejdříve k transpozici šestého odstavce čl. 16 MiFID II do nového znění odstavce 1 § 17, stanovující povinnost uchovávání záznamů týkajících se investičních služeb a obchodů tak, aby Česká národní banka mohla sledovat dodržování požadavků stanovených ZPKT, trestním zákonem, MAR a MiFIR.

Dále dochází k transpozici prvního, druhého, třetího, sedmého osmého a devátého pododstavce čl. 16 odst. 7 MiFID II do nových odstavců 2 až 5 v § 17, které specifikují, co vše je součástí záznamů komunikace se zákazníkem týkající se poskytnuté investiční služby a jakým způsobem mohou zákazníci sdělovat své pokyny. Záznamy je obchodník s cennými papíry povinen uchovávat po dobu pěti let, a to platí i pro toto, komu bylo odejmuto povolení (či jeho povolení zaniklo), včetně právního nástupce, insolvenčního správce nebo i likvidátora. Česká národní banka může požádat obchodníka s cennými papíry, aby tyto záznamy uchovával po dobu delší, než je stanoveno v zákoně, a to až po dobu sedmi let. Novelizačním bodem dále dochází k transpozici čl. 25 odst. 5 MiFID II do nového znění odstavce 6 stanovující povinnost obchodníkovi s cennými papíry uchovávat dokumenty, ze kterých vyplývají vzájemná práva a povinnosti mezi tímto obchodníkem a jeho zákazníkem.

Nové znění odstavců 7 a 8 je totožné se stávajícím zněním odstavců 3 a 4 dosavadního § 17.

K bodům 76 až 78 (nadpis oddílu 9 v části druhé hlavy II dílu 3, § 17a a 17b a zrušení § 17c a 17d a poznámky pod čarou č. 6a, 6b, 6c, 6d, 6e, 6f, 6g, 6h, 6i a 6j):

Z důvodu adaptace ZPKT na čl. 14, čl. 15 odst. 1 a 4 a čl. 17 MiFIR dochází ke zrušení § 17a až 17d, včetně poznámek pod čarou a odkazů na ně, které odkazují na úpravu obsaženou v prováděcím nařízení Komise k MiFID I (jelikož lze očekávat, že toto nařízení prováděcí nařízení Komise bude zrušeno v souvislosti s přijetím nové úpravy obsažené v MiFID II a MiFIR). Nové znění § 17a je transpozicí čl. 4 odst. 1 bodu 20 směrnice MiFID II, a tedy definice systematického internalizátora. Pro zajištění většího uživatelského komfortu adresátů zákona § 17b odstavec 1, nově stanovuje, že úprava povinnosti uveřejňovat kotace, povinnosti provést pokyn za kotovanou cenu a omezení přístupu ke kotacím je obsažena v odpovídajících člancích MiFIR. Odstavec 2 § 17b deklaratorně uvádí, v jakých člancích nařízení MiFIR a prováděcího nařízení Evropské komise k MiFIR jsou upraveny povinnosti systematického internalizátora, konkrétně, povinnosti systematického internalizátora upravují zejména čl. 14, 15, 17 a 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 a čl. 10 až 20 prováděcího nařízení Evropské komise k MiFIR (DA).

K bodu 79 (§ 17c až § 17j):

Jedná se o transpozici čl. 17 směrnice MiFID II – algoritmické obchodování. Tato zcela nová opatření mají za cíl zajistit integritu trhu a kontinuálnost obchodování a to i s ohledem na současný rozvoj vysokofrekvenčního a algoritmického automatického obchodování

v obchodních systémech. Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementaci evropských předpisů do českého právního řádu tak, aby byl tento v souladu s evropskou regulací kapitálového trhu.

Obsah a formát schválené podoby záznamů podle § 17e odstavce 1 a dobu, po kterou musí obchodník s cennými papíry uvedený v odstavci 1 tyto záznamy uchovávat, upravuje prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS).

Okolnosti, za nichž je obchodník s cennými papíry, který provádí algoritmické obchodování, povinen uzavřít dohodu o tvorbě trhu uvedenou v § 17f odstavci 1 písm. b), a obsah takové dohody, včetně části doby obchodování obchodního systému podle odstavce 1 písm. a), upravuje prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS). Situace, které představují mimořádné okolnosti podle § 17f odstavce 1 písm. a) upravuje prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS), a to včetně okolností souvisejících s mimořádnými výkyvy trhu, politickými a makroekonomickými otázkami a systémovými a provozními záležitostmi a dále okolností, které obchodníkovi s cennými papíry, který provádí algoritmické obchodování, znemožňují udržovat a uplatňovat postupy obezřetnostního řízení rizik podle § 17c.

Podrobné organizační požadavky stanovené v § 17c až 17i, které mají být kladeny na obchodníka s cennými papíry s ohledem na jím poskytované investiční služby a jejich kombinace, upravuje prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS), a to zejména s ohledem na to, zda tento obchodník s cennými papíry provádí algoritmické obchodování, provádí algoritmické obchodování s vysokou frekvencí, provádí algoritmické obchodování za účelem uskutečňování strategie tvorby trhu, poskytuje přímý elektronický přístup k obchodnímu systému, nebo jedná jako všeobecný zúčtující člen pro jiné osoby.

K bodu 80 (§ 19 odst. 2):

Novelizační bod zavádí povinnost podat žádost podle § 19 pouze elektronicky, což sníží náklady žadatelů a celé řízení o žádosti urychlí.

K bodu 81 (§ 20 odst. 2):

Ustanovení zjednodušuje a zlevňuje proces podání žádosti, neboť obligatorně stanoví pouze elektronickou formu žádosti.

K bodu 82 (zrušení § 23):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky. Přesunem informačních povinností České národní banky zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 83 [§ 24 odst. 5 písm. b)]:

Novelizačním bodem dochází k nápravě odkazů v souvislosti s adaptací ZPKT na čl. 20 odst. 1 a 2 MiFIR.

K bodu 84 [§ 24 odst. 5 písm. c)]:

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou se upravuje odkaz v návaznosti na nové § 15 až 15z.

K bodu 85 [§ 24 odst. 5 písm. d)]:

Novelizačním bodem dochází k vypuštění stávajícího písmene d) z ustanovení § 24 odst. 5 z důvodu adaptace ZPKT na čl. 26 nařízení MiFIR. Úprava plnění povinností pro hlášení obchodů již nebude upravena v zákoně ale výše zmiňovaném přímo použitelném předpise EU. Dále dochází k legislativně technické změně, a to k změně označení stávajících písmen odstavce 5.

K bodu 86 [§ 24 odst. 5 písm. e)]:

Novelizačním bodem dochází k legislativně technické úpravě odkazu v souvislosti s adaptací ZPKT na čl. 14, 15 a 17 nařízení MiFIR.

K bodu 87 (zrušení § 24a odst. 2):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového §175. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodům 88 a 89 (§ 24a odst. 3):

Změna ustanovení byla vyvolána novelizací odstavce 2.

K bodu 90 (zrušení § 24a odst. 4):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového §175. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 91 [(§ 24a odst. 4 písm. a)]:

Změna ustanovení byla vyvolána novelizací § 24a.

K bodu 92 (§ 24b odst. 1):

Změna ustanovení byla vyvolána novelizací § 24a.

K bodu 93 (§ 26):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nových § 170, § 171 a § 172. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 94 (§ 27):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu odstavců 1 až 6 tohoto ustanovení do § 178 nové hlavy V části desáté - Spolupráce České národní banky s orgány dohledu. Odstavec 7 se obsahově přesouvá do § 176 nové hlavy IV části desáté - Informační povinnosti České národní banky. Přesunem těchto ustanovení zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodům 95 a 96 (§ 28 až § 28d):

Jedná se o transpozici čl. 39 směrnice MiFID II. Čl. 39 odst. 1 MiFID II nově přiznává členským státům možnost (diskreci) vyžadovat, aby podnikatel ze třetí země, jenž hodlá na jejich území poskytovat investiční služby nebo vykonávat investiční činnosti společně s poskytováním nebo bez poskytování doplňkových služeb pro zákazníky, kteří nejsou profesionálními zákazníky, nebo profesionálními zákazníky na žádost, založil v daném členském státě pobočku. Jedná se o zcela nové ustanovení, které původní úprava v MiFID I neobsahovala. MiFID I navíc ani poskytování investičních služeb podnikateli ze třetích zemí výslovně neupravoval. V otázce diskrece při zřizování pobočky byl vysloven jednoznačný názor zainteresovaných subjektů, kteří v tomto směru preferují využití diskrece, tedy zachovat požadavek na založení pobočky, hodlá-li zahraniční osoba ze země mimo EU poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost. Tím by došlo k zachování určité kontinuity právní úpravy z hlediska přístupu k uvedeným osobám, protože nejsou zřejmé důvody, pro které by se dosavadní úprava měla v tomto ohledu změnit.

K založení pobočky je třeba povolení orgánu dohledu tohoto členského státu, které se udělí při splnění následujících podmínek:

- na poskytování služeb, pro něž podnikatel ze třetí země žádá o povolení, se vztahuje povolení a dohled ve třetí zemi, kde má tento žadatel sídlo nebo bydliště a řádné povolení,
- orgán dohledu náležitě zohlednil doporučení Finančního akčního výboru proti praní peněz a financování terorismu v souvislosti s praním peněz a bojem proti financování terorismu,
- existuje dohoda o spolupráci mezi orgánem dohledu v členském státě, v němž má být pobočka založena, a orgánem dohledu jiného státu, v němž má žadatel sídlo nebo bydliště, přičemž tato dohoda upravuje výměnu informací pro účely zachování integrity trhu a ochrany investorů,
- žadatel má dostatečný počáteční kapitál,
- jsou jmenovány jedna nebo dvě osoby odpovědné za vedené pobočky, které splňují požadavek stanovený v čl. 9 odst. 1 MiFID II,
- třetí země, v níž má žadatel sídlo nebo bydliště, uzavřela s členským státem, v němž má být pobočka založena, dohodu, která zcela splňuje normy stanovené v článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku a zajišťuje účinnou výměnu informací v daňových otázkách, včetně případných mnohostranných daňových dohod,
- žadatel se účastní záručního systému, ze kterého se vyplácejí náhrady zákazníkům,

jenž je povolen a uznán v souladu se směrnicí o systémech pro odškodnění investorů. Dále je jedná o implementaci čl. 46 odst. 5 druhý pododstavec nařízení MiFIR, který členským státům stanovuje povinnost zajistit, aby se na určité subjekty neaplikoval zmiňovaný článek přímo použitelného předpisu Evropské unie.

K bodům 99 a 98 (§ 29 až 30j):

Přepřerování celé úpravy je vyvoláno zejména transpozicí čl. 3 odst. 1 a 2 (a souvisejících) MiFID II. Ta i nadále v čl. 3 povoluje existenci osob mimo režim MiFID II, které mohou poskytovat investiční služby přijímání a předávání pokynů a investiční poradenství týkající se investičních cenných papírů a cenných papírů kolektivního investování, pokud nepřijímá peněžní prostředky nebo investiční nástroje zákazníků a neuzavírá se svými zákazníky smlouvy, ze kterých by mu mohl vzniknout dluh.

Oproti MiFID I je však stanoveno, že takovéto osoby musí při své činnosti alespoň obdobně splňovat mnohá ustanovení MiFID II. Dále je ve směrnici stanoveno, že takové osoby musí být pokryty v garančním schématu, případně kryty adekvátním pojištěním.

V § 29 odst. 1 písm. a) jsou nově vymezeny investiční nástroje, kterých se uvedené služby mohou týkat, s ohledem na odbornost samotných investičních zprostředkovatelů a jejich zákazníků. Nové vymezení zahrnuje cenné papíry vydávané investičními fondy a některé dluhopisy. V § 29 odst. 2 písm. c) jsou upraveny, kterým jsou podávány pokyny. Tyto jsou oproti předchozí úpravě mírně zredukovány s ohledem na obtížnost dohledu zahraničních osob.

Doplňuje se nový § 29 odst. 3, který také přispívá k harmonizaci napříč sektory finančního trhu. Z důvodu přehlednosti systému nebude možné, aby tatáž osoba byla zároveň investičním zprostředkovatelem a vázaným zástupcem.

Ačkoliv se dosavadní ustanovení § 30 odst. 1 a 2 zrušuje, normy v zákoně zůstávají. Budou nově obsaženy a mírně zpřesněny v novém § 30e. Jedná se o úpravu související se zpřehledněním ustanovení o investičním zprostředkovateli v souladu s dalšími předpisy upravujícími distribuci na finančním trhu.

V § 30 odst. 1 jsou upraveny předpoklady pro udělení povolení k činnosti investičního zprostředkovatele v případě právnických osob. Nově není možné, aby investičním zprostředkovatelem bylo družstvo, tato možnost však v praxi nebyla využívána. Právnická osoba nově musí mít sídlo i skutečné sídlo v České republice. Dále jsou vloženy další nové požadavky vyplývající z MiFID II.

V § 30 odst. 2 jsou upraveny předpoklady pro fyzické osoby. Také tak jsou vloženy požadavky vyplývající z MiFID II. Nově je vložena povinnost zřízení datové schránky, když investiční zprostředkovatel nemusí být držitelem živnostenského oprávnění k jiným činnostem a tedy mít zřízení datovou schránku podle dosavadních předpisů nemusí. Komplikace při doručování papírovou poštou pak v praxi znesnadňují dohled.

V § 30a jsou upraveny náležitosti žádosti o udělení povolení k činnosti investičního zprostředkovatele. V § 30b je upraven proces rozhodování o žádosti, oproti současné úpravě se vzhledem k novým požadavkům výrazně prodlužuje lhůta pro rozhodnutí o žádosti.

O žádosti se rozhoduje ve správním řízení. Návrh zákona vymezuje odchylky od obecné právní úpravy správního řízení podle správního řádu.

V § 30c je upraveno roční trvání povolení, které se automaticky prodlužuje zaplacením příslušného správního poplatku. Jedná se o jednu z klíčových norem harmonizace napříč sektory finančního trhu. Cílem je, aby všechny registry a seznamy neobsahovaly údaje o osobách, které činnost aktivně nevykonávají. Činnost dohledového orgánu bude tak přesněji cílená a bude soustředovat jen na osoby, které svou činnost aktivně vykonávají. V § 30d je upraven zánik povolení. Ve vazbě na nezaplacení správního poplatku

V § 30e se stanovuje se, jakými osobami může investiční zprostředkovatel vykonávat činnost, odpovědnost za jednání těchto osob a povinnost jednání těchto osob kontrolovat. Pravidla odměňování nesmí bránit dodržování povinností podle tohoto zákona, zejména v oblasti pravidel jednání a v případě osob, které se přímo podílejí na činnosti podle § 29 odst. 1, nesmí být závislá především na prodejních cílech. Nebo jiným způsobem osoby pobízet k tomu, aby zákazníkovi doporučovaly určitý investiční nástroj, přestože by mohly nabídnout jiný investiční nástroj, který by lépe vyhovoval potřebám daného zákazníka.

Cílem ustanovení § 30f je omezit možný střet zájmů na straně investičního zprostředkovatele v rámci činnosti, která je předmětem smlouvy – tzn. není účelem ustanovení bránit možnosti provozovat službu v rámci „makléřské“ smlouvy a být za ní zákazníkem odměňován a zároveň vůči stejnému zákazníkovi vystupovat v rámci jiné činnosti sjednávat „agentským“ způsobem.

V § 30i se stanoví mírně odlišně od § 2914 občanského zákoníku odpovědnost investičního zprostředkovatele za provozování jeho činnosti.

V § 30j je upraveno povinné pojištění odpovědnosti investičních zprostředkovatelů. Směrnice MiFID II stanovuje, že je povinná účast osob podle čl. 3 odst. 1 (v naší úpravě tedy investičních zprostředkovatelů) v garančním schématu, když je možno toto nahradit pojištěním. Byla zvolena varianta pojištění a to zejména s ohledem na to, že současné garanční schéma dle ZPKT (garanční fond obchodníků s cennými papíry dle § 128 a násl.) nepočítá s osobami, které nedrží majetek zákazníka.

Povinné pojištění investičních zprostředkovatelů za škodu způsobenou při poskytování investičních služeb však není však úplnou novinkou, když se objevovalo i ve starších úpravách investičních zprostředkovatelů. Limity pojistného plnění byly zvoleny s ohledem na § 8a odst. 8. Podobě jako u obchodníků s cennými papíry se počítá s nižšími limity pojistného plnění u subjektů, které jsou pojištěny podle zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích. Odstavec 3 pak zajišťuje, aby pojištění bylo skutečně funkční a nikoliv pouze formální.

K bodům 99 až 101 (§ 31):

Jedná se o formální úpravy. Dále se jedná o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu, kdy se pod označení paragrafu nově vkládá nadpis.

K bodům 102 až 109 (§ 32):

Ustanovení se upravuje s ohledem na nové povinnosti plynoucí z MiFID II a další změny

činěné tímto zákonem. Zestručněním odstavce 3 se reflektuje nové ustanovení § 15, ve kterém se zavádí pojem „poskytovatel investičních služeb“, který zahrnuje i investičního zprostředkovatele. Z tohoto důvodu se na investičního zprostředkovatele vztahují povinnosti vyplývající z pravidel jednání se zákazníky bezprostředně, a dosavadní odkaz na přiměřené a obdobné použití již nemá opodstatnění. Obdobně je odkazováno na § 17 v oblasti uchovávání záznamů a dokumentů, když speciální úprava u investičních zprostředkovatelů nemá opodstatnění. Ustanovení se dále zpřesňuje s ohledem na novou úpravu § 14 a § 14a.

K bodům 110 až 112 (§ 32a):

Změny v tomto ustanovení souvisejí se změnami ve strukturování hlavy VI, které se provádějí za účelem její větší přehlednosti. Odst. 3 tedy není novým ustanovením, ale text dosavadního ustanovení § 32b odst. 1. K přesunutí ustanovené došlo z toho důvodu, že se jedná o jeden ze základních definičních znaků vázaného zástupce a tudíž by měl být (po vzoru jiných předpisů regulujících finanční trh) obsažen v ustanovení s nadpisem Základní ustanovení. Naopak otázky zastoupení, odpovědnosti a náhrady škody jsou nově obsaženy v následujících ustanoveních.

K bodům 113 až 120 (§ 32b):

Změny souvisejí s harmonizací s jinými předpisy regulujícími finanční trh. Ruší se vazba na podmínky výkonu činnosti podle živnostenského zákona. Oprávnění k činnosti je podmíněno důvěryhodností a odbornou způsobilostí. Důvěryhodnost v sobě obsahuje svéprávnost (proto se ruší podmínka věku 18 let) a též důvěryhodnost ovládající osoby. Odborná způsobilost a důvěryhodnost je blíže vymezena v samostatných ustanoveních.

K bodům 121 až 123 (§ 32c):

V souladu s jinými předpisy regulujícími finanční trh se stanoví podmínky zápisu osoby vázaného zástupce do registru. Vázaný zástupce nepodává žádost o zápis sám, ale činí tak jeho zastoupený.

Pro zápis do registru musí vázaný zástupce splňovat řadu kvalitativních i kvantitativních obezřetnostních požadavků. Odstavec 2 vymezuje hmotněprávní požadavky, které musí být splněny, aby mohlo být žádosti vyhověno. Návrh zákona se při formulaci těchto požadavků snaží v rámci možností používat obdobná vyjádření, jaká se používají v ostatních zákonech upravujících finanční trh.

Oznámení podává zastoupený, který je také odpovědný za správnost a úplnost údajů uvedených v žádosti, ale především za ověření splnění podmínek, které zákon stanoví pro provozování činnosti vázaného zástupce. Česká národní banka tedy v rámci správního řízení nezkontroluje splnění těchto podmínek, na rozdíl od správního řízení o udělení oprávnění k provozování činnosti samostatného zprostředkovatele. Tato úprava registrace vázaného zástupce jde ruku v ruce s celkovou koncepcí vztahu mezi vázaným zástupcem a zastoupeným a plné odpovědnosti zastoupeného za činnost vázaného zástupce a plnění zákonem stanovených podmínek. Za této situace není nutné vést o zápisu vázaného zástupce do registru stejně rozsáhlé správní řízení jako o udělení oprávnění k provozování činnosti samostatného zprostředkovatele. Tímto opatřením dojde k odstranění zbytečné administrativní zátěže

pro Českou národní banku a zrychlení celého procesu registrace. Kontrola plnění podmínek stanovených zákonem pro provozování činnosti vázaného zástupce se pak ze strany České národní banky děje ex post v rámci výkonu dohledu.

Odchylně od správního řádu je stanovena lhůta pro zápis vázaného zástupce do registru, a to na 5 pracovních dnů od podání oznámení.

Vázaný zástupce tak nesmí být současně investičním zprostředkovatelem podle tohoto zákona.

K bodu 124 (§ 32ca až 32cg):

K § 32ca:

Stanoví se náležitosti oznámení, na základě kterého je vázaný zástupce zapisován do registru.

Zákon výslovně stanoví, že se oznámení podává pouze elektronicky. Zakotvení výhradně elektronické formy podání vychází z ověřené praxe na kapitálovém trhu. Její výhodou je snížení administrativní zátěže jak na straně žadatelů o udělení oprávnění k činnosti, resp. o zápis do registru, tak na straně České národní banky, nižší náklady a také snazší zápis vázaných zástupců do registru, který vzhledem k elektronické podobě žádosti může probíhat zcela automatizovaně. Obecné možnosti elektronického podání jsou upraveny ve správním řádu a zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a automatické konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů. Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti žádosti, resp. oznámení, formáty a další technické náležitosti podání a obsah jejích příloh.

K § 32cb a § 32cc:

Stanoví se vznik a speciální podmínka zániku oprávnění k činnosti. Jinak co se týče zániku a odnětí platí obecná úprava v § 145.

K § 32cd:

Stanoví se, pomocí jakých fyzických osob může vázaný zástupce vykonávat svoji činnost a odpovědnost vázaného zástupce za jednání těchto osob. De facto se zakazuje outsourcing předmětu podnikání vázaného zástupce. Fyzické osoby, pomocí kterých vázaný zástupce vykonává svoji činnost, musí splňovat kritéria odbornosti a důvěryhodnosti podle tohoto zákona a vázaný zástupce musí jejich činnost, zejména v oblasti pravidel jednání, kontrolovat.

K § 32ce:

Jedná se o text dosavadního ustanovení § 32a odst. 5. Změna souvisí se změnami ve strukturování Hlavy VI za účelem její větší přehlednosti.

K § 32cf a § 32g:

Speciální ustanovení o odpovědnosti za škodu sice vylučuje § 2914 občanského zákoníku, ale příliš se od něj neliší. Důvodem tohoto speciálního ustanovení je tak pouze jeho jasnější formulace pro potřeby vyjádření vztahu zastoupeného a zástupce na finančním trhu. Zastoupený, jehož jménem vázaný zástupce jedná, odpovídá za činnost vázaného zástupce. Zastoupený je přitom povinen zajistit soulad činnosti vázaného zástupce se zákonem a zavést za tímto účelem pravidla kontroly jeho činnosti.

K bodům 125 až 128 (§ 32d):

Změny v tomto ustanovení odrážejí změny v předchozích ustanoveních.

K bodům 129 až 132, 199 až 201 [§ 34 odst. 3, § 34 odst. 4 písm. e) a f), § 35 odst. 3, § 36a odst. 1 písm. b) úvodní ustanovení a bod 2, § 119c odst. 2 písm. a), § 120 odst. 2 písm. b) a § 122a odst. 3]:

Jedná se o legislativně technické úpravy v návaznosti na nové § 2a až § 2h.

K bodu 133 (§ 36c odst. 10):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 134 (§ 36l):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 179. Přesunem povinností České národní banky spolupracovat do části desáté, nové hlavy IV - Spolupráce České národní banky s orgány dohledu - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 135 (§ 36m):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 136 (nadpis části páté):

Nadpis se mění v souvislosti s novou definicí obchodního systému v § 2 odst. 4 vyvolanou transpozicí čl. 4 odst. 1 bod 24 MiFID II.

K bodu 137 (§ 38 odst. 1):

Novelizační bod precizuje toto ustanovení tím, že upřesňuje, že povolení se vydává na základě žádosti.

K bodu 138 [(§ 38 odst. 1 písm. a)]:

Novelizační bod ruší část ustanovení, neboť na tuto problematiku dopadá zákon č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů.

K bodu 139 [(§ 38 odst. 1 písm. e)]:

Tento novelizační bod je vyvolán transpozicí čl. 7 odst. 2 směrnice MiFID II, podle něhož

žadatel poskytne veškeré informace, včetně plánu obchodních činností, v němž jsou mimo jiné uvedeny typy předpokládaných obchodních činností a organizační struktura nezbytné k tomu, aby se mohl příslušný orgán (tedy ČNB) přesvědčit, že OCP k okamžiku prvního udělení povolení přijal veškerá opatření nutná ke splnění svých povinností.

K bodu 140 [(§ 38 odst. 1 písm. g):

Novela přibližuje text tohoto ustanovení znění ZISIF, neboť se předkladatel zákona domnívá, že by zákony v oblasti kapitálového trhu měly být stylisticky souladné. Zároveň se jedná se o transpozici čl. 45 odst. 7 MiFID II.

K bodu 141 [(§ 38 odst. 1 písm. h):

Toto ustanovení je transpozicí čl. 9 odst. 1 MiFID II, podle kterého má organizátor regulovaného trhu povinnost splňovat požadavky kladené čl. 88 a 91 směrnice 2013/36 EU týkající se vedoucího orgánu.

K bodu 142 (§ 38 odst. 2):

Novelizační bod stanoví, že nově lze podat žádost podle § 38 pouze elektronicky, což sníží náklady na správní řízení na straně žadatele a zároveň toto řízení urychlí.

K bodu 143 (§ 38 odst. 4):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170 a § 171. zákon č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů.

K bodu 144 [§ 39 odst. 2 písm. c):

Změna je vyvolána zavedením nového typu obchodního systému – organizovaného obchodního systému.

K bodu 145 (§ 39 odst. 5):

Změna je vyvolána zavedením nového typu obchodního systému – organizovaného obchodního systému.

K bodu 146 (§ 39 odst. 8):

Novelizační bod reaguje na změnu v § 145 odst. 7 ZPKT, kam byla povinnost České národní banky zrušit registraci na základě žádosti vložena.

K bodu 147 (§ 40 odst. 2):

Novelizační bod zrušuje toto ustanovení pro nadbytečnost.

K bodu 148 (§ 41 odst. 3):

Ustanovení je transpozicí čl. 47 odst. 2 směrnice MiFID II. Znamená větší rozlišování mezi jednotlivými obchodními systémy.

K bodu 149 (§ 43)

§ 43 je do velké míry transpozicí čl. 45 odst. 1 až 3 směrnice MiFID II. Vzhledem k tomu, že text příslušného článku směrnice je prakticky totožný s požadavky CRD IV na obchodníky s cennými papíry, je odkázáno na příslušná ustanovení, který směrnicí CRD IV z ZPKT transponují. Odkaz na ustanovení § 10a do jisté míry nahrazuje současný § 43, na rozdíl od předchozí úpravy jde ovšem o kontrolu ex post.

K bodu 150 (§ 43a)

§ 43a je transpozicí čl. 45 odst. 4 a 5 směrnice MiFID II. Výbor pro jmenování není v našem právním řádu novinkou, když je upraven již u obchodníků s cennými papíry v příloze vyhlášky č. 163/2014 Sb. Znění tohoto ustanovení tedy respektuje znění této vyhlášky.

K bodům 151 až 153 (§ 45 odst. 2, § 46 odst. 2 a § 47 odst. 1):

Novelizační body stanoví, že nově lze žádost podat pouze elektronicky, což sníží náklady na správní řízení na straně žadatele a zároveň toto řízení urychlí. Další změny jsou vyvolány úpravami v § 10 a následujících.

K bodům 154 a 204 [§ 48 odst. 1 písm. i) bod 3, § 127a odst. 2]:

Jedná se o legislativně technické změny v souvislosti s úpravami provedenými v § 124 až 126, jimiž se ZPKT adaptuje na MAR.

K bodu 155 [§ 48 odst. 1 písm. i) bod 4]:

Dochází ke sjednocení terminologie.

K bodu 156 [§ 48 odst. 1 písm. i) bod 5]:

Jedná se o transpozici čl. 45 odst. 1 MiFID II.

K bodu 157 [(§ 48 odst. 1 písm. i)]:

Jedná se o transpozici čl. 54 odst. 1 MiFID II a adaptaci MiFIR.

K bodu 158 [§ 48 odst. 1 písm. l)]:

Jedná se o transpozici čl. 48 odst. 3 MiFID II.

K bodu 159 (§ 48 odst. 2):

Jedná se o transpozici čl. 45 odst. 6 MiFID II.

K bodu 160 (§ 48 odst. 3 a 4):

Jedná se o transpozici čl. 45 odst. 6 MiFID II, včetně odkazu na příslušné prováděcí nařízení

k MiFID II. Prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) podrobně upravuje opatření podle § 48 odstavce 1 písm. i) bod 3 a podrobnosti umožnění podle odstavce 1 písm. m).

K bodu 161 (§ 48a):

Novelizační bod vkládá ustanovení, která mají za cíl zvýšit dodržování právních předpisů tam uvedených pomocí podpory a následně ochrany tzv. whistleblowerů, tedy osob, které interně nahlásí své podezření na porušení předpisů, kterého zaznamenaly. Ustanovení se vkládá na základě požadavku čl. 73 MiFID II.

K bodu 162 [§ 49 odst. 1 písm. b)]:

Jedná se o transpozici čl. 54 odst. 2 MiFID II.

K bodu 163 [§ 49 odst. 1 písm. d)]:

Opravuje se nepřesný odkaz.

K bodu 164 [§ 49 odst. 1 písm. f)]:

Jedná se o transpozici čl. 54 odst. 2 MiFID II.

K bodu 165 (§ 49 odst. 3)

Vložen je odkaz na příslušné prováděcí nařízení k MiFID II související s povinnostmi v § 49 odst. 1. Ustanovení čl. 86 a 87 prováděcího nařízení Komise k MiFID II (DA) určují bližší okolnosti oznamování podle odstavce 1 písm. a), b) a f).

K bodům 166 a 167 (§ 50 odst. 7, § 50a až 50h):

Jedná se o transpozici čl. 48 a 49 směrnice MiFID II. Tato nová opatření mají za cíl zajistit integritu trhu a kontinuálnost obchodování a to i s ohledem na rozvoj automatického obchodování v obchodních systémech. Režimy kroků kotace podle § 50f odstavce 1 musí respektovat prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS), kterým jsou určeny minimální kroky kotace nebo režimy kroků kotace pro konkrétní emise akcií, depozitní certifikáty, cenné papíry fondů ETF, certifikáty a jiné podobné investiční nástroje a jiné investiční nástroje podle odstavce 1 písm. e). Prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) upravuje požadavky podle § 50a odst. 1 písm. a) a b), poměr mezi neprovedenými pokyny a obchody podle § 50c odst. 1, požadavky na přímý elektronický přístup podle § 50d, pravidla pro služby společného umístění podle § 50c odst. 3 a struktury úplat podle § 50e odst. 1, významnost z hlediska likvidity pro nástroj podle § 50b odst. 4 a požadavky na smlouvy podle § 50g odst. 2.

K bodu 168 (§ 51 odst. 1):

Jedná se o transpozici čl. 55 odst. 1 MiFID II.

K bodu 169 (§ 52):

Jedná se o transpozici čl. 55 odst. 2 MiFID II.

K bodům 170 až 173 (§ 56 odst. 2 až 4 a 8 a poznámky pod čarou č. 10, 10a a 10b):

Novelizačním bodem dochází k vypuštění úpravy obsažené v prováděcím nařízení Komise k MiFID I. Lze očekávat, že toto prováděcí nařízení Komise bude zrušeno v souvislosti s přijetím nové úpravy obsažené v MiFID II a MiFIR.

Nové prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) podrobně upravuje předpoklady pro spravedlivé, řádné a účinné obchodování podle § 56 odstavce 2 a předpoklady pro volnou obchodovatelnost podle § 56 odstavce 3.

K bodům 174 až 177 (§ 61):

Úprava pozastavení obchodování a vyloučení z obchodování se upravuje z důvodu transpozice čl. 52 směrnice MiFID II, zejména s ohledem na deriváty investičních nástrojů, jejichž obchodování bylo pozastaveno nebo byly vyloučeny z obchodování. Prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) upravuje upřesňující případy, v nichž je souvislost mezi derivátem, který se týká investičního nástroje, s nímž bylo obchodování pozastaveno nebo jenž byl stažen z obchodování, anebo je k němu vztažen, a původním investičním nástrojem taková, že by s derivátem mělo být rovněž pozastaveno obchodování nebo by měla být z obchodování stažena, aby bylo dosaženo účelu pozastavení nebo stažení podkladového investičního nástroje. Formát a načasování uveřejňování a sdělování podle odstavce 3 stanoví prováděcí nařízení Komise k MiFID II (ITS).

K bodům 178 (§ 63a):

Nové ustanovení transponuje čl. 48 odst. 6 směrnice MiFID II s ohledem na algoritmické obchodování. Prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) upravuje požadavky na náležité testování.

K bodu 179 (Část pátá, hlava II, díl 3 - § 67, 68 a § 73j, § 73k a poznámky pod čarou č. 10e, 10f, 10g a 10h):

Z důvodu adaptace ZPKT na čl. 3 odst. 1 až 3, čl. 4, odst. 1 až 3, čl. 6 odst. 1 a 2 a čl. 7 odst. 1 nařízení MiFIR dochází ke zrušení § 67 a 68, včetně poznámek pod čarou a odkazů na ně, které odkazují na úpravu obsaženou v prováděcím nařízení Komise k MiFID I (jelikož lze očekávat, že toto nařízení prováděcí nařízení Komise bude zrušeno v souvislosti s přijetím nové úpravy obsažené ve směrnici MiFID II a nařízení MiFIR). Pro zajištění většího uživatelského komfortu adresátů zákona se vkládají nové § 73j a § 73k, které stanovují, že úprava transparentnosti obchodování v obchodním systému, ať transparentnost před uzavřením obchodu, nebo po jeho uzavření, je obsažena v odpovídajících člancích nařízení MiFIR. Povinnosti týkající se poskytování údajů upravují zejména čl. 10 až 15 prováděcího nařízení Evropské komise k MiFIR (DA) a povinnosti týkající se poskytování údajů upravují zejména čl. 10 až 15 prováděcího nařízení Evropské komise k MiFIR (DA).

K bodu 180 (§ 69 odst. 2 až 4):

Nové ustanovení transponuje směrnici MiFID II s ohledem na zajištění integrity trhu a kontinuitaty obchodování.

K bodu 181 (§ 69 odst. 10 až 11):

Nové ustanovení transponuje směrnici MiFID II s ohledem na monitorování střetů zájmů. Náležitosti oznámení podle odstavce 10 stanoví prováděcí nařízení Komise k MiFID II (ITS).

K bodu 182 [§ 71 odst. 1 písm. a)]:

Tato změna je vyvolaná MAR, který problematiku zneužívání trhu nově upravuje.

K bodu 183 (§ 71 odst. 2):

Tato změna je vyvolaná MAR, který problematiku zneužívání trhu nově upravuje.

K bodu 184 [§ 71 odst. 3 písm. b)]:

Tato změna je vyvolaná MAR, který problematiku zneužívání trhu nově upravuje.

K bodu 185 [§ 71 odst. 3 písm. d)]:

Novelizační bod rozšiřuje ohlašovací povinnost organizátora regulovaného trhu ve vztahu k České národní bance, a to na základě požadavku čl. 31 odst. 2 MiFID II.

K bodu 186 (§ 71 odst. 5):

Vzhledem k tomu, že oznámení podle § 71 odst. 3 nově stanoví přímo použitelný předpis Komise EU, bude nově Česká národní banka mít povinnost vydat vyhláškou pouze ve vztahu k odstavci 4.

K bodu 187 (§ 71 odst. 6):

Novelizační bod stanoví, že náležitosti oznámení podle § 71 odst. 3 nově bude upravovat přímo použitelný předpis Komise EU, konkrétně náležitosti oznámení podle § 71 odstavce 3 stanoví čl. 86 prováděcího nařízení Komise k MiFID II (DA).

K bodu 188 (§ 72):

Z důvodu adaptace ZPKT na čl. 3 odst. 1 až 3, čl. 4, odst. 1 až 3, čl. 6 odst. 1 a 2 a čl. 7 odst. 1 nařízení MiFIR dochází ke zrušení stávajícího znění § 72. Vloženo nové transponující čl. 19 odst. 3 směrnice MiFID II s ohledem na nové rozlišení jednotlivých obchodních systémů.

K bodu 189 (§ 73a):

Ustanovení je transpozicí čl. 32 odst. 1 směrnice MiFID II.

K bodu 190 (nová hlava IV části páté, k § 73b až § 73c):

Transpozicí čl. 33 směrnice MiFID II se zavádí speciální poddruh mnohostranného obchodního systému (nejde tedy o nový druh obchodního systému), trh malých a středních podniků. Tento trh bude určen převážně emitentům, kteří budou mít nižší tržní kapitalizaci. Předpokládá se, že v budoucnu bude tomuto trhu uleveno např. od některých transparenčních povinností. Prováděcího nařízení Komise k MiFID II (DA) v čl. 83 upřesňuje podmínku v § 73b odst. 1 písm. b) (i s ohledem na § 73b odst. 3), v čl. 84 písm. a) upřesňuje pravidla pro

přijetí investičních nástrojů podle § 73b odst. 1 písm. c), v čl. 84 písm. c) až f) upravuje řádný přijímací dokument dle § 73b odst. 1 písm. d) bod 2, v čl. 84 písm. g) upravuje finanční údaje dle § 73b odst. 1 písm. d), v čl. 84 písm. h) a i) upravuje uveřejňování informací dle § 73b odst. 1 písm. f) a v čl. 84 písm. b) upravuje účinné předpisy, systémy a postupy dle § 73b odst. 3.

K bodu 191 (nová hlava V části páté, k § 73d až § 73i):

Transpozicí čl. 20 směrnice MiFID II se zavádí speciální druh obchodního systému, organizovaný obchodní systém. Na tomto trhu budou moci být obchodovány pouze některé investiční nástroje a to při využití některých obchodní praktik, které jsou na ostatních obchodních systémech zakázané (párování pokynů na vlastní účet). Náležitosti oznámení podle § 73e odstavce 5 stanoví prováděcí nařízení Komise k MiFID II (ITS).

K bodu 192 (nová hlava VI části páté díl 2 a 3, k § 73l a § 73m):

Jedná se o transpozici čl. 50 a čl. 58 odst. 3 MiFID II. Prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) určuje míru přesnosti synchronizace obchodních hodin podle § 73l odstavce 1. Upraveny jsou obchodní hodiny a limity pozic u komoditních derivátů (viz také k bodu 206).

K bodům 193 a 194 (nadpis části šesté a k § 74 až 80):

Novela zavádí nové subjekty, tzv. poskytovatele služby hlášení údajů, resp. provozovatele schváleného systému uveřejňování informací, provozovatele systému konsolidovaných obchodních informací a provozovatele schváleného mechanismu pro hlášení obchodů, jako subjekty, jejich podnikání spočívá v poskytování poobchodních informací. Novelizační body transponují články 59 až 66 MiFID II a rovněž čl. 73 MiFID II, který upravuje ochranu osoby, která nahlásí své podezření na porušení zákona nebo jiného předpisu, tzv. *whistleblowera*. Náležitosti žádosti osvědčující splnění předpokladů stanovených tímto zákonem stanoví prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS). Formu a způsob podání této žádosti stanoví prováděcí nařízení Komise k MiFID II (ITS). Čl. 89 prováděcího nařízení k MiFID II (DA) stanoví kvalitativní kritéria přiměřených obchodních podmínek. Prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) stanovuje konkrétní organizační požadavky podle § 78 odstavce 1, způsob uveřejňování informací podle odstavce 1 písm. e), obsah informací podle odstavce 1 písm. e) požadavky na společný formát, datové standardy a technická opatření, která usnadní konsolidaci informací uveřejňovaných schváleným systémem uveřejňování informací. Prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) stanovuje konkrétní organizační požadavky podle § 79 odstavce 1, způsob shromažďování, konsolidace a uveřejňování informací podle odstavce 1 písm. d), obsah informací podle odstavce 1 písm. d), určení investičních nástrojů, o nichž se informace uveřejňují v datovém toku, u dluhových investičních nástrojů obchodní systémy a schválené systémy pro uveřejňování informací, které musí být uvedeny, požadavky na zajištění jednotnosti poskytovaných informací a požadavky na datové standardy a formáty pro informace podle odstavce 1 písm. d), technická opatření a dodatečné služby, které může poskytovatel konsolidovaných obchodních informací vykonávat. Prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) stanovuje konkrétní organizační požadavky podle § 80 odstavce 1 a způsob předkládání hlášení o obchodech podle odstavce 1 písm. e).

K bodu 195 (§ 90a odst. 3):

Novelizační bod stanoví, že nově lze žádost podat pouze elektronicky, což sníží náklady na správní řízení na straně žadatele a zároveň toto řízení urychlí.

K bodům 196 a 197 (§ 90g odst. 1 až 3):

Novelizační bod ruší toto ustanovení včetně poznámky pod čarou č. 36, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170, § 173 a § 176. Přesunem informačních povinností a pravomocí České národní banky do části desáté, hlavy IV zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 198 (poznámka pod čarou č. 12b):

Aktualizuje se odkaz na směrnici z důvodu přijetí jejího nového znění.

K bodům 202, 203, 207 až 210, 218 [§ 124 až § 126a, § 135 odst. 1 písm. q), § 135 odst. 1 nové písmeno r), § 135 odst. 1 písm. t, s) až x), § 136 odst. 1 písm. k)]:

V rámci adaptace ZPKT na MAR se stávající § 124 až 126 nahrazují novým zněním, jímž se odkazuje na úpravu provedenou v tomto nařízení. V § 125 odst. 3 je využita diskrece poskytnutá čl. 19 odst. 3 třetím pododstavcem MAR, na jejímž základě se stanoví, že je to Česká národní banka, kdo uveřejní oznámení o manažerské transakci, a to namísto emitenta nebo účastníka trhu s povolenkami na emise. Novým písmenem r) v § 135 odst. 1 se České národní bance ukládá vykonávat dohled i nad osobami, kterým je uložena povinnost či zákaz podle MAR. V návaznosti na tuto změnu vyvstala potřeba upravit též § 135 odst. 1 písm. q) a zrušit písm. s) až x), § 136 odst. 1 písm. k). Novela dále reaguje na nové subjekty upravené v § 76 až 81 a podřazuje je pod dohled České národní banky.

K bodu 205 (§ 127d odst. 4):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 206 (§ 134a až 134e):

Jedná se o transpozici čl. 57 MiFID II s ohledem na větší kontrolu komoditních derivátů a to i takových, které obchodníci s cennými papíry obchodují i mimo obchodní systémy (OTC obchody). Metodiky výpočtu, podle kterých Česká národní banka stanoví a uplatňuje limity velikosti čisté pozice, budou stanovené v prováděcím nařízení Komise k MiFID II (RTS). Prováděcí nařízení Komise k MiFID II (RTS) upravuje kritéria a metody určení pozic podle § 134a odst. 2, metody stanovení pozic na úrovni celé skupiny podle § 134a odst. 1, kritéria určení ekonomické rovnocennosti OTC smluv podle § 134a odst. 1, vymezení téhož derivátu a významného množství podle § 134b odst. 1, metodiku výpočtu velikosti čisté pozice podle § 134a odst. 1, postup při žádostech podle § 134a odst. 2 a způsob určení obchodního systému s největším množstvím derivátu podle § 134b odst. 1. Ustanovení čl. 88 prováděcího nařízení Komise k MiFID II (DA) stanoví minimální prahové hodnoty podle § 134e odst. 1 písm. a).

K bodu 211 [§ 135 odst. 1 písm. x) a y):

Novela pod dohled České národní banky zahrnuje poskytovatele služeb hlášení údajů a akreditované osoby, což jsou nové subjekty, které mohou působit na kapitálovém trhu České republiky na základě povolení ČNB.

K bodu 212 (zrušení § 135a):

Novelizační bod ruší ustanovení § 135a, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu odstavců 1 až 15 a odstavce 18 tohoto ustanovení do nových § 180 až 183. Přesunem těchto ustanovení upravujících povinnosti České národní banky spolupracovat s jinými orgány do části desáté, nové hlavy V - Spolupráce České národní banky s orgány dohledu - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

Ustanovení odstavců 15 a 16 se přesouvají do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky.

K bodům 214 a 215 (§ 135e odst. 4):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 172. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 216 (§ 135f)

Jedná se o transpozici čl. 57 odst. 6 MiFID II s ohledem na kontrolu střetu zájmů.

K bodu 217 (§ 136 odst. 1):

Dochází k precizaci tohoto ustanovení, neboť novela stanoví, že ustanovení písmen a) až t) jsou tzv. jinými opatřeními, která může Česká národní banka uložit.

K bodu 219 [§ 136 odst. 1 písm. o) a ž t):

V souladu s požadavky kladenými MiFID II v článku 69 odst. 2 jsou do § 136 odst. 1 vložena nová písmena, která rozšiřují možnosti České národní banky uložit jiné opatření.

K bodu 220 [§ 136 odst. 2 písm. b):

Napравuje se gramatická chyba.

K bodu 222 [(§ 136 odst. 2 písm. k):

V souladu s článkem 70 odst. 6 písm. e) směrnice MiFID II zavádí novela novou možnost České národní banky při ukládání jiného opatření obchodníkovi s cennými papíry.

K bodu 224 (§ 136 odst. 3):

Novela reaguje na změny v odstavcích 1 a 2 tohoto ustanovení.

K bodu 225 (§ 136a odst. 2 až 4):

Tato ustanovení byla zrušena pro nadbytečnost, neboť tuto problematiku upravuje ZDKT.

K bodům 226 až 230 (§ 137):

Ustanovení se upravuje s ohledem na transpozici čl. 52 MiFID II s ohledem na nové povinnosti a zavedení organizovaného obchodního systému.

Novelizační bod dále ruší ustanovení odst. 6, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 231 (nadpis § 145):

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu, kdy se pod označení paragrafu vkládá nadpis reflektující, že se rozšířil okruh případů, na který dopadá § 145, a to o odejmutí akreditace a oprávnění k činnosti.

K bodům 232 až 234 (§ 145 odst. 1):

Novela upravuje povinnost České národní banky odejmout povolení osobě, která o to požádá.

K bodům 235 až 239 (§ 145 odst. 2):

Tyto novelizační body zavádějí rozšíření okruhu případů, na který dopadá toto ustanovení, a to o odejmutí akreditace a oprávnění k činnosti.

K bodu 240 (§ 145 zrušení odst. 6):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 241 (§ 145 odst. 8):

Novela upravuje povinnost České národní banky zrušit registraci osobě, která o to požádá.

K bodům 242 a 243 (§ 145 odst. 9):

Novelizační bod nově formuluje ustanovení písm. e) tak, aby bylo zřejmé, že ČNB může odejmout registraci pouze, pokud osoba, které byla registrace provedena, přestala splňovat podmínky pro její provedení, tedy důvodem pro možné odejmutí registrace není jakákoli změna ve skutečnosti, na jejímž základě byla registrace provedena.

K bodu 244 (§ 146 odst. 6):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 175. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 245 (§ 147 odst. 1):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 174. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, hlavy IV zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 246 (§ 149a):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 174. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 247 (§ 149c):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 174. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, hlavy IV zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 248 (§ 149d odst. 1 a 2 a poznámka pod čarou č. 39):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170, §171 a § 176. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodům 249 a 250 (§ 149e odst. 2 až 4):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170, §171 a § 175. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodům 251 a 252 (§ 149f odst. 2 a 3):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170, §171 a § 174. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 253 (§ 152 odst. 5):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 176. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 255 (§ 152a zrušení odstavců 2 až 6):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu

tohoto ustanovení do nového §174 až § 176. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zřehlednění textu zákona.

K bodu 256 (§ 152a odst. 5):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového §172. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zřehlednění textu zákona.

K bodu 257 (§ 152a odst. 6):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 172. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zřehlednění textu zákona.

K bodu 258 (§ 152a odst. 7):

Novela reaguje na zrušení, resp. přečíslování odstavců v § 152a.

K bodu 259 (§ 152b odst. 2):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 174. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zřehlednění textu zákona.

K bodu 260 (§ 152c odst. 6):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 172. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zřehlednění textu zákona.

K bodu 261 (§ 153 odst. 3):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 172. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zřehlednění textu zákona.

K bodu 262 (§ 155a):

Novelizační bod je reflektuje změny v ZPKT, kdy vedoucí osoba byla nahrazena vedoucím orgánem.

K bodům 263 a 264 (§ 155c zrušení odstavců 1 až 5 a odst. 8):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu

tohoto ustanovení do nového § 171 až § 174. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, nové hlavy IV - Informační povinnosti České národní banky - zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodům 265 a 268 (Hlava III části desáté, § 157 až 169 a § 192):

Vzhledem k tomu, že na základě MiFID II došlo v ZPKT k výrazným změnám, mimo jiné tím, že byly do zákona vloženy nové subjekty, kterým byla stanovena řada povinností a které jsou podrobené výkonu dohledu Českou národní bankou, vkládají se zároveň v souladu s požadavky MiFID II ustanovení, která upravují správní delikty těchto osob a sankce za jejich porušení. Zároveň novela vkládá ustanovení, která sankcionují jednání proti MAR a MIFIR.

Novela zároveň přistoupila k zvýšení horní hranice výše pokuty za správní delikty a přestupky, neboť v zákoně by bez tohoto přístupu existovaly vysoké rozdíly v horní sazbě za správní delikty obdobně závažné, ale uložené podle „národní“ úpravy a podle úpravy na základě unijních předpisů, kdy se horní sazby pohybují v řádech desítek až stovek milionů korun.

Novela si zároveň klade za cíl zpřehlednění této části zákona tím, že sleduje rozdělení deliktů podle osoby, která se takového jednání může dopustit a zároveň vyčleňuje do zvláštních paragrafů jednání, která směřují proti nařízení EU.

Novela dále vkládá společná ustanovení (§ 168 a 169), jež byla dosud v ustanovení § 192, ale která byla novelou zrušena. V těchto společných ustanoveních ke správním deliktům novela mimo jiné stanoví, že ustanovení týkající se správních deliktů proti nařízení, je třeba vykládat v souladu s tímto přímo použitelným předpisem Evropské unie, tedy tato ustanovení zákona používají terminologii nařízení (např. „investiční podnik“), ale tu je třeba vykládat jako terminologii nařízení, tedy v souladu s § 2 odst. 3. Zároveň společná ustanovení stanoví v jakých případech je Česká národní banka orgánem příslušným k projednání správního deliktu proti nařízení v prvním stupni řízení.

K bodu 266 (Hlava IV části desáté, § 170 až 176):

Novelizační bod vkládá ustanovení, která jednotně upravují materii informační povinnosti České národní banky a informační pravomoci tohoto orgánu ve vztahu především k Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, Evropské komisi, Evropskému orgánu pro bankovníctví, Evropské radě pro systémová rizika a dalším orgánům. Zákonodárce si klade za cíl sjednotit tuto problematiku a upravit ji jednotně a na jednom místě zákona tak, aby ZPKT byl přehlednější.

K bodu 267 (Hlava V části desáté, § 177 až 183):

Novelizační bod vkládá tato ustanovení, která jednotně upravují materii povinnosti spolupráce České národní banky s orgány dohledu zahraničních států a orgány dohledu mezinárodního charakteru. Zákonodárce si klade za cíl sjednotit tuto problematiku a upravit ji jednotně a na jednom místě zákona tak, aby ZPKT byl přehlednější.

K bodu 269 (§ 192d odst. 1 a 2):

Novelizačním bodem dochází k transpozici věty první čl. 67 odst. 1 směrnice MiFID II, a tímto dochází k určení České národní banky jakožto orgánu, který je příslušný vykonávat funkce podle MiFIR.

A v návaznosti na čl. 22 MAR se určuje Česká národní banka jako příslušný orgán pro účely tohoto nařízení.

K bodu 270 (§ 195b):

Jedná se o transpozici čl. 95 MiFID II, který se týká výjimky z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů.

K bodu 271 (§ 197):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do nového § 170. Přesunem informačních povinností České národní banky do části desáté, hlavy IV zákonodárce sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 272 (§ 198 odst. 3):

Novelizační bod stanoví, že nově lze žádost podat pouze elektronicky, což sníží náklady na správní řízení na straně žadatele a zároveň toto řízení urychlí.

K bodu 273 (§ 199 odst. 2):

Novelizačním bodem dochází k legislativně technické úpravě odkazů na ustanovení zákona obsahujících zmocnění pro Českou národní banku k vydání prováděcích právních předpisů k ZPKT.

K bodu 274 (§ 199 odst. 5):

Novelizačním bodem dochází k doplnění odkazu na nařízení MiFIR do ustanovení zmocňující Českou národní banku k vydání opatření obecné povahy podle určených přímo použitelných předpisů Evropské unie.

K bodu 275 (§ 199 odst. 6 a 7):

Novelizačním bodem dochází k doplnění, kterým se zpřesňuje, že návrh opatření obecné povahy a samotné opatření obecné povahy České národní banky vydané na základě zmocnění obsaženého v ustanovení § 199 odst. 6 se zveřejňuje na elektronické úřední desce České národní banky a nikoli na jejich úřední desce v papírové podobě.

K části první, Čl. II

K bodu 1

V souladu s požadavkem podle třetího pododstavce Přílohy II Oddíl II. bodu II. MiFID II se staví najisto, že tento zákon nezasahuje do kategorizace zákazníků provedené poskytovatelem investičních služeb podle dosavadního znění ZPKT.

K bodu 2

S ohledem na omezení právních forem investičních zprostředkovatelů se stanoví, že existující investiční zprostředkovatel státní podnik může být i nadále investičním zprostředkovatelem.

K bodům 3 až 5

Stávající investiční zprostředkovatelé se stávají investičními zprostředkovateli podle nové úpravy na základě stávající registrace, aniž by museli podávat novou žádost o povolení. Neznamená to však, že by se nemuseli novou úpravou řídit, na toto přizpůsobení se nové úpravě je jim dáno 12 měsíců ode dne účinnosti zákona. Výjimkou je povinnost uhrazení udržovacího správního poplatku a uzavření pojistné smlouvy, na splnění těchto nových povinností jsou jim dány 3 měsíce ode dne účinnosti zákona.

K bodům 6 až 7

Stanovuje se povinnost investičních zprostředkovatelů podle bodu 2 doložit ČNB přizpůsobení se nové úpravě. ČNB si vyhláškou stanoví, které údaje a doklady bude vyžadovat.

K bodu 8

Stanovuje se dočasná povinnost pro ČNB v případě investičních zprostředkovatelů, kteří budou považováni za investiční zprostředkovatele podle nové úpravy, ale ještě nesplní povinnost nové úpravě se přizpůsobit.

K bodu 9

Toto přechodné ustanovení směřuje na upřesněnou povinnost odborné způsobilosti v § 32b odst. 1 písm. c), která se nově bude prokazovat dle § 14b, tedy odborným vzděláním nebo vykonanou odbornou zkouškou akreditovanou osobou.

K bodu 10

Tento bod přechodných ustanovení vychází ze zásady zákazu retroaktivity přísnějšího zákona, což je v souladu s Listinou základních práv a svobod.

K bodu 11

Tento bod je promítnutím zásady správního trestání - jistoty adresátů normy týkající se procesních předpisů.

K bodu 12

Bod 12 přechodných ustanovení stanoví najisto, podle jakých procesních předpisů se povedou správní řízení zahájená a pravomocně neskončená přede dnem nabytí účinnosti ZPKT ve znění předmětné novely.

K bodu 13

Tento bod přechodných ustanovení transponuje požadavek stanovený v čl. 93 odst. 1 směrnice MiFID II.

K části druhé, čl. III

K bodům 1 a 2 (§ 17):

Návrh změny ustanovení § 17 vychází ze změn trestního zákoníku navržených v souvislosti s implementací CSMAD. Jde o změny terminologické, které promítají jednak změnu terminologie v oblasti kapitálového trhu, jednak reagující na rozdělení ustanovení § 255 trestního zákoníku.

K části třetí, čl. IV

K bodu 1 (§ 9):

Vzhledem k tomu, že odměňování je nově upraveno v § 9a, přičemž již nebude nutné upravovat odměňování ve stanovách, dochází ke zrušení dosavadního odstavce 2, který stanovil právo banky upravit pravomoc valné hromady ve stanovách.

K bodu 2 (§ 9a):

K odstavci 1

Pravidla pro rozhodování valné hromady o odměňování jsou stanovena v zákoně. Pouze valná hromada a pouze na návrh statutárního orgánu vypracovaný podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 může rozhodovat o vyšších variabilních odměnách. Oproti dosavadní úpravě není již potřeba upravovat odměňování ve stanovách. Pokud jde o stanovení osob s rizikovým profilem na činnost banky, odkazuje se na přímo použitelné nařízení Evropské komise (EU) č. 604/2014. Nařízení upravuje, kdo je takovou osobou (např. to vyplývá z členství v orgánu) nebo jak takovou osobu určit.

K odstavci 2

Valná hromada může rozhodovat pouze na návrh statutárního orgánu, který může takový návrh se znalostí situace v bance a v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 zpracovat. Výslovně se vylučuje předložení návrhu jiným svolatelem. Jiný svolatel nemůže identifikovat osoby s rizikovým vlivem. Obsah odůvodnění návrhu je stanoven v souladu s čl. 94 odst. 1 písm. g) CRD IV. Ustanovení § 9a odst. 2 předpokládá, že pravidla odměňování schvalována valnou hromadou se mohou u jednotlivých osob, resp. skupin osob s rizikovým profilem lišit (jinak u výkonné funkce, jinak u člena kontrolního orgánu apod.).

K odstavci 3

Odstavec 3 upravuje proces schvalování rozhodnutí valné hromady o vyšších variabilních odměnách. Transponuje čl. 94 odst. 1 písm. g) bod (ii) druhá a šestá alinea CRD IV. Vylučují se ustanovení zákona o obchodních korporacích o právu akcionáře uplatňovat návrhy a protinávrhy, případně zvláštní úprava ve stanovách. Akcionáři hlasují o návrhu statutárního orgánu en bloc a nemají možnost na návrhu nic měnit. Tímto způsobem je zajištěno, že budou schváleny vyšší variabilní odměny pro osoby s rizikovým vlivem v souladu s evropskou regulací a zabráněno nepromyšleným změnám navrženým akcionáři.

K odstavci 4

V odstavci 4 se upravuje způsob, jakým lze revokovat rozhodnutí valné hromady. Lze měnit dílčí parametry (např. nové vymezení osob s rizikovým vlivem nebo jiná výše stropu pro osoby s rizikovým vlivem, pokud neodporuje hranici stanovené v CRD IV), ale v takovém případě podá statutární orgán nový odůvodněný návrh a uplatní se postup podle odstavce 1 až 3. Valné hromadě je tímto ustanovením umožněno revokovat své dřívější rozhodnutí i tak, že rozhodnutí zruší en bloc, a to i bez návrhu statutárního orgánu. V takovém případě může nechat svolat valnou hromadu také kvalifikovaný akcionář.

K odstavci 5

Ustanovení řeší situaci, kdy bude existovat nové rozhodnutí valné hromady o výši odměn. Pokud banka přestane splňovat kapitálové požadavky, statutární orgán svolá valnou hromadu, která zruší navýšení odměn, ale osoby s rizikovým vlivem by mohly odmítnout souhlasit se změnou smlouvy. U smluv o výkonu funkce se předpokládá pozbytí účinnosti ustanovení, které stanoví poměr mezi pevnou a pohyblivou složkou, pokud valná hromada přijme nové rozhodnutí (ať už modifikaci předchozího, nebo jeho zrušení en bloc). U osob v pracovním poměru existuje značná variabilita stanovení odměn (např. vnitřním předpisem, mzdovým výměrem, tabulkami apod.). Pokud by splnily podmínky stanovené bankou pro přiznání odměn, pak by bylo nutné vyplácet a nové rozhodnutí valné hromady by se použilo až u nově uzavíraných pracovních smluv. Navržené ustanovení je reakcí na tento problém. Právní jednání, kterým se stanoví výše odměny zaměstnance, lze po uplynutí jednoho roku ze strany banky jednostranně změnit.

K části čtvrté, Čl. V

K bodu 1 (§ 5 odst. 2):

Vzhledem k tomu, že odměňování je nově upraveno v § 7ae, přičemž již nebude nutné upravovat odměňování ve stanovách, dochází ke zrušení dosavadního odstavce 2, který stanovil právo družstevní záložny upravit pravomoc členské schůze ve stanovách.

K bodu 2 (§ 7ae):

K odstavci 1

Pravidla pro rozhodování členské schůze o odměňování jsou stanovena v zákoně. Pouze členská schůze a pouze na návrh statutárního orgánu vypracovaný podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 může rozhodovat o vyšších variabilních odměnách. Oproti dosavadní úpravě není již potřeba upravovat odměňování ve stanovách. Pokud jde o stanovení osob s rizikovým profilem na činnost družstevní záložny, odkazuje se na přímo použitelné nařízení Evropské komise (EU) č. 604/2014. Nařízení upravuje, kdo je takovou osobou (např. to vyplývá z členství v orgánu) nebo jak takovou osobu určit.

K odstavci 2

Členská schůze může rozhodovat pouze na návrh statutárního orgánu, který může takový návrh se znalostí situace v družstevní záložně a v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 zpracovat. Výslovně se vylučuje předložení návrhu jiným svolatelem. Jiný svolatel nemůže identifikovat osoby s rizikovým vlivem. Obsah odůvodnění návrhu je stanoven v souladu s čl. 94 odst. 1 písm. g) směrnice CRD IV. Ustanovení § 7ae odst. 2 předpokládá, že pravidla odměňování schvalována členskou schůzí se mohou u jednotlivých osob, resp. skupin osob s rizikovým profilem lišit (jinak u výkonné funkce, jinak u člena kontrolního orgánu apod.).

K odstavci 3

Odstavec 3 upravuje proces schvalování rozhodnutí členské schůze o vyšších variabilních odměnách. Transponuje čl. 94 odst. 1 písm. g) bod (ii) druhá a šestá alinea CRD IV. Členové hlasují o návrhu statutárního orgánu en bloc a nemají možnost na návrhu nic měnit. Tímto způsobem je zajištěno, že budou schváleny vyšší variabilní odměny pro osoby s rizikovým vlivem v souladu s evropskou regulací a zabráněno nepromyšleným změnám navrženým členy.

K odstavci 4

V odstavci 4 se upravuje způsob, jakým lze revokovat rozhodnutí členské schůze. Lze měnit dílčí parametry (např. nové vymezení osob s rizikovým vlivem nebo jiná výše stropu pro osoby s rizikovým vlivem, pokud neodporuje hranici stanovené v CRD IV), ale v takovém případě podá statutární orgán nový odůvodněný návrh a uplatní se postup podle odstavce 1 až 3. Členské schůzi je tímto ustanovením umožněno revokovat své dřívější rozhodnutí i tak, že rozhodnutí zruší en bloc, a to i bez návrhu statutárního orgánu.

K odstavci 5

Ustanovení řeší situaci, kdy bude existovat nové rozhodnutí členské schůze o výši odměn. Pokud družstevní záložna přestane splňovat kapitálové požadavky, statutární orgán svolá členskou schůzi, která zruší navýšení odměn, ale osoby s rizikovým vlivem by mohly odmítnout souhlasit se změnou smlouvy. U smluv o výkonu funkce se předpokládá pozbytí účinnosti ustanovení, které stanoví poměr mezi pevnou a pohyblivou složkou, pokud členská schůze přijme nové rozhodnutí (ať už modifikaci předchozího, nebo jeho zrušení en bloc). U osob v pracovním poměru existuje značná variabilita stanovení odměn (např. vnitřním předpisem, mzdovým výměrem, tabulkami apod.). Pokud by splnily podmínky stanovené družstevní záložnou pro přiznání odměn, pak by bylo nutné vyplácet a nové členské schůze by se použilo až u nově uzavíraných pracovních smluv. Navržené ustanovení je reakcí na tento problém. Právní jednání, kterým se stanoví výše odměny zaměstnance, lze po uplynutí jednoho roku ze strany družstevní záložny jednostranně změnit.

K části páté, Čl. VI

K bodu 1 (§ 5 odst. 1):

Pojem „institucionální investor“ je používán MiFID II, nicméně není definován. Vzhledem k tomu, že MiFID II používá tento pojem v jiném smyslu, je nezbytné stávající vymezení institucionálního investora v ZDKT zrušit. Význam tohoto pojmu tak lze odvodit z nového ustanovení § 2b odst. 1 písm. i) ZPKT.

K bodu 2 [§ 8 odst. 1 písm. e):

Jedná se o legislativně technickou změnu, již dochází ke sjednocení terminologie v ZPKT a ZDKT, pokud jde o označení „auditor“.

K bodu 3 [§ 13 odst. 1 písm. s):

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou se pojmosloví používané ZDKT uvádí do souladu se ZPKT.

K bodu 4 [§ 13 odst. 1 písm. t) a u):

Z důvodu adaptace ZPKT na čl. 14 odst. 6 MiFIR dochází ke zrušení stávajícího znění písmene t) ustanovení § 13 odst. 1 ZDKT. Pro zajištění většího uživatelského komfortu adresátů zákona se do ustanovení § 13 odst. 1 vkládá nové znění písmene t), podle kterého vede Česká národní banka seznamy akcií podle čl. 14 odst. 6 MiFIR.

Novelizační bod dále doplňuje, že Česká národní banka vede seznam poskytovatelů služby hlášení údajů, čímž novela reaguje na nové § 74 až 80 ZPKT.

K bodům 5 a 6 [§ 13 odst. 1 písm. x), y), z), za), zb):

Novelizační bod reaguje na změny v ZPKT, kde byla tato povinnost České národní banky doposud nesystematicky upravena, neboť by měla být jednotně upravena v § 13 odst. 1 ZDKT. Zároveň na základě úprav provedených v ZPKT nadále ČNB povede rovněž seznamy akreditovaných osob, a trhů malých a středních podniků.

K bodu 7 [§ 13 odst. 4 písm. a):

V souladu s čl. 5 odst. 3 a 59 odst. 3 MiFID II se do zákona vkládá rozšíření okruhu údajů o právnických osobách v seznamu vedeném Českou národní bankou.

K bodu 8 [§ 13 odst. 4 písm. b):

V souladu s čl. 5 odst. 3 a 59 odst. 3 MiFID II se do zákona vkládá rozšíření okruhu údajů o fyzických osobách v seznamu vedeném Českou národní bankou.

K bodu 9 [(§ 13 odst. 4 písm. c):

Novelizační bod je transpozicí čl. 5 odst. 3 směrnice MiFID II.

K bodu 10 (§ 13 odst. 5):

V souladu s čl. 5 odst. 3 a 59 odst. 3 MiFID II se do zákona vkládá povinnost České národní banky pravidelně aktualizovat seznamy, které vede.

K bodu 11 (§ 14 odst. 6):

Novelizační bod reaguje na změny v ZPKT, kde byla tato povinnost České národní banky doposud nesystematicky upravena, neboť by měla být jednotně upravena v § 14 ZDKT, kde je jednotně upraveno, jakým způsobem Česká národní banka zveřejňuje svá rozhodnutí.

K části šesté, čl. VII

K bodům 1 a 2 [položka 65 bod 2 písm. b) až d)]:

Nově se v případě žádosti o povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry rozlišuje, o které investiční činnosti obchodník žádá. Tomu je úměrná složitost povolovacího řízení a je tedy i na místě, aby byla také rozlišena výše správních poplatků.

K bodům 3 a 4 [položka 65 bod 2 písm. u) a bod 3 písm. a)]:

Správní poplatek se vzhledem k větší náročnosti řízení, způsobené novými požadavky na investičního zprostředkovatele, také zvyšuje.

K bodům 5 až 7 [položka 65 bod 5 písm. f) až i)]:

Tyto změny souvisí se změnami v bodech 1 až 3 a jejich cílem je zajistit, aby přes změnu povolení nebyly obcházeny rozdílné výše poplatků k žádosti o povolení činnosti.

K bodu 8 (položka 65 bod 9):

K písm. r)

Zavádí se poplatek za zápis vázaného zástupce dle ZPKT, když toto doposud zpoplatněno nebylo, přitom zde však náklady pro ČNB existují. Obdobně zpoplatnění jsou také vázání zástupci dle zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích.

K písm. s) a t)

Upravují se poplatky pro nově zaváděné akreditované osoby podle ZPKT.

K bodům 9 až 12 [položka 65 bod 12]:

V souladu s novou konstrukcí trvání povolení investičních zprostředkovatelů se zavádí poplatek za prodloužení.

K části sedmé, čl. VIII

CSMAD vyžaduje, aby členské státy trestněprávně postihovaly jednání spočívající v obchodování zasvěcené osoby, nedovoleném zpřístupnění vnitřní informace a v manipulaci s trhem. Trestní zákoník již v současné době obsahuje skutkové podstaty trestných činů manipulace s kurzem investičních nástrojů a zneužití informace a postavení v obchodním styku, které však plně neodpovídají požadavkům směrnice, především v oblasti terminologie a výše trestních sazeb.

K bodu 1 (§ 250):

V souvislosti s implementací čl. 5 CSMAD se v návaznosti na změnu terminologie v části první, čl. I, bodu 5 tohoto návrhu navrhuje terminologická změna, která upřesní, že investiční nástroje se obchodují v obchodním systému.

K bodům 2 a 3 (§ 255 a § 255a):

Dosavadní ustanovení § 255 TZ obsahující trestný čin zneužití informace a postavení v obchodním styku se bude z legislativně technických důvodů členit na dvě ustanovení, z nichž první (§ 255 TZ) bude obsahovat trestný čin zneužití informace v obchodním styku a druhé (§ 255a TZ) bude obsahovat skutkovou podstatu zneužití postavení v obchodním styku.

Do nového ustanovení § 255 TZ se na základě ustanovení čl. 4 CSMAD vkládá nová skutková podstata zpřístupnění vnitřní informace, která má postihovat osoby, které zpřístupní třetí vnitřní informaci, jejíž zveřejnění podstatně ovlivní rozhodování v obchodním styku. Vždy zde musí být dán úmysl ke zpřístupnění vnitřní informace, která je definována v čl. 7 nařízení č. 596/2014/EU. Horní hranice trestní sazby byla zvolena v návaznosti na čl. 7 CSMAD ve výši dvou let.

Druhá skutková podstata ustanovení § 255 TZ zůstává zachována z dosavadního znění, avšak s několika změnami. Kromě terminologických změn (obchodní systém, vnitřní informace) dochází k vypuštění tzv. specifického úmyslu v podobě snahy opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch, neboť CSMAD vyžaduje trestání zneužití vnitřní informace bez ohledu na to, zda tím pachatel pro sebe nebo pro jiného získal výhodu nebo prospěch. Dále se navrhuje, aby se v souladu s požadavkem CSMAD zneužití vnitřní informace mohl dopustit nejen ten, kdo vnitřní informaci získal při výkonu svého zaměstnání, povolání, postavení nebo své funkce, ale také ten, kdo takovou informaci získal jiným způsobem. Vždy však bude platit, že pachatelův úmysl musí zahrnovat i tu skutečnost, že jde o vnitřní informaci, kterou neoprávněně užije.

Navrhovaná horní hranice trestní sazby se u § 255 odst. 2 TZ zvyšuje o jeden rok, neboť CSMAD v čl. 7 vyžaduje horní hranici trestní sazby nejméně ve výši čtyř let.

Vyčlenění skutkové podstaty trestného činu zneužití postavení v obchodním styku do samostatného ustanovení trestního zákoníku má sloužit přehlednosti a srozumitelnosti tohoto právního předpisu. Změny oproti původnímu ustanovení § 255 odst. 2 TZ jsou navrženy pouze v návaznosti na rozdělení ustanovení na dvě, tedy se zrušením odkazů na původní odstavce první. Kvalifikované skutkové podstaty byly převzaty z původního ustanovení § 255 TZ.

K bodu 4 (§ 367 odst. 1):

V souvislosti s rozdělením dosavadního ustanovení § 255 TZ do dvou ustanovení se navrhuje toto zohlednit rovněž v ustanovení § 367 TZ. Trestní postih nepřekážení trestného činu se i nadále vztahuje pouze na jednání naplňující kvalifikovanou skutkovou podstatu s nejvyšší společenskou škodlivostí, tj. případy, kdy pachatel získal pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

K bodu 5 (poznámka pod čarou č. 1):

Vzhledem k navrhované implementaci CSMAD se navrhuje také doplnit tuto směrnici do seznamu evropských předpisů, které jsou do trestního zákoníku zapracovány.

K části osmé, Čl. IX

K bodům 1, 2 a 8 (§ 15 odst. 1 a 2 a § 616 odst. 4)

Vypouští se povinnost zápisu fyzických osob. Takováto povinnost je nadbytečná, fyzická osoba se nikdy nemůže stát investičním fondem a ani směrnice AIFMD nepočítá s možností fyzické osoby jako AIF.

K bodu 3 (§ 33 odst. 1 písm. c) bod 3):

Nově zavedeným pojmem „poskytovatel investičních služeb“ v ZPKT se vztahuje povinnost dodržovat pravidla jednání se zákazníky i na obhospodařovatele investičních fondů při poskytování investičních služeb. Z tohoto důvodu se dotčené ustanovení stalo nadbytečným a zrušuje se.

K bodům 4 až 7 (§ 98 odst. 2, § 272 odst. 1 písm. a), § 272 odst. 1 písm. b), § 315 odst. 1, § 321 odst. 1, § 322 odst. 1, § 325 odst. 3 a § 326):

Jedná se o legislativně technické úpravy odkazů v návaznosti na nové § 2a až 2h ZPKT.

K bodu 9 (nový § 628a):

Staví se najisto, že majetkovou hodnotou se rozumí věc ve smyslu nového občanského zákoníku.

K části osmé, Čl. X

Přechodné ustanovení řeší situaci fyzických osob dle § 15 ZISIF v současné době zapsaných v seznamu podle § 596 písm. f) ZISIF. Tyto se budou ke dni účinnosti zákona považovat za vymazané.

K části deváté, Čl. XI – Účinnost

Účinnost zákona je navržena patnáctým dnem po jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů, aby byl adresátům zákona poskytnut dostatečný čas na adaptaci svých poměrů.